

Σας παρουσιάζει

Ο μερακλής καφετζής που άπεχθάνεται τον κ. Μπειόβεν. Συνθέται, τραγοδίστριαι, μουσικοί. Το συγκρότημα της ώρας του Βασιλικού Ναυτικού.

Η φωτογραφία αυτή δείχνει τις μικρές μαθήτριες της Σχολής Ματέυ-Ρουσοπούλου, γνωστές και από τα μαθήματα ρυθμικής που δίνει η κ. Ματέυ-Ρουσοπούλου τακτικά στην «Ωρα του Παιδιού», την ώρα που εκτελούν ένα εύθυμο τραγουδάκι με την ορχήστράcula

Ελάτε να σας παρουσιάσω με σήμερα το Μουσικό Τμήμα του Ραδιοφωνικού Σταθμού Αθηνών που είναι ένα από τα πιο δαιδαλώδη τμήματα του πολυποικίλου αυτού μηχανισμού του Ε. Ι. Ρ.

Το διευθύνει ένας από τους πιο εκλεκτούς μουσικούς μας και διεξιστάς του πιάνου: ο κ. Σπ. Φαραντάτος που τον διακρίνει μεγάλη μουσική μόρφωση και βαθιά κατανόηση του ρόλου του. Εκλεκτοί βοηθοί και πολύτιμοι συνεργάτες του κ. Φαραντάτου είναι οι κ. κ. Αστεριάδης και Ι. Σιάσκας, τους οποίους διακρίνει μεγάλη πείρα λόγω της μακροχρόνιας υπηρεσίας του στο Σταθμό μας. Υπάρχουν ακόμα και δύο καλλιτεχνικοί σύμβουλοι εδώ: Ο εξαιρετικός μαέστρος και γλυκύτατος συνθέτης ελαφράς μουσικής κ. Κώστας Γιαννίτσας για το ελαφρό πρόγραμμα και ο κ. Ξ. Καρράς για τη δημοτική και βυζαντινή μουσική. Αλλά ως σας δώσουμε καλύτερα πρώτα μίαν εντύπωση της επίσκεψής μας στο Μουσικό Τμήμα κι' έπειτα σας δώσουμε τις λεπτομέρειες των δυσκολιών που παρουσιάζει η σύνθεση του προγράμματος:

Όταν μπήκαμε στο γραφείο ο διευθυντής διορίστας και μαέστρος κ. Βύρων Κολάσης συζητούσε με τον κ. Φαραντάτο για τον καταρτισμό του προγράμματος της ορχήστρας του. Σε μία γωνία η Καίτη Παρίτη η γνωστή σας από το μικρόφωνο δίνει στον κ. Ι. Σιάσκα το πρόγραμμά της και παρακαλεί να την συνοδεύσει στο πιάνο ο κ. Γιαννίτσας. Η Κόκκια Μένδρη βαστά τον «Κουμπάρο» την μεγαλύτερη έφετηνή επιτυχία της και συνεννοείται με τον συμπαθή μαέστρο Μιχάλη Σουγιάλ για την προσχή της έκδοσής της. Σκυμμένος πάνω από ένα μεγάλο χαρτί ζωγραφισμένο με ημερομηνίες και ώρες, ο κ. Ι. Αστεριάδης ψάχνει να βρει την ημερομηνία έκδοσης δημοτικών τραγουδιών από τον Σπ. Περιστέση. Και το κλασικό τραγούδι δίνει το παρόν: Είναι η ύψιφωτος της Λυδίας Σκηνης Γαλάτεια Αμαξοπούλου που περιμένει να δώσει κι' αυτή το πρόγραμμά της στον κ. Φαραντάτο.

Ο Σιάσκας ευγενέστατος, έμπροσθέν όλων τους συνεργάτες του στο πρόγραμμα, Αφίνουμε να κοπάσει η

πως η φασαρία των διαφόρων συνεργασιών για να ετοιμάσουμε τη δική μας...συνεργασία στο «Εδω Αθηναι». Είναι σε λίγο πληροφόρουιενθα ότι το σχέδιο του γενικού προγράμματος κάθε σαιζόν κανονίζεται απ' το συμβούλιο που προαναφέραμε. Δηλαδή απ' τον Διευθυντή του Μουσικού τμήματος κ. Φαραντάτο, από τους βοηθούς του κ.κ. Αστεριάδη και Σιάσκα και από τους καλλιτεχνικούς συμβούλους κ.κ. Κ. Γιαννίτη και Σ. Καρράν. Δίδεται ιδιαίτερα προσοχή ώστε να ικανοποιούνται οι έξι ήσους όλα τα γούστα. Κατά ένα τέτοιο τρόπο, δηλαδή ώστε να υπάρχει στο πρόγραμμα αναλογία απ' όλα: Κλασική, μουσική, ελαφρά μουσική, δημοτική μουσική.

Ετοιμάει κάθε εβδομάδα δίνονται δύο συμφωνικές συναυλίες, μία μελοδραματική έκπομπη κι' ένα ρεσιτάλ πιάνου, βιολιού ή τραγουδιού, ά-

πό έναν άνδρα και μία γυναίκα. Και τα δύο φύλα ικανοποιούνται εξ' ίσου.

Οι συμφωνικές συναυλίες προς το παρόν δίδονται από δίσκους. Γιατί δεν έχει κατορθωθεί να συγκροτηθεί ακόμη μεγάλη Συμφωνική Ορχήστρα του Σταθμού. Ελπίζεται, όμως, εντός της χειμερινής σαιζόν, οι φίλοι της συμφωνικής ν' απολαμβάνουν την αγαπημένη τους μουσική από μία μεγάλη Συμφωνική Ορχήστρα που θα καταρτίσει ο Σταθμός μας, από διαλεχτούς μουσικούς.

Δύο φορές την εβδομάδα δίδεται ελαφρά μουσική από γνωστούς καλλιτέχνες του ελαφρού τραγουδιού.

Σχεδόν κάθε μέρα δίδεται ελαφρά μουσική από δίσκους καθώς και δημοτικό τραγούδι.

Τρεις φορές την εβδομάδα δίδεται από συγκροτήματα δημοτικών τραγουδιών.

Όμοιως δίδονται τακτικές

Ο Αλέξανδρος Παπαθανασίου, ένα φωνητικό ταλέντο που ανέκαλυψε η ώρα του Β. Ναυτικού.

Προσκεκλημένοι εις την αΐθουσαν της έκπομπης, καθ' την Ώραν του Β. Ναυτικού.

μουσικές ομιλίες με έκτελεσι δίσκων.

Συγκεκριμένα με την μετάδοση ελληνικής μουσικής το μουσικό τμήμα έχει διοργανώσει την ώρα των Ελλήνων Συνδετών στην οποία έχουν μεταδοθή πολλά έργα νέων και παλαιών συνθετών μεταξύ των οποίων και έργα των κ.κ. Καλομοίρη, Παπαντώνη, Καζάσογλου, Καρυωτάκη, Κούντουρου, Ζώρα, Ευαγγελάτου, Πετρίδη, Παναγιώτη και άλλων.

Έχουν δοθεί και 5 συναυλίες συμφωνικής συναυλίας από δίσκους με διευθυντή τον Μπρόπουλο.

Οι δυσκολίες για την σύνδεση του μουσικού προγράμματος είνε μεγάλες. Κι' έτσι πολλές φορές το πρόγραμμα με τις διορθώσεις μεταθέσεις των ποικιλομορφών καμπαριών των διαφόρων μουσικών εκπαιδευμένων με τον... φούρνο του Ναστραλίν Χότζα που τον έχτιζε και τον γαργαλούσε σύμφωνα με τις επιθυμίες των συγχωριανών του. Έδω το ρεζό, τέν «συγχωριανών» του Ναστραλίν Χότζα παίζουν οι... άκροιστοι του ραδιοφώνου με την αλληλογραφία τους στην Ώρα «Κοιμήσασθαι» έκλογη των ακροατών. Τό τι γίνεται εδω δεν περιγράφεται.

Τό Κολωνάκι διαμαρτυρείται για την... δημοτική μουσική! Τό θυμάρι κι' η λεβεντιά του Πανασσού και της Αράχης... εδω δεν ταιριάζουν, γιατί τα... «40 παλληκάρια από τη Λειβαδιά» που φαίνονται ως... επέλσεις έλαφρας ταξιαρχίας κατά τού Σουΐνγκ και της Κόνγκας!

Μά ελα πάλι πού η ρομειλιώτικη λεβεντιά διαμαρτυρείται έε αντίθετου για τα... κανονικά τραγούδια! (διαβάζε... σουίγκ!) Καί η κλασική μουσική: «Α! Αυτή είναι κι' αν είναι πού έχει όλην την διάνοια». Χάθηκε λίγος «Πασατέμπας» ή λίγο «Αουλάς» άδικοφέ γράφει κάποιος άκροιστης από τον Πειραιά, να γου, σάβρουε καμμία στάλλα και να σπάσουνε υτοκαδάκι.

Τι να τού πής; Περί δρέξεως ούδεως λόγος! Μά κι' ένα συγκτικό ανέκδοτο πού μās διηγήθηκε ο Γενικός Διευθυντής κ. Παν. Σιφναίος: Μά μέρα μπήκε στο γραφείο της Γενικής Διευθύνσεως ένας κατετάξ από πού, άστειο των Αθηνών και ζήτησε να δη τον κ. Σιφναίο για να «ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙ»—Σελ. 4

Μά κι' ένα συγκτικό ανέκδοτο πού μās διηγήθηκε ο Γενικός Διευθυντής κ. Παν. Σιφναίος: Μά μέρα μπήκε στο γραφείο της Γενικής Διευθύνσεως ένας κατετάξ από πού, άστειο των Αθηνών και ζήτησε να δη τον κ. Σιφναίο για να «ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙ»—Σελ. 4

θάλασσες περιμένουν ν' ακούσουν στην Ώρα του φωνη της Πατρίδος. Καί μετά από κάθε έκπομπή στέλνουν και τό γραμματάκι τους, θερμό κ' ένθουσιαστικό πάντα στην Ώρα τους για να εύχαριστήσουν τους φίλους τους για την ψυχαγωγία πού τούς προσφέρουν.

Περισσότερα από 10.000 γράμματα θα έχη πάρει μέχρι σήμερα ή «Ώρα του Βασιλικού Ναυτικού».

Άλλα άς παρακολουθήσουμε την τελευταία έκπομπή.

Είναι 9 και 10' και ο προεστημένος των τεχνικών υπηρέσιών των ραδιοφ. θαλάσσιων κ.κ. Θεοφιλόπουλος φωνάζει για την τοποθέτηση των τριών μικροφώνων στην αΐθουσα III πού γίνονται οι «ζωντανές εκπομπές». Ένας κόσμος όλόκληρος από άειωσιτικούς του Ναυτικού κι' από ναυτάκια έχει γεμίσει άσφυκτικά την αΐθουσα. Ο κ. 'Αλ. Σιδηρόπουλος έπιστάται για τό πρόγραμμά. Όλα είναι έν τάξει. Μόνο ό τακτικός μασέτρος κ. Λεάνδρος λείπει από τη θέση του. Τόν αντικαθιστά ο κ. 'Ηρακλής Θεοφάνης ένας καλός πιανίστας με ταλέντο. Ρυθμίζει ήχο ό μασέτρος κ. 'Αχ. Παπαδημητρίου. Τόν βλέπουμε πίσω από την τριπλή σειρά «κρυσταλινών μονάσεων» να κάθεται μπρος στην «τράπεζα μίξεως» και να ρυθμίζει τον ήχο.

Η δίσ Νιόδη Πηνιόπουλου ή πνευματώδης κι' έξαιρετική ήτοιμόλογος σπήκερ παίρνει τη θέση της μπρος στο μικρόφωνο.

— Κυρίες και κύριοι, καλησπέρα σας. Η έκπομπή για τό Β. Ναυτικό άρχίζει με την Κούλα Νικολαΐδου την ξεχωριστή καλλιτέχνη του τραγουδιού. Χαιρετούμε: «Από τί είν' ή καρδιά σου»; — Από υπετόν άρμέ! έπεμβαίνει ο κ. Πάπ. Τό κοινόν, τό έντός της αΐθουσας γελά, ενώ ή Κούλα Νικολαΐδου βαστώντας ένα μικροκέτο γυασιόμ άρχίζει τό τραγούδι της:

«Από τί είναι ή καρδιά σου και δεν εΐσαι να χτυπά; Τό τραγούδι τελειώνει. Τό κοινόν χειροκροτεί και ή Νιόδη παρουσιάζει τώρα έναν από τους διεθνείς άθλητάς μας τόν κ. Σπ. Σκλαδούνο πού με την

ώραία φωνή του τραγουδά ένα τραγούδι του Χαιρόπουλου. Μετά τό σχετικό χειροκρότημα του κοινού, ή καλή «φίλη» του ναύτη — όπως την άνόμασε κάποιος ναυτάκι — Νιόδη Πηνιόπουλου, μεταδίδει χαιρετισμό στο πληρώμα του «Χαλκίς» και σερβίρει ένα άραιο τραγουδάκι του Τ. Μωράκη μέσω της γλυκειάς φωνής της Κούλας Νικολαΐδου. Τό κοινόν ένθουσιάζεται και γελά προκαταβολικά με την εμφάνισι του άμίμητου μίμου, της άποκαλύψεως αυτής της «Ώρας του Β. Ναυτικού» Κωστάκη Συγροού.

— Τι θα μάς πής άπόψε Κωστάκη; Τόν ρωτά ή δίσ Νιόδη Πηνιόπουλου.

— Έντυπώσεις άπό την Σουηδία! άπάντα με την ιδιότυπη προφορά του ά Συγροού. Είναι γραμμένες άπό τόν Βοσταντζόγλου.

— Εδω, τη θέση του κουτέρ στο χαριτωμένο αυτό σκετάκι κρατεί μ' επιτυχία ο κ. 'Αλ. Σιδηρόπουλος.

Τό κοινόν ξεκαρδίζεται σέ κάθε φράσι του Συγροού πού τόν χειροκροτεί στο τέλος ζωηρά. Μά να τώρα πού ή Κούλα Νικολαΐδου διακοπτομένη από ένθουσιώδη χειροκροτήματα τραγουδά με πολύ μπρίο μι άραιο παρωδιά του άδελφού της κ. Κ. Νικολαΐδου άπάνω στο «'Ηρθε σαν την Άνοιξη» άφιερωμένο στο Βασιλικό Γεώερατικό. Μά ό Χαιρόπουλος φαίνεται άπόψε ότι έχει την τιμητική του γιατί ό κ. Σπ. Σκλαδούνος τραγουδάει τό «Καί τώρα» του νταντελλένιου αυτού συνθέτου μας. Η Ώρα έκπομπή τελειώνει με τό «Μα-Κούλα Νικολαΐδου, άπό την βαστώντας πάντα τό μικροκέτο με τό γυασιόμ ά κινεί δίσ... μπαγκέτας διευθυνούσας νιόδη.

Ο ένθουσιασμός των παρευρεθέντων και ιδιαίτερα των ναυτών εκδηλώνεται μ' ένα ένθουσιώδη και παροτραινόμενο χειροκρότημα, ενώ ή Νιόδη Πηνιόπουλου με την μελωδική Πηνιό της καληνυχτίζει τό κοινόν στέλνει στα ναυτάκια τόν ένθουσιώδη χαιρετισμό της.

Ο ναύτης Σπρ. Παλαιολόγος, άλλο άποκαλυφθέν ταλέντο, εις τό μικρόφωνο την Ώρα της έκπομπής του Βασιλικού Ναυτικού.

Ι ν ώ ρ ι μ ο τ έ λ ο υ ς

Του κ. Ν. ΠΕΤΙΜΕΖΑ (Λαύρα)

«Από την «Ομόνοια» πού έζησε τα νιάτα του καμαρωτός, περήφανος με τον κυρτωμένο αυχένα του, τό ρουθούνια του πού πετούσαν φλόγες, τό γυαλιστερό κι' άστραφτερό τρίχωμά του, και τό θερμωμένο νύχια του, με τό χάμουρα τό λουστρινένια, με τό παφίλια σαν καθρέφτης, και την κατασπασμένη χαίτη, τόν ξετόπισαν κατά τό Χαιτεία, στην άρχή. «Υστερα σαν άπροσάτευτος υπάλληλος του παλιού καιρού τράβηξε τό λίγο γερασμένο πόδια του κατά τό Μοναστηράκι. Μά και κεί, μονάχα ή παρουσία του ένωχλούσε την πρόοδο, τούς διαβάτες και τη νέα συγκοινωνία. Τόν πετάξανε σ' ένα παράμερο δρομάκι!

Εσκυψε τό κεφάλι και συλλογιόταν.

Τι μπορεί να συλλογιέται ένα άλογο θά μου πής;

Νά, αυτά άπάνου-κάτου!

— Φαίνεται πώς όλα πρέπει ναχουν ένα τέλος σ' αυτόν τόν κόσμο!

«Έζησα» εΐχα την εποχή μου. «Έδρασα, υπερηφανεύτηκα» με καμάρωσαν, ή έχάδισαν, μ' έμαστιγώσαν, με θαύμασαν.

Τι είμαι τώρα;

Τά πόδια μου στραβά, τρεμουλιάρικα, πρημένα τό νύχια μου γυρισμένα ιατά πάνω δε βρίσκουν πιά πού να παστούν. Η καλόβολη πέτρα, τό χωμά, ό παλμός μου γνώριμος δρόμος άθήκε.

Τ' άσφαλόστρωτο είνε ό έχτρός μου. Γίνομαι περίγelo και κωμικό γλωσσώνισας και σκοντάφτοντας. Τό ένα αυτόκινητό με ζύνει άπ' τη μιά μεριά τ' άλλο με σπρώχνει ξαφνικά από πίσω: Τά ποδήλατα κι' οι μοτοσυκλετες μπλέκουν στα πόδια μου' όλοι με κυττάζουν και μου ρίχνουν ματιές γεμάτες από περιφρόνηση, ειρωνεία και λίγο οϊζμό. Άλλοι άγαναχτούνε και με θρίζουν μόνο και μόνο γιατί με βλέπουν μπροστά τους. Μέσα στη ζωή και την κίνηση, κατανικρώ στο μέλλον θυμίζω τά περασμένα, σ' άλλους ξεχασμένα, σ' άλλους άγνωστα. Μέσα στην ωραιότητα, είμαι τό φοβίμι, ή κούραση, τό άποκάτωμα!

Καμμία φορά χλιμιντρίζω ένα άδύνατο, έψυχισμένο και άκατανόητο για τούς σημερινούς χρεμέτισμα. Σήη νεται μέσα σέ χίλια σαλπίσματα, σέ τριγμούς και στριγγλίσματα! Οί άνθρωποι είναι σκληροί, και με πέτρινη καρδιά. Τό δοκίμασα σ' όλη μου τη ζωή. Ο τελευταίος πού μ' έχει, κατεβαίνει άλύπητα τό καμτσίκι στη ράχη μου, σ' αυτά μου, στα μουσούδια μου ακόμα. Τό τομάρι μου άργάστηκε σ' όλη μου τη ζωή, πού τώρα νοιώθει τις τελευταίες καμουτσικιές σά χάιδεμα, και σά φτερά πεταλούδας!

Πότε-πότε συναντάω στο δρόμο μου κανένα παλιό συνάδερφο. Χαιρετιόμαστε στη δική μας τη γλώσσα, και συμρωνοούμε περίφημα πώς πρέπει να φεύγουμε! Κάθεται με τη σειρά του...λέει κουώντας τα δυό πεσμένα αυτιά του. Κουνά κι' έγώ τά δικά μου' με τόν ίδιο τρόπο. Μπορώ να μη συμφωνήσω; Άρκετά συνάδερφε. Κι' αυτό πολύ ήταν. και καθώς λέει και κάποιος άν-

ΦΕΪ - ΒΟΛΑΝ

ΤΟΥ κ. ΣΡΑΤΗ ΜΥΡΙΒΗΛΗ

Ένα άπόγευμα γησιώας Άττικόν.

Ο Όχτωθριανός ήλιος άπλωνε άργά τό χρυσό του μέλι μέσα στις αϋλακιές των δωρικών στηλών, πού ύψωνονταν άντίκρυ, ξανθές από τη πατίνα των αίωνων μέσα στο άπειρο γαλάζιο τ' ούρανο.

Κάτω από τη γρηά κληματαριά δεν μιλούσε κανείς. Όλοι πίνανε τις τελευταίες γλυκύτητες του άθηναϊκού φθινοπώρου, ήδονιστές του τοπείου, του χρώματος, της Ώρας και της γραμμής.

Μιά θρύση ξεχασμένη, έσταζε κάπου ένα μουσικό τριολέτο εις άνιούσαν: τλίπ, τλίπ, τλίπ! Έκρατούσε σιωπή μερικές στιγμές, όλοι περιμεναν. και πάλι ή θρύση έστελνε τούς τρεις ύγρους τόνους της: τλίπ, τλίπ, τλίπ!

Έξαφνα μι άδροσερή ριπή άέρος πέρασε ανάμεσ' από τά κληματοφύλλα και τ' άνεσάλεψε πάνω από τά κεφάλια. Εΐταν ένας θόρυβος φρέσκος, σαν μικρό κύμα πού λύθηκε μέσ' από τη νηνεμία της γαλήνης και φυλάρησε πάνω στα δόταλα.

Ο ήλικιωμένος κύριος σήκωσε τό κεφάλι, κοίταξε ψηλά με ένδιαφέρον. Κάποια έφημερίδα έθουρύθησε στην αναδιπλώση της και τό θρόσγμα του χαρτιού άκούστηκε καθαρά μέσα στην γαλήνη τού δειλινού. Η νεαρή γυναίκα άνασκήκωσε ήδονικά τούς ριγηλούς της ώμους, σκέπασε με ναχέλια τη χρυσίζουσα χλωμάδα τους με την έκρη της άνάλαφρης έσάρπας. Τό χέρι της έμεινε εκεί, μακροϋλό, καλοσχηματισμένο, σαν σκαλισμένο από μέλι κεχρημπάρι, με τό περίγραμμά του καθαρά σχεδιασμένο πάνω στο κίτρινο μεταξωτό.

Τότε φύσηξε άνάμεσα στη φυλλωσιά νέα ριπή, πιό δυνατή. Σχεδόν θύει. Τό μεγάλο κλήμα έθρόισε, και τό φθινόπωρο πού έφευγε σκόρπισε πάνω της μιά φούχτα κληματοφύλλα. Εΐταν τέσσερα ή πέντε, εκκόλλησαν από τούς μίσχους των άπαλά, έταλαντεύθηκαν δεξιά και άριστερά, άεροπλέοντας χαριτωμένα ως πού να κατέβουν. Έστάθηκαν στα μαλλά, έστάθηκαν στα χέρια πού άνοιξαν να τά δεχτούν.

Ένα άπ' αυτά ήρθε και άκούμπησε με άπεριγραπτή άνρότητα πάνω στο γόνατο της καλής κυρίας. Εΐταν ένα πολυτελές λεπτούργημα του Άττικού φθινοπώρου. Ένα άμπελόφυλλο χρυσό και τριανταφυλλι και ύπόχλωρον, με λεπτότατες πινελιές από θυσσινίες

φλέδες.

Η κοπέλλα τό έπιασε από τόν μίσχο, τό ύψωσε μέσα στον ήλιο, και τό χέρι της έίτανε διάφανο και τριανταφυλλι σαν τό φύλλο της κληματαριάς. Τό σήκωσε μπροστά στο πρόσωπό της. Ρώτησε άόριστα:

— Τ' είναι τοϋτο;

Ο ήλικιωμένος κύριος άπάντησε: — Εΐναι τά φεί-βολάν του νέου έργου πού πρόκειται ν' άνεβάσει ό χειμώνας. Οί παλαιότεροι τά μετέφραζαν «πετώντα φύλλα».

— Διαβάστε μου το! λέει ή γυναίκα και τού προσφέρει με έπισημότητα τό χρυσορόδινο πρόγραμμα.

Έκείνος τού παίρνει με προσοχή. Τό διαβάζει.

«Νέα περίοδος καταπληκτικών καλλιτεχνικών κρεασιών χάριν του φιλοθεάμονος Άθηναϊκού Κοινού. Ηλιοβασιλέματα έκτάκτου σκηνικής πολυτελείας. Χρυσά φλογάτα, χρυσοπράσινα, χρυσογάλαζα, πορτοκαλλόχρυσα. Ο διάσημος τενόρος Βοριάς θα τραγουδήσει «Τ' άράκι» τού Ζαλοκώστα σ' όλες τις τεράτσες της Αθήνας. Ο αύτός καλλιτέχνης θα έκτελέσει τό «δειπλόν σφύριγμα» σ' όλες τις καμινάδες. Εις τό πιάνο θα τόν συνοδεύσει ή διεθνώς γνωστή δεξιότηχης τού κλειδοκμύθλου Μπόρα, ή όποια και θα έκτελέσει έπάνω εις τούς τοίγγους, τούς τενεκές και τά άδειανά κουτιά της κονσέρβας σειράν από πρελουντία. Θα λάβουν μέρος με τό πνευστά των όλοι οι συνάχόμενοι Άθηναίοι. Κατά τά διαλείμματα θα προσφέρονται ζεστά κάστανα. Η πρεμιέρα τού έργου θα κοινοποιηθεί έγκαιράς διά άναρτήσεως ανά τόν όρίζοντα και ύπεράνω του Αιγαίου, της Πάρνηθος και τού Ύμηττου πέλωριών διαφημιστικών πανών, χρώματος τεφρού, τά όποια έν τέλει θα καλύψουν όλον τό στερέωμα. Τρέξατε! Τρέξατε!» Αυτά λέει τό φεί-βολάν πού σάς έρριξε στα γόνατα ή κληματαριά, άραιο μια κυρία.

— Σας εύχαριστώ, λέει ή νέα γυναίκα. Καί...για τη θερμάνση τού θεάτρου; Δεν λέει τίποτε για τη θερμάνση τού θεάτρου;

Τότε ό κύριος με την έφημερίδα, (θα έΐταν ό ρεαλιστής της συντροφιάς) έπήρε τό κληματοφύλλο άπό τά χέρια τού ποιητή, τό κοίταξε με προσοχή και έλεγε:

— Πώς! Λέει και για τη θερμάνση. Γράφει επί λέξει «καίτος για δύο!»

ΣΤΡ. ΜΥΡΙΒΗΛΗΣ

θρώπος ποιητής, μοιάζει σά μιά σκιά από όνειρο...

Τό παληάλογο θα έξακολουθούσε να συλλογιέται κι' άλλα ακόμα: Πώς μ' όλα αυτά, γλυκαί είνε ή ζωή, όταν μασάει λίγο δροσερό χορταράκι στα γεράματα, και όταν μπορεί να τραβήξει κανείς όσο περισσότερο στη ζωή όταν ύστερα από τό μόχθο της ήμέρας και τη δουλειά, ξεπλώνεται σ' ένα μαλακό στρώμα από χόρτο και τόν γλυκοπαίρνει όνειρευόμενος γλυκά περασμένα, όταν καμμία φορά ένα πονόμυχο χέρι τού χαϊδεύει τόν τράχηλο έκε-

πύ τ' άρέσει...

Μά αυτή τη στιγμή, έσκυψε με μιάς περισσότερο τό κεφάλι, λόγιζε τά στραβωμένα πόδια, και ξεπλώθηκε πλάγια, σπάζοντας τά τιμόνια.

Απ' τά μαγαζιά όλόγυρα φώναξαν περιπαίζοντας τόν άμαξά:

— Ζωή σε λόγου σου!

Αυτός, άνοιξε τις δυό παλάμες με όλη την άγανάχηση για τη ζημία, και τό φασκέλλωσε!

Μονάχα ένας ήλικιωμένος διαβάτης, άπότακτος κι' αυτός της ζωής, γύρισε πονόμυχα και τού έλεγε:

— Στο καλό...συνάδερφε!

ΛΑΥΡΑΣ

«ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙ»—Σελ. 5

Λογοτέχναι και Ραδιόφωνο

ΤΟΥ ΑΛΚΗ ΘΥΛΟΥ

«Η ραδιοφωνική όμιλία... «Απ' όλα τα είδη του λόγου μέν' από τα οποία μεταδίδει ο λογοτέχνης τις συγκινήσεις του και τις σκέψεις του το πιο άχρηστο.

Βέβαια έχουμε πάντα υπ' όψιν μας ότι κι ο αναγνώστης της τυπωμένης εργασίας μας — αν υπάρχουν αναγνώστες της! — είναι ενδεχόμενο την ώρα που θα μας διαβάει να είναι απηρημένος, να μην είναι σε συντονισμένη προσήλπιση διάθεση. Μπορεί και μείν να μη κατορθώσουμε να ένατο-θεώσουμε στο κείμενο μας μα' γνησιότητα. «Αλλ' όπωδήποτε ελπίζουμε ότι το έπιτύχαμε κι' ότι κι' αν όκόμα ο λόγος μας δεν επενεργήσει άμεσα κάποιον κάποτε θ' άγκιστρώσει. Το κείμενο παρμένει. Μπορεί και κείνοι που προσπέρσαν στην άρχή αδιόφορο να έπι-στρέψουν άλλοτε σ' αυτό, μπο-ρεί άλλοι ν' ανάκαλψουν το σπινθήρα... Έλπίδες ίσως μά-ταιες μά και δικαιολογημέ-νες...

Η ραδιοφωνική όμιλία... Δεν διαρκεί, παρά μία στιγμή κι' ύστερα εξαφανίζεται, εκηδε-μίζεται... Τα διαφημιτικά χαρτάκια που ρίχνει το αέρο-πλάνο και που τα άρπάζει, ο άνεμος και τα μεταφέρει στα πιο άπειρα κι' άπρόσιτα με-ρίση στα κεραμίδια, στις λά-σπες, στα κλαριά των δέντρων και πολλά τα ξεσκιζει, είναι τουλάχιστον πληθωρικά όσα κι' αν έχουν κάποια θα θά-σουν στον προορισμό τους. Στο ραδιόφωνο δεν εκπέμπει-ται παρά μία μοναδική φωνή και κάθε λέξη μόλις προφορε-σθύνει, τί εφήμερο. Έξασκει-στη φαντασία γοητεία, άλλ-η είναι προ πάντων πολύ πικρή.

Και είναι περίπου βέβαιο ότι απ' όσους θ' άκούσουν τη φωνή οί πολλοί περισσότεροι θα είναι άφηρημένοι. Κάποιος γιατί το ρολόγι του είχε κα-πρίτσια, ή γιατί του έτυχε κάποια άσχημία θα χτυπήση το κουμπι πολύ άργα και θα παρακολουθήση πιά μία συ-νέχεια χωρίς να έχη καταπι-σθί χωρίς ειρμό, θα μεταφε-ρεθί σ' ένα οικοδόμημα ένα-ερίο, στεριμένο από τις βά-σεις του ή σύνθετη που είναι ένα από τα άκρογωνία συ-στατικά κάθε έντεχνου λόγου θα έχη διαλυθή. Κάποιος άλ-λος έπειδή κατέφθαε ένας έ-πισκέπτης έκλεισε πρόωρα το κουμπι κι' όλο το τέλος, ή απόδοση και τα συμπεράσμα-τα παρέμειναν γι' αυτόν ά-γνωστα κι' άνυπαρχα. «Αλ-λοτε θα είσορμήση στο δω-μάτιο κάποιος του σπιτιού κατί να πη ή φρόση του όρο κι' αν είναι διασπική θα άρ-κέση για να επέρθη ένα χά-σμα άγεφύρωτο. Μά κι' ό-ταν όλα αυτά δεν συμβούν κάποια μινύα θα πετάξη. «Α-ποτέ θα έκλεισε πρόωρα θα έμπνησιν συναρμούς άπλητους και ή προσοχή όκόμα και κει-νού που ενδιαφέρεται και έπι-θυμεί να συγκεντρωθή, και δεν έγκατέλειψε βελήτα το άκρόα-μα, θ' άποσπασθί.

Πώς θα ξανα συνδεθί το νή-μα μία πού κόπηκε; Δεν ύπαρ-χει τρόπος. Η ροή είνε έντε-

λώς φευγαλέα. Πτερόεντα ά-ποκάλεσαν οί άρχαιοί τα έπη χωρίς να ύποπτευδούν ότι ύστε-ρα από αιώνας προόδου θ' ά-νακαλυφθή ένα όργανο που θα δικαιολογήση άπόλυτα το χα-ρακτηρισμό τους.

Ο λογοτέχνης ξέρει πως ό τι στέλνι δεν θα φθάση στο δέστη παρ' αλματισμού και με μία άοριστία που δεν ήταν καθόλου μέσα στις προ-θέσεις του, και σύγχρονα εί-ναι ύποχρεωμένος να το ύπο-τάξη σε μία άυστηρότατη πει-θαρχία που σε κανένα άλλο του κείμενο δεν έχει πατέ του έπιβλήθ. Φυσικά και οί δια-στάσεις της στήλης στις έ-φημερίδες και στα περιοδικά είναι καθωρισμένες, αλλά πε-ρίπου όχι και με το διαδύη. Μερικές ή κι' άρκετες γραμ-μές λιγώτερες ή περισσότερες δεν έχουν σημασία. Στο ρα-διόφωνο ο χρόνος είναι хро-νομετρημένος. Δεν πρέπει ή όμιλία να τον ξεπεράση ούτε ένα λεπτό κι' ούτε ν' άφήση ένα λεπτό κενό. Μέσα σε όλί-γιστα όρια όφείλει να ίσορ-ροπήση όλα τα μέρη της ό-μιλίας του και έπίσης να μη παραλείψη τίποτε ούσιαστικό, γιατί όπως είνε πιθανόν ότι ελόχιστοι θα τον προσέσουν είναι πάντα ενδεχόμενο ένας τουλάχιστον άκροατής να γεν-τώση το ατί του από την άρχή ίσαμε το τέλος, να έξο-νυχίση, και σ' αυτόν που έχει δικαίωμα να ίκανοποιηθί δεν πρέπει να φανερωθούν άδυνα-μίες. «Αλλως τε ο λογοτέχνης έχει άπέναντί στον έαυτό του την ύποχρέωση καμμία έργα-σία του, και ή πιο άχάρι-στη, να μην ύστερη από τις δυνατότητες του.

Η ραδιοφωνική όμιλία... Μία τυραννική εφεύρεση. Κι' όμως ύπάρχει, και έχει κοζι-ρωθή. «Ισως μάλιστα να άν-ταποκρίνεται έντελώς στη νο-στοπρία της εποχής μας που της άρέσει να προσλαμβάνη γρηγορά και εύκολα, που δεν δίνει σημασία στην προχειρό-τητα, που θέλει να άρπάξη στα πεταχτά. Πώς να την ά-γνοήση, πώς να την άπορρί-ψη ο λογοτέχνης; «Ενα μέσο έπικοινωνίας του προσφέρε-ται έστω κι' αν το θεωρεί λει-ψό ποέπει να το άναγνωρίση, να το παραδεχθί... και να το έξουσιάζη. Μήπως σε τέλει-τοία άνάληψη εύθύνεται προ- πάντων αυτός ή ή φωνή του μέσου του ραδιοφώνου δεν ά-ποχτά την ήχητικότητα και την έπιβολή που καταχτούν, δεν συγκρατεί και δεν ήλεκταί-ζει τους άκροατές; Μήπως αυτός δεν είναι όκύριος της νέας τεχνικής που πρέπει να διαμορφωθή για το νέο όρ-γανο;

Το ραδιόφωνο, όπω κι' ο κινηματογράφος, δεν άνοπτύ-χθηκαν από μέσα του. Μία μέ-ρα παρουσιάσθηκαν μπροστά του κι' άπότομα ζήτησαν τη συνεργασία του. Αναγκαστι-κά προσήρθε χωρίς να έχη ά-φομοιώσει τις νέες αξιώσεις με όλες του τις άλλοτινες συ-νθήκες, με όλες του τις ριζώ-μένες αντίληψεις και τεχνο-τροπίες. Ο κινηματογράφος μοιάζει όκόμα πολύ με το θέ-

Απ' την ιστορία της Κιθάρας

ΚΙΘΑΡΙΣΤΑΙ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ

Όταν στα 1834 ή «Αθήνα ώ-ρισθηκε Πρωτεύουσα από μου-σικής πλευράς μόνο μερικούς έ-ως καλλίφωνους άρματωλούς είχε να έπιδείξη. Αύτους που κατάρθωσαν, μαζί με τους άγω-γιστές της ύπλόπης. «Ελλάδος, σ' όλο το διάστημα του μακρο-χρόνιου τουρκικού ζυγού να διασώσουν με την στοματική πα-ράδοση, όλον αυτόν τον πλούτο των άθάνατων εκλέφτικων δη-μοτικών μας τραγουδιών, που δημιουργήθηκαν απ' τους άγνώ-στους βάθους του έθνικού μας άγώνα.

Οί αιώνας όμως της σκλη-ραίας που πέρασαν, είχαν αφή-σει και στη μουσική τα ίχνη τους. Ο «άμμανος» είχε βάσει βα-θεία τις ρίζες του στην δημιουρ-γούμενη τότε νεοελληνική τέχνη. «Ελληνες μουσικοί για δύο-σκαλία και διαπαιδαγώγησι ά-πλοχον έλάχιστοι, κι' αυτούς τους μετακάλεσαν απ' την Εύ-ρώπη οί πρώτοι κυδερήτες. Τον σπουδαίτερο όμως ρόλο στη μουσική καλλιέργεια του κοινού έπαιξε άναμνησθήκη, ή Βασι-ρική στρατιωτική μουσική της φρουράς του «Όθωνος και μετα-γενέστερα οί μετακαλούμενοι έ-ταλικοί μελοδραματικοί θιασώ-τες. Το πρώτο όργανο που μπήκε στα «Αθηναϊκά σπία ήταν ή κι-θάρα. Δειά, — δειά στην άρχή σε φιλικές συγκεντρώσεις, έκα-ναν την εμφάνισή τους οί πρώ-τοι κιθαρωδοί. Στα 1864 ο κ.ι. θιαριστής Λεωνίδας Άργυρούπο-

ατρο' μόνο πολύ σπάνια και σπασμωδικά έχει για την ώ-ρα άνακαλύψει την αὐτοτέλειά του. Η ραδιοφωνική όμιλία είνε πιθανόν να είναι όκόμα πολύ ύποδουλμένη στο γρα-πτό κείμενο και άρθρο και γι' αυτό να μην άχτινοβολή ίσως να χρειάζεται πρωτότυπα έκ-φραστικά μέσα. Καμψοφαρι-σμένες έπαναλήψεις, τονισμοί έ-λάχιστων μοτίβων που θα έ-πανάρχονται χωρίς και φα-μερά να δείχνουν ότι είναι τα ίδια πολύ έντυπωσιακές εικό-νες. Ποιός ξέρει; Οί άπαιτή-σεις δεν είναι εύκολες. «Ενα πεδίο άναγνώσεως, δοκιμών και πειραμάτων άνοίγεται. Η ραδιοφωνική όμιλία... «Ενα πρόβλημα που παραμένει ά-κέραια άλυτο και που άξίζει πο-λύ ν' άσπασαλήση.

ΑΛΚΗΣ ΘΥΛΟΣ

λος πρωτοστατεί στην ίδρυση του πρώτου έρασιτεχνικού έλληγι-κού κοινώτητου, που έδινε τα βράβυ συναυλίες κάτω απ' τα παράθυρα γνωστών φιλομουσών. Όλους τους Αθηναίους τους έχει κυριεύσει κιθαρομανία. Τα ρωμαντικά κορίτσια των συνα-κιών μία φιλοδοξία έχουν: να κατακτήσουν ένα κιθαρωδο, για να τους κάνουν σερενάτες κάτω απ' τα παράθυρά τους.

Όνομαστός κιθαριστής της έ-ποχής έκείνη, ο Σοφούλης, δεν προφθάει να διαβάξη τις έρω-τικές έπιστολές που του στέλ-νουν οί μουσώλητες κοπέλλες. Περιζήτητος — παρ' όλα τα χρονία του — και ο κιθαρω-δός Ν. Ζαΐμης, που είχε το προ-σόν και του ποιητή, και του συν-θέτη.

Στα 1871, με την ίδρυση του «Ωρείου Αθηνών, άρχίζει έντο-νότερος μουσικός όργασμος. Οί τροβαδοροί κιθαρωδοί πλημ-μυρίζουν τα δρομάκια της «Α-θήνας, τραγουδώντας τα τρα-γουδια των παλιών και νέων συθετών: Λ. Σπινέλλης, Ναστ. Λαμπέλης, Λ. Μπεκατώρου, Ν. Στρομπούλη, Δ. Ροζίου, Νικ. Κοκκίνου κ.ά.

Η έπιβλήα όμως αυτή της νικτερινής κιθαρομανίας έκνευ-ρίζει τους φιλήσυγχους νοικοκυ-ραίους που θέλουν να κοιμηθούν τον ύπνο του δικαίου, και το ά-ποτέλεσμα, να έπέμψη ή αστυνο-μία με μία σχετική «επίταξη, που άπαγόρευε τα «άσματα» ύ-στερ' απ' τις 11 το βράδυ. Νά πως περιγράφει μία σχε-τική σκηνή ο κ. Θ. Συναδινός στην «Ιστορία της Νεοελληνι-κής μουσικής»:

«Είνε γύρω του πλέει εις το γλυκύ φως του φεγγαριού. Η νυκτερινή έπιβλήη της ά-ταγής της άστυνομίας άπαγο-κτα «Ενας νέος μάλλον ύψηλός, δρόμος της Νεοπόλεως. Κρα-τεί κιθάρα. Είναι μόνος. Κρα-τεί και τον πάνον του. Είς αίαν γο-νίαν σταματά. Μετ' όλίγον γο-νίαν παθητικό τραγουδιού οί-ράσσουν την νικτερινήν τα-Ο κοινός και άδύνατον σιγής, τραγουδά. Είνε ο Κων. Πορφύ-ρας, άπό τους ελλογιμένους τρο-βαδωδούς της νεοελληνικής τρο-«Ελλάδος. Η φωνή του είναι γλυκεία. Τραγουδά τον πάνον του. Τη συνέχεια θα την δούμε στο έπόμενο.

KΕΝΤΡΟ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ «ΡΑΔΙΟ-ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗ»

Διευθυντής ο κ. Γιάννης Γιαννόπουλος με έκλεκτο έπιτε-λείο συνεργατών, έπιστημόνων και πρακτικών, ΤΜΗΜΑ Α'. ΡΑΔΙΟΤΕΧΝΙΩΝ Διάρκεια φοιτήσεως 9 μηνος. Έγγραφές από 10 «Οκτω-βρίου.

Τα μαθήματα θ' άρχίσουν την 1η Νοεμβρίου. Δίδα-κτρα δραχμ. 40.000 μηνιαίως. Έγγραφή δρχ. 10.000. Δι-δασκαλία δίωρος κάθε μέρα, πλην Σαββάτου. «Αφθονα τε-χνικά μέσα έξαρτήματα και όργανα. Πρακτική έφαρμογή και άσκηση των μαθητών. Δεκτοί μόνον άπόφοιτοι 2ας τουλάχιστον έξεταξίου Γυμνασίου. Άριθμός μαθητών περι-ωρισμένος. Πληροφορίες: Κάθε μέρα 10—12 π.μ. στο «ΚΕΝΤΡΟ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ ΡΑΔΙΟ - ΚΑΡΑ-ΓΙΑΝΝΗ», Πλατ. Καρύτση, Αθήναι, Τηλ. 23-212 & 23-213.

ΕΛΛΗΝΕΣ ΛΟΓΟΤΕΧΝΑΙ ΠΡΙΝ ΑΠΟ 30 ΧΡΟΝΙΑ

ΕΝΑ ΤΑΞΕΙΔΙ ΤΟΥ Κ. ΜΩΡΑΪ ΤΙΝΗ

Ο Τίμος πρό 30 ετών

Δεν εγνώρισα πληκτικώ-τερον πράγμα από τας έκ-δρομάς εκείνας του θέρους που όμοιάζουν όλίγον με στρατιωτικά γυμνάσια. «Ω-ρα συγκεντρώσεως ή έβδό-μη πρωινή. «Αναχώρησις: έπτά και έν τέταρτον ακρι-ώς. Γεθμαί: πρώτη μετά μεσημβρία ακριβώς. Μετα-βολή, μάρε!» Και όμως την παθίγην κάποτε και πνιγί-νω. «Επήγα και κατά το πα-ρελθόν θέρος. «Ενα σκά-φος, που ήμπορούσε να χρη-σιμεύση και ως σιγαροθήκη, μάς παρέλαβε και μάς έπή-γε εις ένα νησί ακάταντι του Πειραιώς. Κυρίαί όλλιναι, άνδρες πολλοί, τρία μωρά, και δύο παπάδες, οί όποιοίθα άνελαύμβανον άργότερα να δεσπούν ύπέρ του σκάφους.

Είς τας έπτά της πρωίας το σκάφος άφικε ένα τρουε-ρόν σιγινιόν. Έγέλασαν όλοι με την άγρίαν άπειλήν που έσκόρπισε γύρω. «Ητο δυνατόν να μη γελάση κα-νείς άκούων το άθρυμα έ-κείνο να θγάξη θρυρήτους λέοντες;

«Επ' τέλους άνεσώθη και ή άγκυρα! Τι έγχειρίετο; Το πλοίαριον ήμπορούσε να κολλά εις τους λιμένους με ένα μονόλεπτον γραμματό-σημο.

Όλγος καπνός εξέηλθε από το φουγάρο — από το φουγάρο ή από την τίπα του καπετάνιου — δεν ένθυμού-μαι και ή μηχανή ήρξισε να θορυβή. Τι θόρυβος, Θεέ μου! Μία γαλή, περιφερο-μένη εις το κατάστρωμα, έ-νόμισεν ότι θορυβεί ποντικός και έλαβεν έπιθετικήν στά-σιν.

του έδωλίου, και μία μικρά θαλίτσα έκυλίσθησαν κάτω. — Τι είναι; τι είναι; ήρώ-τησαν έντρομοι οί κυρίαί, — Θαλασσοταραχή! Έκυττάξαμεν περιδεείς προς την θάλασσαν. Ούτε ρυ-τίς! Η έπιφάνεια της θα-λάσσης είνε την άκίνησιαν και την γαλήνην... έλεσπίνα-ρος θιτρίνας θιβλοπωλείου. «Αλλά διατί κινούμεθα λοι-πόν; — Θαλασσοταραχή! Έπα-νέλαβε ή ίδια αὐστηρά φω-νή. — Μά έχομε πράγματι θά-λασσα; ήρώτησα τον φίλον μου. — Όχι άδελφέ. — Και όμως κινείται... προ-σέθεσα ως Γαλιλαίος. — Κινείται, τί θέλεις να κάνουμε; ***

Μετά έν τέταρτον δεν εί-χε μείνει τίποτε έπί του κα-ταστρώματος. Κατέλλα, σκά-λοι, καθίσματα, δέματα, ό-λα έφέροντο έν συμφορμώ και δίην. Τρουερόν ταξίδι! — Βλέπεις εκεί πέραν τας «Αζόρας νήσους; είπα εις τον φίλον μου. — Δεν είναι αί «Αζόραι. — Άλλά...; — Είναι αί Κανάρειναι. — Α, ναι! έχεις δίκιο.

«Ηλθε μία στιγμή κατά την όποιαν αί κυρίαί παρ' όλίγον να λιποθυμήσουν. «Ε να κύμα — που εύρέθη! — άνήλθεν εις το κατάστρωμα και περιέλουσε τας κυσίας. — Δεν είναι τίποτε, δεν εί-ναι τίποτε, εφώναξεν ο κα-μαρώς — ύπήρχε και κα-μαρώς! — άναποδούρι-σε ένα κανάτι!

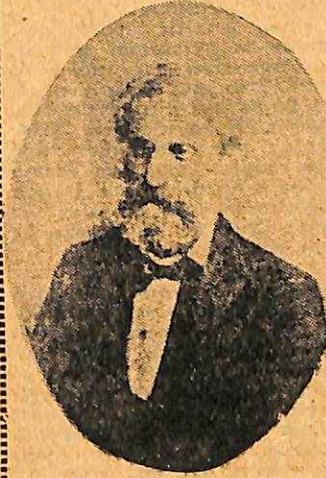
Πράγματι! είχε άναποδο-γυρίσει ένα κανάτι. «Αλλά εις την άγρίαν έκείνην γα-λήνην ήτο φυσικόν να μάς κάμνουν έντύπωσιν κύματος οί όλίγες σταγόνες του νε-ρού. Κάποιος εφώναξεν εις τον πλοίαρχον να είδοποιή-ση δια το μαρκανέου... να έλθη κανένα σωροβίον. Αλ-λά ο καπετάνιος μάς έβεβαί-ωσεν ότι το «υπερωκάνευ-ον» δεν διατρέγει κανένα κιν-δυνον, ότι δε ή τρικυμία θα παρέλθι.

Ευτυχώς έσώθημεν. Με-τά μακράν πάλην προς την γαλήνην, το σκάφος κατάρ-θωσε να άράξη εις την νή-σον, ή όποια απέχει έν τέ-ταρτον από τον Πειραιά.

Τώρα νεία όπολαύσεις! Είς το νησί έπεράσαμεν έξερχα όλην την ήμεραν. Ο

ΓΡΑΦΗ ΑΠΟΚΡΙΤΙΚΗ

ΤΟΥ Α. ΛΑΣΚΑΡΑΤΟΥ

Α. ΛΑΣΚΑΡΑΤΟΣ

«Αγαπημένο φίλε μου, σου δρ- (κίωω) πώς δεν είξέρω τί να σιχούρ. (γέλω) εις έπαινο μανής που δε γιν (ρίζω) Διάσολε να μη μπορώ να σε (δουλέψω) Μά δε φταίω γώ, πώς να την (ιστορήσω) αν δεν την ίδω κ' έγώ να τη (γνωρίσω) Για να δώση κανείς μετ' γνώ- (μη όρθή) Ελεγε μία φορά κάποτε δε- (σποτή) πρέπει να ίδη την αλήθεια γυ- (μνή) για να ίδη το καλό και το (κακό της) και τότε εύσυνειδήτως να μπο- (όρεση) να πιθήση το δίκιο μέσ' ε τη (μίσση) Ετσι βλέπω κι' έγώ πώς πάει (καλά) και στέλνε μου δυτες όλες (τέτοια θέματα) αλλοίως είναι μιάν άσχημη (δουλεία) χωρίς να ξέρω αλήθεια είναι (ή ψέμματα)

να όρίζω στη όμορφες των (γυναικών) ώσαν τις «πιστοποιήσεις» των (γιατρών). Πώς θέ να σου πώ παραδείγ- (μιας χάρι) πώς έχει δυό έρωτικά ματάκια πώς έχει έν' άγγελικό ποδάρι, κόκκινα και γεμάτα μαγου- (λάκια) και τα λοιπά και τα λοιπά; Καλέ τα είδα γώ; Τα είπασα (ποτέ μου); Πώς να πώ πώς έχει μικρό (στόμα); Κι' αν ίσως τώχει ξεμποχί- (λυσμένο); Κι' αν ίσως του προσώπου της (το χρώμα) δεν είναι φυσικό μά άγροα (σμένο); Κι' αν τα στήθια που κάνουν (κυματάκια) είν' τόσα στρογγυλά παπλωα (τάκια); Και δε μπορεί ή δαχτυλίδεια (μέση) νάναι από το σφιέμο, σανίδι; «Εκείνο το χειλάκι που σου ά- (ρσεί)

κόκκινο ως τη φωτιά από το (φτερισίδι); Κι' εκεί το πόδι που έρωτεύει (κι' άλλους) δε μπορεί νάναι σάνιο από τους (κάλους); Μ' αν έδεχόσσουν από με τη (γνώμη) για όποια κι' αν είναι έκείνη (σου ή Πανδώρα) σόλεια πώς δε θαν τώμαθες ά- (κάμνη) πώς άγάπες δεν γένονται άλλο (τάρα) κι' αν οί γυναίκες λέν πώς σ' (άγαπούν) παστρικά να τα λέμε — σε γέ- (λουν) «Ω Άντρεά μου αν με τόση (έροκλία) πώς κ' έσύ και πιστεύεις των (φοράδων) σου λέω πώς μου τικραινεις (την καρδιά) και πώς κάνεις ύποψη των (Αντρεάδων) Μωρέ ή γυναίκες... δεν σου (λέω πώς όλες) μά ή περισσότερες πάντα εί- (ναι μαριόλες) ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΑΣΚΑΡΑΤΟΣ (1895)

ήλιος, ένας ήλιος φλογερός τηή 'Ιουλίου, μάς κατέδιδ-κεν άμειλίχτως. Σκιά που θενά' φύλλον δένδρου κανέ-να. Μία σικιά έχουσα μεγά-λύλα. «Ενθυμήθηκα μίαν άλλην Σικιάν, μίαν πάνδου-σον έλληνικήν κομπολιν. την όποιαν άλλοτε μου πε-ριένεραν, και έστέναξα. «Εκείνη έχει σκιάν, νερά κριστάλλινα. Ίσως, πνοάς μυρρινένας άρώματα άγο-ολουλουδιών, ένθ ή ίσχυη σικιά που είχα ενώπιόν μου

δεν είχε τίποτε άλλο από τα όλίγα κατασκονισμένα φύ-λα, τα όποια δεν ήδυναντο να άπλώσουν σκιάν, ούτε δια τον μύρμηκα. «Από έπλανήθημεν μέρα εις την καίουσαν άμυν της μελαγχολικής άραδικής έ-ορήμου, κατεφύγαμεν εις μι-αν σικιά που είχε και πιά-νο. Είς κύριος προσεφέρθη να διασκεδάση την άνιαν μας, παίζων ή μάλλον περι-παίζων τον Μεφιστόφελ. Ουδείς έφερε αντίορσιν. Παθαίνουν αυτό το περιε-ργον οί κινδυνεύοντες από με

ἘΔΩ ΑΘΗΝΑΙ, — Σελ. 9

κύριος κυρία !
ΣΩΤΗΡΗΣ. Κερλ και λ'θά-
νι ξεροκέφαλη... Σου είπα
πώς δε, έχω τίποτα. Τι κάθεται
και λές; Πήγαινε στην κουζίνα
σου γρήγορα. Πήγαινε
ΣΩΤΗΡΑΙΝΑ. Τι έχεις, Σω-
τήρη;
ΣΩΤΗΡΗΣ. Μου φαίνεται
πώς βαλθήκατε όλοι σας να με
πιθάνετε πριν της ώρας μου...
'Αφού της είπα πως δεν έχω τί-
ποτα, εκείνη το χαβά της...
ΚΑΤΙΝΑ. Στενοχωρήθηκε για
τον κύριο Βασιλάκη, κυρία,
πού...
ΣΩΤΗΡΑΙΝΑ. Και ποιος του
τάει;
ΚΑΤΙΝΑ. 'Εγώ, κυρία μου...
Νά με συμπαθές... Μά δεν
φανταζόμουν...
ΣΩΤΗΡΑΙΝΑ. Γλωσσού ξε-
μαλισμένη ! Ποιος δαίμονας
πάλι σ' έσπρωξε ν' ανόηδες το
στόμα σου; Συμμάζεω δεν έ-
χεις... Πήγαινε, κι' άλλη φορά
να μη φτωχύνεις εκεί που δε π-
σπέρουν. 'Ανυπόφορη πειά έ-
γινες.
(Βήματα Πόρτα)
ΣΩΤΗΡΗΣ (με θυμό). 'Ανυ-
πόφορη γιατί μούπε την αλή-
θεια. Νά μην ξερω τι γίνεται
στο σπίτι μου... και να τα μα-
στεινά από τους δούλους. Με
έξερνες πολύ, κυρία. Δέν ήθελα να σου μιλήσω μπρο-
στά της μά...
ΣΩΤΗΡΑΙΝΑ. Τι λόγια εν-
αύτα, Σωτήρη μου; Ποιος σκέ-
φθηκε τέτοιο πράμα; Μά ήταν
ανάγκη νάρρη να σέ κίνη άνω-
κάτω για ένα τέτοιο μικρό ζή-
τημα...
ΣΩΤΗΡΗΣ. Μικρό, έ; Το
βρίσκεσαι μικρό ένω να λείπει ο
γυιός μας μια νύχτα. Και μά-
λιστα μια νύχτα σαν τη θεισινή;
ΣΩΤΗΡΑΙΝΑ. Τι έγινε χτες
νύχτα;
ΣΩΤΗΡΗΣ. Δεν τάμαθες;
ΣΩΤΗΡΑΙΝΑ. 'Α, για την...
'Αμ τάμαθα ! Την κοκομοίρα
τη γορ'ά. Το πόσο τη λυπήθηκα
ένας Θεός το ξέρει... Τι τρούε-
ρός κακούργος ήταν αυτός...

Νά σου πώ τέτοια τέρατα πρέ-
πει να τ'ωριούνται με το σκλη-
ρότερο τρόπο.
ΣΩΤΗΡΗΣ. Τόν έπιασαν;
ΣΩΤΗΡΑΙΝΑ. Θα τον πιά-
σουν πού θ' πάη ! Κι' άμα τον
πιάσουν...
ΣΩΤΗΡΗΣ (σά μονάχος).
Θέέ μου !...
ΣΩΤΗΡΑΙΝΑ. Κάπου εδω
κοντά έα βρίσκεται κρυμμένος.
ΣΩΤΗΡΗΣ. Ναι, βέβαια...
Κάπου εδω κοντά Δέ μου λές...
ΣΩΤΗΡΑΙΝΑ. Τι πράμα;
ΣΩΤΗΡΗΣ. 'Ο... ό...
ΣΩΤΗΡΑΙΝΑ. Για το... Βα-
σιλάκη θέλεις να πής;
ΣΩΤΗΡΗΣ. Ναι... Γύρισε !
λην ώρα. Μιλούσε με την Κα-
τίνα. Μά τι παιδί είναι, Θεέ
μου, κάτι περιεργους τρόπους
πού έχει !
ΣΩΤΗΡΗΣ. Σάν τι δηλαδή;
ΣΩΤΗΡΑΙΝΑ. Νά...
προσθήτερα πού ήθελε ήμουν στον
άντρε και ξεσκάνιζε τις κουρτι-
νες. Τι άκουάτρα αλήθεια κι'
αυτή ! Η Κατίνα Γλώσσα μονά-
χα και τιποτ' άλλο.
ΣΩΤΗΡΗΣ (άνυπόμονα).
Παρακάτω... Μιλά...
ΣΩΤΗΡΑΙΝΑ. 'Ε, λοιπόν...
έκει πού ήμουν άποτραβηγμένη
σε μια γωνία και καθάριζα...
βλέπω τον γυιόκα μας να μπαί-
νι μέσα σιγά-σιγά και μ' έ-
ναν τόσο ξέρεϊς... λές κι' ή-
ταν κανένας κλέφτης.
ΣΩΤΗΡΗΣ. Δηλαδή... πώς;
ΣΩΤΗΡΑΙΝΑ. Πατούσε στά
νύχια κυττάζοντας προσεκτικά
γύρω του, σά να μην ήθελε να
τον δει κανείς. Πήγε στην πανο-
πλία και κράμασε σ' ένα καρδί
κάτι που βαστούσε στο χέρι.
Μετά βγήκε... Τι έχεις καλέ,
πάλι; Γίνηκες κίτρινος σαν το
φλουρί.
ΣΩΤΗΡΗΣ. Κάτι... πέρα-
σε από το νού μου. Αφσέ με
μόνο μου λίγο. Θέλω ησυχία.
Θέέ μου τι άγωνία... τι άνω-
νία. Νά το, αυτό είναι ! Το
Μαλτέζικο μαχαίρι 'Αλλοιμονο,
κακούργικο παιδί ! Τι μου κά-

Η χαρτοροίχτρα: Ένα μεγάλο-μεγάλο ταξίδι θά
κάμης σε τρεις ημέρες με θαπόρι.
Ε κ ε ι ν ο ς: Μου έχουν κλείσει θέσι;

νεις... 'Ός και δολοφόνος άκό-
μα, και δολοφόνος !...
ΚΑΤΙΝΑ (ή φωνή της απ' έ-
ξω, καθώς και της Σωτήραι-
νας). Κυρία, κυρία !
ΣΩΤΗΡΑΙΝΑ. Τι θέλεις;
ΚΑΤΙΝΑ. Είναι κάτω κάποιος
πού ζητάει τον κύριο. Είναι,
λέει ο κύριος άνακριτής !
ΣΩΤΗΡΗΣ. Θέ μου, βοήθη-
σε με !
(Μπαίνει η Σωτήραινα)
ΣΩΤΗΡΑΙΝΑ. Σωτήρη, ά-
κουσε; Θέλει να σέ δει ο κύ-
ριος άνακριτής για κάποιο ζή-
τημα. Δέ μιλάς; 'Ορίστε κύ-
ριε άνακριτή, περάστε.
(Πόρτα Βήματα)
ΑΝΑΚΡΙΤΗΣ. Καλημέρα σας
κυρία μου. Πώς είστε; Τι νέα
κ'ό Σωτήρη; Πώς πάνε οι ρε-
μπισιοί; Με συγχωρείτε πού
σας άνοησά αλλά το καθήκον
βλέπεται.
ΣΩΤΗΡΑΙΝΑ. Τι λέτε, κύριε
άνακριτή. Μεγάλη μας ευχαρί-
στηση. Δέν κάθεται;
ΑΝΑΚΡΙΤΗΣ. Ευχαριστώ.
Θά καθήσω εδω κοντά στον κύρ
Σωτήρη.
ΣΩΤΗΡΑΙΝΑ. 'Εμένα με
συμπαθείτε. 'Εγω τάσες δου-
λειές απ' το πού... κι' αυτή
η Κατίνα δέν είναι άξια για τί-
ποτα.
ΑΝΑΚΡΙΤΗΣ. Παρακαλώ
Μην εντολίζετε για ένα Λοι-
πόν, κύρ Σωτήρη πώς πάει η
σουλιά; 'Εχετε άκόμα αυτή
τη μυσία;
ΣΩΤΗΡΗΣ. Τώρα πιά κύ-
ριε άνακριτή μου ! Πού υπό-
μειν διάθεση για τέτοια πράματα.
Καμιά φωνά όταν μου τυχαίνει
τίποτα καλό.
ΑΝΑΚΡΙΤΗΣ. Και για πέ-
στε μου. Δέ χάνετε ποτέ τίποτα
άπ' αυτά τα προσφιλή σας άν-
τικείμενα; Δέ φαίνεται να τα
φυλάτε και τόσο καλά !
ΣΩΤΗΡΗΣ. Τι θέλετε να
πής; Δέ σ'αε καταλαβαίνω.
ΑΝΑΚΡΙΤΗΣ. Είπατε σήμε-
ρα το νυίό σας, κύρ Σωτήρη;
ΣΩΤΗΡΗΣ. 'Όχι, άκόμα.
ΑΝΑΚΡΙΤΗΣ. 'Εμάθατε τη
δολοφονία του γειτονικού σας
σπιτιού;
ΣΩΤΗΡΗΣ. Ναι... μόλις
τόσα. Μά δέ βλέπω τί σχέση
μπορεί να ύπάρχη...
ΑΝΑΚΡΙΤΗΣ. 'Όλη η πόλη
στην έποχία τα νέα μαθαίνου-
ται εύκολα. 'Ο γυιός σας λοι-
πόν έέν σ'αε μίλησε νι' αυτό;
ΣΩΤΗΡΗΣ. 'Όχι (Σά υο-
νύχη). Θέ μου μη με τυχάν-
ναι πειά.
ΑΝΑΚΡΙΤΗΣ. 'Α, μου έλά-
νικε πολύτιμος βοηθός σ' αυτή

την ύπόθεσι. Είχαμε φάει μαζί
χτες το βράδυ και κατόπιν πη-
γαμε στο θέατρο. 'Εκει ήρθαν
και με ζήτησαν επειγόντως. Μά
τι έχετε; Σάν να μην είσατε κα-
λά. Τι άφηρήνα πού με κυτ-
τάει !
ΣΩΤΗΡΗΣ. Με συμπαθάτε
Δέ ξέρω αν άκουσα καλά. Είμαι
λίγακι χαλασμένος άπ' το πού !
Τ' αυτά μου βούζουν, μη δίνε-
τε σημασία. Τι λέγατε; Πέρα-
σατε είπατε αλήθεια όλη τη
βραδυά χτες με το νυίό μου;
ΑΝΑΚΡΙΤΗΣ. Ναι, ναι. Φά-
γαμε μαζί. 'Όταν ήρθαν και μί-
φώνισαν στο θέατρο, με συνά-
δουσε στον τόπο του έγκλημα-
τος. Μόλις είδε την πληγή φώ-
ναζε: «Νά μια πληγή πού γί-
νικε με Μαλτέζικο έγχειριδίό !
'Ο πατέρας μου έχει ένα όμοιο
στη συλλογή του». Κι' έπειδή
ήταν άποραίτητο να το ιδώ,
ήθε σπιτί και το πήρε με χί-
λιες προσφύλαξεις, για να μη
σ'αε ευνήση και άνησυχήσατε.
Φοδόναν πρό πάντων μήπως δο-
κιμάσατε μεγάλη συγκίνηση άν
μαστίνετε άπότομα το έγκλημα.
Μούπε πως θάρχονταν σήμερα το
πρού νάδαζε πάλι το μαχαίρι
στη θέσι του προτού έσσει αντι-
ληφθήτε την εξαφάνισή του. 'Ε-
πειτα υοδύσατε λεπτομερώς τα
χαρακτηριστικά ενός ναυτικού
πού σ'αε πούλασε το μαχαίρι και
πού θά είχε άσφαλές μαζί του
κι' άλλα όμοια. 'Ο άνθρωπος
αυτός συνελήφθη πρό όλιγου
προτού προσέλασε άπομακρυν-
θι. Εύτυχώς άπολόγησε άμέσως
το έγκλημά του κι' έτσι μ'ας
ένισώσατε άπό μια μακαριά και
κουραστική άνάκρισι. 'Εγω όμως
άναγκη να πάω και μια τυπική
κατάθεσι δική σας.
(Η φωνή από μακριά):
ΒΑΣΙΛΗΣ. Καλημέρα, μα-
μά !
ΣΩΤΗΡΑΙΝΑ (πρό ίδιου). Πού
ήπουναι, παιδάκι μου, όλη τη
νύχτα; 'Ο πατέρας σου...
ΑΝΑΚΡΙΤΗΣ. 'Α, να κι' ο
γυιός σας. 'Ερχεται πάνω στην
ώρα.
(Πόρτα Βήματα)
ΒΑΣΙΛΗΣ. Καλημέρα πα-
τέρα. Κ'όπως άνακριτά...
ΑΝΑΚΡΙΤΗΣ. 'Ο πατέρας
σας τα έμαθε όλα άπό μένα.
Φαίνεται όμως πολύ καταβεβλη-
μένος.
ΒΑΣΙΛΑΚΗΣ. Πραγματικά.
Πατέ μου δέν τον έβρι. 'Ετσι.
Πατέρα μου τι έχεις;
ΣΩΤΗΡΗΣ. Τιποτα, παιδί
μου. Τιποτα ! Είμαι... είμαι...
πολύ εύτυχισμένος ! 'Ελα να σέ
φιλήσω.

ΚΩΣΤΑΣ ΚΡΟΝΤΗΡΑΣ

ΠΑΛΙΑ ΔΗΓΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΝΗΣΙΟΥ

«ΟΙΝΟΣ ΕΙ ΚΑΙ ΕΙΣ ΟΙΝΟΝ ΑΠΕΛΕΥΣΕΙ...»

Είς την είσοδον του χωριού είχαν ο Μπαρ-
μπασταμάτης τον καφενέ του. Ένα ευρύχω-
ρο, μαγαζί κατά το ήμισυ σφραγισμένο με σα-
νίδια και κατά το άλλο ήμισυ με χάρμα κοκ-
κινόχρωμα πασπαλισμένο με ψιλή άμμο. Είς
το βάθος του
μαγαζιού ήτο
το γιατάκι του
Μπαρμπαστα-
μάτη— ένα μι-
κρό πατταράκι
δύο—δυόμισυ
μέτρα πού ψη-
λά από το έδα-
φος. Είς την
θωρεινή γωνία
ήταν το τζάκι,
πού έψηνοντο οι
καφέδες και ή
φασκομηλιά,
και στην διη-
κή γωνία—
δυό μεγάλα θα-
ρέλια με κρα-
σί και ένα μι-
κρό ότερο, με
γλυκάδια. Ένας
μακρύς, εύλι-
νος, γυμνός
κανάπες και με
ρίκα καθήμα-
τα σαιιδένια,
χαμηλά, με-
ταξύ των όποι-
ων και δύο κορ-
μοί θαβουλοί,
γαστριμυόντες
έπίσης διά κα-
θίσματα. 'Η-
σαν οι κορμοί
τύποι σπόνδυ-
λοι πελωρίου
φαιρού, άλιου
βέντους ή μάλ-
λον έξορκισαν-
τος εις μίαν ά-
κτινή του νησι-
ού πρό πολ-
λόν χρόνον και
τέσσαρα— πέντε
εξαχαρακωμένα τραπέζια.
'Επάνω εις ένα ράφι, παρά την έστιά, έ-
στικοντο έπιδεικτικά τρεις ναργιλέδες με
τά μαρκοκύτια των παλαιά άντικείμενα, τα
ποία ο Μπαρμπασταμάτης, εχών άγοράσει
άπό την Πόλη πρό της 'Επαισαστάσεως, έ-
σαν άκόμη έταξειδωμένα λουτρούς με τα φα-
ριάντα καρδιάκια, πέντε—έξη φλιτζάνια, ριζέ-
νιες διά την φασκομηλιά, γωνιώδη και δε-
κελαιοειδή, τριανταφυλλία με χερσά κορυή-
ματα και χωρίς πιστάκια. Και του καφέ θά-
φλιτζάνια, έπτά—όκτώ και άπ' αυτά ή-
σαν σχετικώς μεγάλα, χορταστικά.

Ο Μπαρμπα Σταμάτης

Ο καφενές του Μπαρμπασταμάτη είχε
τους τακτικούς πελάτας του, οι όποιοι την
πληγή χειμώνα—καλοκαίρι μετέβαιναν να
πάρουν το κρύβρι των, όπως έλεγαν εύφο-
ροί, ή γέρα—Σφουρίδος. Εχών πείραν της
λοιπότητος του καφέ
—Και πάρε, καβέμενε Στωατή ναι λινά-
κι καφέ να βάλω στο κρύβρι— του έλεγε.
—Δέ σέ καντιλάει κι' έτσι ! του άπεκρί-
νετη από το τζάκι ο Μπαρμπασταμάτης χα-
ρίς να γυρίσει να τον ιδεί.
Και ο γέρα—Σφουρίδος έκούνουσε το κε-
φάλι σιωπών.
'Ηξευρε ο Μπαρμπασταμάτης τι καφέ πι-
νει κανένας άπό τους πελάτας του, θαρύ-
ντων ή μέτρων ή σαντιδίων και ούτε έ-
δέχτο να του ειπής: κάμε μου καφέ σου
τόν έφεραν τον ήθελες δέν τον ήθελες και ή-
σουν ύποχρεωμένος να τον πής. Μπε έτόλ-
μα κανείς να παραπονέσθι ότι άργεί ο κα-
φέ, ή να κτυπήση το τραπέζι. Έπρεπε να
γασή κάθε έλπίδα ότι θά έπινε καφέ !
Ο Μπαρμπασταμάτης έφριχνε μια ματιά άπο-
ράν άπό τα γυαλιά όρι θά έπινε καφέ !
ήρκετο κ' έσπινε την σειράν του. Μά ήμ-
πορούσε να διατάσσει—ο Μπαρμπασταμά-
της δέν έδιδε προσοχήν— κανένας με την
σειράν του.

Το άπόγευμα το καφενέιον ήλλαζε σκηνό-
γραφία. Κατάς και οι πελάται. 'Η σωτία έ-
σένε, τα ποτήρια από νερού και τα φλυ-
τάκια έβιναν βέσιν εις τα ποτήρια του κρα-
σί, εις τα λαγύνια εις τα τενεκεδένια έ-
σαν το τρίτον και το τέταρτον λαγύνη έτε-
λειώναν, τότε έβιντο κάποιο διαλείμμα δι-
ότι τα πόδια του Μπαρμπασταμάτη έβάρυναν
έξορκοιέται να σηκωθι διά να έσπινε
το λαγύνη και καταλαμβάνοντο και οι τέσσα-
ρες άπό άφυσίαν και νάρκην, έσπινον εις
τά καθίσματα των έκρεμιούσας τα χέρια των

ρας διότι έπεσκουάζε και καντάρια ήλικίας
60—55 έτών, φαλακρός έντελής, αινώας ά-
σκηπής αινώας άπλτος, αινώας καγαζών
και αινώας μεθυσμένος. 'Αμκατίζε δέ πρό
της τάξεως και φρ κώσης βωμολόχος. 'Ο
'Αντώνης, ο έπονομασθείς Δημόσιος, διότι έ-
ξέτελει και χρέη δημοσίου κήρυκος, κοντήν
και σπιδάρων γερόντιον ήμερος, σαν άνά-
κι, όταν ήτο νησιτικός, και μετά στωϊκότητος
δεγόμενος τα πειράγματα των παιδιών, όταν
εις το μέσον της 'Αγοράς έπρόκειτο να δια-
λαλή κανέν εμπόρευμα θηριάς δέ όταν
ήτο μεθυσμένος πράγμα πού του συνέβαινε
πολύ συχνά, και ο γέρα—Σφουρίδος, ένα
λαγόν, ύψηλόσωμον και λιπόσαρκον γερόντι-
ον με έράκην με πλατύγυρον ψάθαν το θέ-
ρος και τορλωτών φέσι τον χειμώνα. 'Αρ-
χάτος γραμματοδιδάσκαλος εις παλαιάν έπο-
χην, με κάποαν μέφωσιν και φιλότης εις
την 'Αγιον Μηλιάν Ολιγοτήτος δέ σοφείας.
Αι πρώται σπουδαί ήρχίζον με όλιγο γτα-
ποσάκι μεζέ άπό το άπόγευμα και τελειώ-
ναι μετά τα μεσάνυχτα. 'Εκούσανε λίγο ή
Μπαρμπασταμάτης άπό μια πληγή πού είχε
πάρει σε κάποαν ναυμαχία, 'Εσορούσε την
ήρωικήν δράκην και σεσά τουνεϊνικον μέλις
κεκαυμένον δειδί. Είχε τάς κνήμας γυνύς
και νευράδες και σπιδάρους τους θαλασ-
νίας. 'Αλλά τα έτη του είχαν κυρτώσει το
σώμα και το βήμα του δέν ήτο κυρτωρόν.
Είχε καρδίαν άσπιδην άς παιδί, άλλ' ήτο
όξέθυμος μέχρι παραφροσύνης. 'Εξη μόνος
εις το μόνον κτήνη πού του έμεινε, διότι,
ότι άλλο και άν είχε το έπρόκειτο της κο-
ρς του. 'Ητο ύπερήφανος δέν ήθελε να δι-
οη έσρος εις κανένα και έπρότιμπε να ύπο-
φερη μόνος χωρίς καμμίαν περιποίησιν πα-
ρά να κατοικήη εις το σπίτι της κόρης του
και να της δώση ένοχλήσιν. «'Εγω είμαι γε-
ρος δέ θέλω να με έσρεθήτε. 'Εργου, ό-
ταν θέλεις να με έσπινε», έλεγε της κόρης
του.

Κ' έκεινη, πού ήξευρε τον χαρακτήρα του
δέν έπέμεινε. Του έπιναν καποτε— κάπο-
τά κανένα μεζέ— στην άρχή αυτό τον εύχα-
ριστούσε άργότερα όμως και αυτό το εύ-
ρηκε μερτόν και δέν το έδέχετο.
'Όπως άπό το μαγαζί ύπήρχε ένας αλ-
λόγυρος, μέρος του όποιου είχε καλλιερή-
σει έφ'ετασε μαντζουράνα, βασιλικό, ευ-
όμοιο, κόστα και Ζαφείρι οι πρώτες δέ βιο-
λέτες πού ήθελε στολισθι ο έπιτάφιός τη Με-
γάλη Παρασκευή, ήσαν άπό το κηπάριον του
Μπαρμπασταμάτη και τα κορίτια του νησι-
ού το ήξευραν, άπευθύνοντο εις αυτόν και ο
άνασθος γεροντικός προθύμως έλεπλάτει τον
αίδημά του.
'Εφορούσε πάντοτε μίαν λευκοτάτην πο-
διά, ίον χειμώνα έφορούσε σκούρο θρακί,
το καλοκαίρι άσπρο, ούδέποτε έβλεπε κνή-
δα έτάνω εις την χιονιά θράκα του. Και
τα άσπορόφυκά του έλαμπαν άπό καθαριό-
τητα. Τα σκεύη του καφενέιον ποτήρια φλυ-
τάκια κουταλάκια, ήσαν άμειψτων καθαρι-
ότητας. Τώρα, αν ο καφές πού έβινε ήταν
κατά τα τρία τέταρτα κρύβρι, άλλ' ήταν ό-
μως κρύβρι καθαρόν. 'Όπως ήτο έ-
ξωτερικός καφές, έτσι ήταν και η ψαχή
του καφάρ. Θεός φυλάξοι ν' άδικήση κα-
νείς ! 'Αλλά και εις κανένα δέν έπείραπεν
έδικτιν. Τα μόνον του ελάττωμα ελάττωμα
ένόσμιον, ήτο ή μέση. Το κρασί πού είχε
γίνει πλέον πάθος, άλλ' και πού έμεινσε,
ούδέποτε παρεξέτρεπν—ένα μεθύσι ήμερον,
παρταπειμένον με διακοπές, κατά τάς προ-
μεσημεριώας ώρας, Μπορεί να πη κανείς
πώς τα δύο κρεσσοδένια, τα όποια έπιμε-
λάς έφρόντιζε κάθε χρόνο να γεμίζη με το
προϊόν της άσπίλων του έχρησιμειαν άπο-
κλειστικώς άπό ίδιαν και των στενών φι-
λων του χωριών.

'Όταν ή τετραδρία ήρχιζε σιγά—σιγά
να κοκκινώη και ήρχετο στο κέφι, ο γέ-
ρα—Σφουρίδος άπαραιτήτως ήθελε να ψάλλη
όποιοδήποτε των άλλων, το τραγούδι του
'Ανιού της ήμερας. 'Ο Καντάρας ήταν ο
συνλασάτης της συντροφιάς και άμα έτε-
λειώναν ή ψαλλομένη, αυτός προσέβαλε να
ποικίλνι την διήγησιν με ανέκδοτα κατά
το μέλλον ή ήττον άκούσια πράγμα τα ό-
ποιον εις μέν τον γέρα—Σφουρίδον έτρο-
ξένη μεγάλην εύχαρίστησιν, εις δέ τον Μπαρ-
μπασταμάτην άδίσαν τόσον, ώστε ότι να
μην άκούη τις σαλαμαρές του Καντάρα δ-
πως έλεγε, έσκόνητο κ' έπιναν ν' άπογε-
μιση το λαγύνη, μορφάδες δυσσείστας. 'Ο-
ταν το τρίτον και το τέταρτον λαγύνη έτε-
λειώναν, τότε έβιντο κάποιο διαλείμμα δι-
ότι τα πόδια του Μπαρμπασταμάτη έβάρυναν
έξορκοιέται να σηκωθι διά να έσπινε
το λαγύνη και καταλαμβάνοντο και οι τέσσα-
ρες άπό άφυσίαν και νάρκην, έσπινον εις
τά καθίσματα των έκρεμιούσας τα χέρια των

και έρρεγγον ενώ το άμυδρόν φως της λύμ-
πας του πετρελαίου εφώτιζε άσθενώς τα ρι-
κνά πρόσχωτα των. Δέν παρήχετο όμως πο-
λύ και το νέφος της μέθης διέλυετο και οι
συνιδάται ήρχίζον με νέον μένος τάς σπον-
δας.

'Ητο τρυφήτος και όλο το νησί έμυρίζε
μούστα. 'Ο Μπαρμπασταμάτης έτρέφοντο
άμπελι του και έπρόκειτο να πατήρη ο ίδιος
όπως έκαμνε πάντοτε, τα σταφύλια στο πα-
τήρη του κομπάρου του Μπαλάφα, πού σάν
κομπάρους του πού ήταν, δέν θά του έπαί-
νε νούκι για την καρούτα. 'Εστι δέ καρούτα
υπερμεγέθης κοκκινώδης βαρέλα έπάνω στέ-
νη και κάτω πλατύτερα. Ένα—ένάμισυ μέ-
τρον άπό το έπάνω χείλος της βαρέλας αύ-
της ύπάρχει διάστημα έσωτερικόν επί του ό-
ποιου στριβόται κινητά σανίδες καλύ-
πτουσαι άσπίδας την έπιφανείαν του διασ-
τάς. 'Επί των σανίδων αυτών ριπώνται
τα σταφύλια, τα όποια πέζει διά των ποδών
ο πατήρης και ο μούστος στραγγίζει εις το
βάθος της καρούτας.

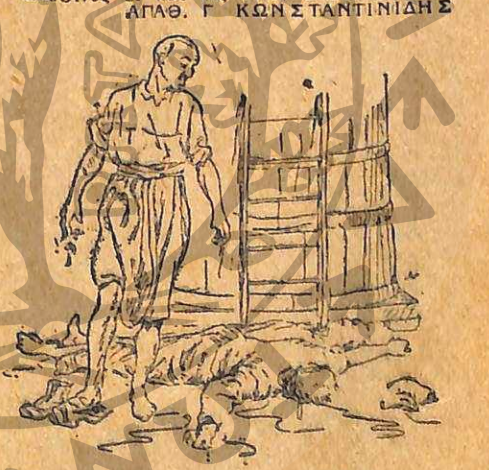
'Επρεπε να σηκωθι πολύ πρού ο Μπαρμπα-
σταμάτης διά να έτοιμάσθι το πατήρη και
έπειδή ή υκεντήρι κρασσοκατάντης είχε πα-
ρασάβη πέραν του μεσονυκτίου, έγινε άπό-
φασις να μη διακοπθι το γλέντι και την αυ-
γή ν' άκούσθι ή έσπασία. Αι συμπέται του
έπρότειναν να τον βοηθήσουν εις το πάτημα.
Αλλά ο Μπαρμπασταμάτης ήρήνη διαμαρτυ-
ρούμενος ότι ο μέν Καντάρας ήταν ικανός
να τού πη μούστο όλο το κρασί του ο δε
Σφουρίδος να τού το μαγαρίσι, γκιστού
όπως ότι ο ψάλλης έσπινε άπο άκρόταιον
των όσων Τέλος κατόπιν της έπιμονής των
φίλων του ο Μπαρμπασταμάτης συγκάτε-
θη να δεχθι βοηθόν και συμπάτην του την
'Αντώνη. Κ' έτσι, τριβλίζοντας ο Μπαρμπα-
σταμάτης μετά του 'Αντιώνη έπιναν να κα-
τάρουν σταφύλια, ο δε Καντάρας και Σφου-
ρίδος ήσαν να κομψοθούν.

Οι δύο τελευταίοι το άπόγευμα της άλλης
ημέρας συννητήσαν φρέσκο—φρέσκο έξω
άπό το καφενέιον του Μπαρμπασταμάτη διά
αργίσσον εκ νέου το σήπης γλέντι άλ-
λά το καφενέιον ήτο κλειστόν και άπορή-
σαν. Το πάτημα των σταφυλιών έπρεπε να
έχη τελειώσει. Πού να πής ο Μπαρμπαστα-
μάτης; 'Εσκέψθησαν και άπεφάσαν να με-
ταβούν εις το πατήρη διά να ιδούν τι συμ-
βαίνει.

Δέν άπέχον εκατό μέτρα άπό το πατήρη-
ρι, όταν παρετήσαν κάσμον συναγμένον.
'Εγύρισαν ο ένας και είδε τον άλλον με νυρο
λινάκι μάτα. Κάθε άπαισιον έπέρασε άπό
τον νούν των, άλλ' έκούσαν και οι δύο τους
διαλογισμούς και ύποψιασαν.

—Κουράγιο, Δημήτρη να πάμε κοντά εί-
πεν ο γέρα—Σφουρίδος.
—'Εχει γούστο ναπες κανένας τους στην
καρούτα είπεν ο Καντάρας.
—Όταν έπιλήσαν, δέξα όσημ μούστον
προσέβαλε την όρρησιν των πέντε—δέκα άν-
θρωποι προσεπάσαν να μεταφέρουν έξω άπό
το πατήρη κάποον δγκους... 'Ησαν τα
πρώτα του Μπαρμπασταμάτη και του 'Αν-
τώνη του Δημοσίου. Είχαν πινή μείσα εις
το κρασί της καρούτας.

'Εσκέψθησαν άποληθόμενοι οι δύο γέροι, έ-
βγαλαν ο Σφουρίδος τη ψάρα του κ' έστά-
νωκοπή. Έπειτα προσήλωσε το έλκωμα επί
των πινύγων έκούησε μεγαγχολικά την
καφάλην του κ' έψύχισε παρώνων.
—Οίνος ει και εις οίνον άπελεύσει !
ΑΠΟΘ. Γ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ

Οίνος ει και εις οίνον άπελεύσει...

ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΔΕΧΕΤΑΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ

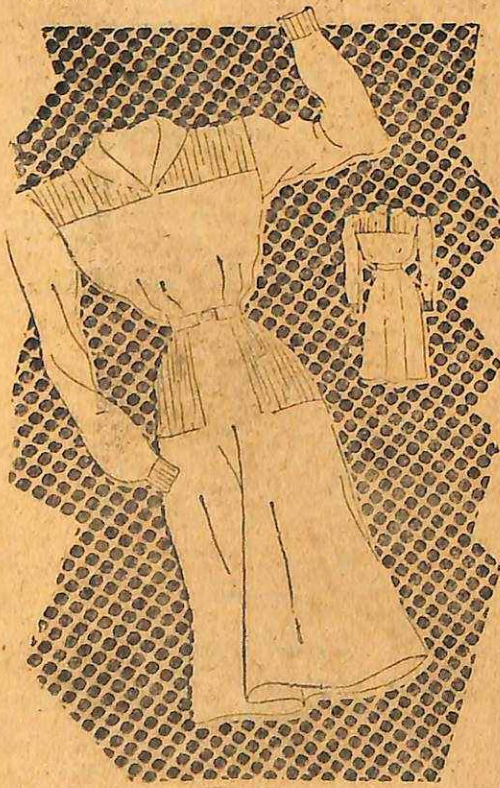
ΓΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΥ προς δραχμάς
3 3/4 ο)ο μέχρι δραχμ. 1.000.000
ΟΥΦΩΣ προς 3 ο)ο
ΠΡΟΘΕΣΜΙΑΣ προς 3 1/2 ο)ο—4 1/2 ο)ο
ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΥΠΟΣΤΗΜΑΤΑ ΚΑΘ'ΟΛΗΝ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

ΕΝΑ ΦΟΡΕΜΑ ΠΟΥ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΓΙΝΗ ΣΕ ΜΙΑ ΗΜΕΡΑ

Το ζεστό αυτό και πολύ πρακτικό φόρεμα, μπορεί κάλλιστα να γίνει μέσα σε μία ημέρα... αν φυσικά, έχετε ήδη πλέξει κατά τις ώρες της άργίας σας, το αμπισμάν και τα όρθωμένα της τσέπης (1 πόντος ανάποδος — 2 ίσιο, — βελόνες Νο 2 — μαλλί τετράκλωνο ή χονδρότερο). Οι ραφές του φορέματος είναι με γαζί, εκτός εκείνων που ενώνουν τα κομμάτια που έχετε πλέξει με το ύφασμα και που πρέπει να γίνουν με αδιόρατη ραφή με τις βελόνες του πλεκτικού. Ο κολλάρος είναι λοξός και ανοικτός εις το πίσω μέρος του λαιμού. Οι άμμοι έχουν βάττα. Δύο πέννες σχηματίζουν το μπουστό και άλλες δυο κομμένες κάτω από τις τσέπες, σχηματίζουν τα ισχία. Στο κάτω μέρος των μανικιών τοποθετείται μία λωρίδα πλεκτική. Το άνω μέρος των τσεπών είναι περιτομημένο με ένα κομμάτι λοξού ύφασματος. Η φούστα εις το εμπρός μέρος είναι ίσια εις το πίσω μέρος, έχει ένα φύλλο εις το μέσον. Στο πίσω μέρος του αμπισμάν, όπως και κάτω από τον βραχιόνα, τοποθετείται ένα έκλαϊρ.

Μεγάλη προσοχή πρέπει να δοθεί στην εκλογή του συνδυασμού των χρωμάτων, δηλαδή του πλεκτού και του ύφασματος, γιατί το φόρεμα είναι διχρωμόν.

ΚΑΤΙ για εσάς, Κυρία μου!

ΔΥΟ ΚΑΙΝΟΥΡΙΑ ΜΟΝΤΕΛΑ

Αριστερά: "Ενα θαυμάσιο μοντέλο του Άγγλικού οίκου Cre-ed από μαύρο μάλλινο ύφασμα. Στο πίσω μέρος έχει μία μπάσκα με πέντες. Το εμπρός είναι κομμένο σαν ένα ανδρικό σμόκιν με ρεβέρ από γκρι-γκράιν μεταξωτή.

Δεξιά: "Ενα πολύ ωραίο φόρεμα του Οίκου Molyneux μάλλινο ύφασμα γκρι ανοικτό συνδυασμένο με γκρι σκούρο. Μανίκια 3/4 με ρεβέρ και απλή ώρα οστάτη φούστα. Το φόρεμα αυτό δείχνει τη θαυμάσια γραμμή που δίνει πάντα στα δημιουργήματά του ο Molyneux

ΔΙΑΤΗΡΗΣΤΕ ΤΗ ΣΙΛΟΥΕΤΤΑ ΣΑΣ

Δεν μπορείτε να διατηρήσετε την σιλουέττα σας χωρίς κάποιο κόπο και χωρίς κάποια συστηματική μάταια προσπάθεια. Τα μαγικά χάπια που θα τα παίρνατε όπως την άπειρη και θα σας απήλασαν από κάθε φροντίδα για την ωμορφιά σας δυστυχώς δεν δρουν πλέον. Ως ότου λοιπόν δειθώθην πρέπει μόνοι σας να φροντίσετε για αυτό, αν φυσικά σας ενδιαφέρει, έχοντας όμως σαν οδηγό τις συμβουλές μας.

Ίδου μερικές ασκήσεις φυσικής αγωγής που θα σας βοηθήσουν να αποκτήσετε ή να διατηρήσετε την σιλουέττα σας.

ΔΙΑ ΝΑ ΜΗΝ ΕΧΕΤΕ ΚΟΙΛΙΑ

Εστιάστε πάνω στην κοιλιά. Άναση, κάστε το στήθος και κρατήστε από τα χέρια σας τα όπλα που είναι τεντωμένα, ενώ θα κάμπτετε την μέση. Άρση των ποδιών σας να έλθουν προς τα εμπρός λυγίζοντας τις γόνατα και σηκώνοντας τα πόδια χωρίς να τα λυγίζετε. Επαναλάβετε εις την άσκηση θέσει και επαναλάβετε την κίνηση αυτή 10 φορές.

ΤΟ ΩΡΑΙΟ ΣΤΗΘΟΣ

Σταθείτε όρθια με το χέρι τεντωμένο προς τα κάτω. Διά μία ελαστική λωρίδα φέρετε τις χείρας όπισθεν. Εκτεινάστε δυνατά, καταδιέξουσαι τις χείρας. Επαναλάβετε την κίνηση πολλές φορές.

ΤΟ ΚΑΛΟ ΠΟΔΙ

Επί του γόνατος με τον ένα πόδα τεταμένον προς τα πλάγια. Διά του ποδός αυτού κάμψτε κινήσεις προς τα άνω κρατούσαι το σώμα σας ακίνητον, με τις χείρας τεταμένες και τον πόδα τεταμένον προς τα εμπρός.

προς και κατόπιν προς τα όπισθεν. Κάμψτε πέντε φορές την κίνηση με έκαστον πόδα.

Η ΛΕΠΤΗ ΜΕΣΗ

Στηρίχθετε επί του αριστερού ποδός με το πνεύμα τεταμένον προς τα εμπρός. Η χείρ τεταμένη προς τα αριστερά. Ενώστε την δεξιά χείρα κατά μήκος της αριστεράς ακριώς ως να τεντώνετε τόξον και φάτε συγχρόνως την μέση προς τα δεξιά. Μην κινήτε το στήθος. Επαναλάβετε την κίνηση 10 φορές από κάθε πλευράν.

ΟΙ ΣΤΡΟΓΓΥΛΟΙ ΩΜΟΙ

Σταθείτε όρθια με τους ώμους προς τα όπισθεν. Τις χείρας τεταμένους Διαγράμμιτε με τους ώμους μόνον έναν κύκλον από εμπρός προς τα όπισθεν έπειτα εκ των όπισθεν προς τα εμπρός. Επαναλάβετε την κίνηση αυτήν περί τας 12 φορές.

ΟΙ ΛΕΠΤΟΙ ΓΟΦΟΙ

Σταθείτε όρθια. Αι χείρες εις τους γόφους (ή ακουμπισμένα εις ένα έπιπλον). Κάμψτε μίαν άρτιαν κινήσει εις σχημα κύκλου με τον ένα πόδα εκ των όπισθεν προς τα εμπρός και τ' ανάπαλιν. Επαναλάβετε την κίνηση 10-12 φορές με έκαστον πόδα.

ΑΝΑΠΝΕΥΣΤΙΚΑΙ ΚΙΝΗΣΕΙΣ

Σταθείτε όρθια, με διάστασι των ποδών Σηκώσατε τις χείρας άναπνεύσαι διά της ρινός. Επαναλάβετε τις χείρας προς τους μηρούς εκπνεύσαις βάθως διά του στόματος. Επαναλάβετε το γυμνάσιον 15 φορές πρό των κινήσεων και 15 φορές μετά των πέρας της άσκησης.

*** Το μυθιστόρημα της ζωής του Μπερλιόζ

Συμφωνία

(ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΩΝ: Ο νεαρός συνθέτης "Εκτωρ Μπερλιόζ, — ο επίλεκτος «Μεφιστόφελ», — γνώρισε την Άγγιδα ήθοιοι μίς "Αρριετ Σίμπσον. Την έρωτεύεται με τον άγριο ρομαντικό τρόπο της εποχής του, αλλά εκείνη απέκρουσε τον έρωτά του, γιατί ήταν άσημος άσχημος και τελείως άπαισιος. Αυτός όμως της έλεγε ότι «έπειτα της άρσεως, είτε όχι, στο τέλος "Οκτωβρίου θα την πάρη...» Κατόπιν

3ον

—Τί να κάνω, λέει: —Κουφός είσαι; Σου είπα να οικονομήσης ώρισιμένα χρήματα, για ν' αγοράσωμε βέρες... —Περιττό. Δεν παντρεύομαι, φίλε μου. —Παντρεύομαι γά! —Α, μπά; Και ποιά παίρνεις; —Τη μίς "Αρριετ Σίμπσον... —Ακριβώς, έπειδή μ' έδιωξε, άπελάσισα τον άλλο μήνα να την πάρω. "Αφησε ένα φράγκο πάνω στην έταξέρα και φύγε... —Ο Σαρμποννέλ ύψωσε μ' άπελπισία τα μάτια του στον ουρανό. Σταυροκοπήθηκε... μουρμούρισε. "Αλλά στο τέλος άφησε το φράγκο στην έταξέρα κι' έφυγε ψελλίζοντας: —Τί άνθρωπος, ω Θεέ μου! Τί άνθρωπος... —Όταν ο Μπερλιόζ έμεινε μόνος, άναψε πάλι την αιώνα πίπα του, που την άποκαλούσε στην ά ρ γ κ ό του «κόλασι», έκάθισε στο πιάνο κι' άρχισε να συνθέτη μερικά μοτίβα από τον «Φάουστ» έμβρυο ή πρώτο πρόπλασμα του μετέπειτα μεγαλουργήματος «Η Καταδίκη του Φάουστ»...

Μόλις έβράδυνασε, άγόρασε λίγα ταπεινά λουλούδια — με το μοναχικό φράγκο του Σαρμποννέλ... — κι' έπήγε πάλι στο «Όντεόν». Προτού μπη έκτύπησε το πρόγραμμά: «Ρωμάος και "Ιουλιέττα"... Είχε ένα τζαμπατζήδικο είσιτήριο, που του το χάρισε ο δημοσιογράφος της παρέας, ο Ζυλ Ζανέν, ο παλαιός αντίπαλός του. Έμπηκε κι' έπιασε μία πλατίνη θέσι στην πλατεία, τρέμοντας μήπως έρθει ο νόμιμος κάτοχος και τον σηκώση... —Επί τέλους, η αλλαία ανοίγει. Και φαίνεται το είδωλό του, ή τρισαγαπημένη του, ή μίς "Αρριετ, ύποδυμένη τώρα το ρόλο της "Ιουλιέτας. Όλη ή γοητεία της άθανάτης ηρώιδας αυτού του σαικιστρικού μεγαλουργήματος εισέρχεται κυρίαρχη στην ψυχή του κι' όπως έξομολογείται άργότερα στα «Γράμματά» του, είναι τόσο στην καρδιά του συνυφανμένη ή "Αρριετ με την "Οφελία, με τη Μισάντα, με την "Ιουλιέττα, ώστε δεν ξέρει ποιάν άγαπά στο φλογερό και προκλητικό κορμί της ύψηλωσης "Ιρλαντέζας, την "Αρριετ ή την ηρώίδα του Σαίξπηρ. —Όταν έκλεισε επί τέλους ή αλλαία, ο Μπερλιόζ έμεινε ένας. "Όσοιμ τότε ποτέ δεν ένοιωσε τέτοια σαγήνη. Έτίναξε τη συγκίνησή του κι' έβράδινε πάλι για τα παρασκήνια. "Αλλά στη μέση του δρόμου τον έσταμάτησε — κρούοντας άγρυπνος — ή κοιμητέρα της ήθοιοιού, ή Μαύφου. —Πού πάει; τον έρωτά και συνάμα του φράζει το δρόμο. —Στην κυρία σου. —Δεν δέχεται,

Φανταστική

**** Ο μεγάλος έρως ενός μεγάλου συνθέτου

—Θα δεχθώ, της άπαντά ξερά ο Μπερλιόζ. Και με το μεγάλο άπαστωμένο χέρι του την έσπρωξε για να περάση. —Κύριε, είσθε άναίδης, ψελλίζει ή Μαύφου κατέρυθρη από την άγανάκησίν της. —Τό ξέρω... Την μαγκώνει στον τοίχο με τρεις σάλτα φθάνει στο πορτάκι του κουαρινιού και πριν ή δυστυχισμένη Μαύφου προλάβη να τον έμποδίση, ο τολμηρός έρωτευμένος μας εύρέθηκε κιόλας μέσα στο κουαρινί της "Ιρλαντέζας. —Η μίς "Αρριετ, κάθε άλλο περίμενε, παρά την νέα επίθεσι του μουσικοσυνθέτη. Μόλις είχε γυρίσει στο καμαρίνι της από τη σκηνή κι' έδυδύνανε για να φορέση τα φορέματα του περιπάτου. Μόλις άκουσε τα βήματα του νέου, τήγασε. Μισόγυμνη, καθώς ήταν — με το μεσοφούστανο... — έφώναξε άμα τον είδε: —Πάλι έσύ!...

(Αυτό το έσύ δεν ήταν «έσύ» τρυφερά οικειότητας, όχι. Ήταν ένα «έσύ» γεμάτο άγονισμένη περιφρόνησι, που δε θα τόδελε κανείς έρωτευμένος να τ' άκούση από το στόμα της ώραιάς του... —) —Όμως ο "Εκτωρ δεν φάνηκε να ταραχτεί από την παγερή της ύποδοχην. "Υπακούθηκε έράσιμα και κατόπιν είπε μελιστάλλαχτα: —Μίς "Αρριετ, έπαίξατε σήμερα πολύ καλά... —Δεν σου ζήτησα τη γνώμη σου, κύριε! —Σας τη δίδω χωρίς να μου τη ζητήσετε. Συνόμα σας προσφέρω κι' αυτά τα λίγα λουλούδια μου... —Κύριε... —Μη με διακόπτετε, Μίς "Αρριετ. Έτσι, δε θα τελειώσω ποτέ. Ένω την τιμή λαίπην να σας έπαναλάβω, ό τι σας προσφέρω αυτούς τους παντάρδες, εις ένδειξιν έρωτος. Μη τους πετάξετε, σας παρακαλώ, διότι είναι πρωτεύουβι και συνεπώς ακριβοί. Μου έστοίχισαν, ούτε πάλι, ούτε λίγο. Ένεμνήτα λεπτά, που μας κάνουν, ύποβότω, δέκα όντω σολδία. Κι' έτσι, μου έμειναν μόνο δέκα σολδία. Ρέστα από το φράγκο που έκοινα «τράκα» από το δυστυχ ή Σαρμποννέλ.

—Κύριε, κατάφερε επί τέλους να ψελλίση ή θεατρινούλα, κατάπληκτη και πνιγμένη από το θυμό της, είσαι ο άγενέστερος άνθρωπος που έγνωρίσα έως τώρα σ' αυτό τον τόπο! —Είναι ή τελευταία φράσις σας σότη, Μίς "Αρριετ; έρώτησε κείνος, ένδ' έπαύσαν μ' άπαθεία τα χέρια του στο στήθος. —Όχι, ή προτελευταία. —Κι' ή τελευταία σας είναι; —"Η φύγετε ή φωνάζω την αστυνομία. —Προτιμάω να φύγω. "Αλλά προτού φύγω, σας ύποθυμίζω, ό τι σας είπα και χέει: Τέλος "Οκτωβρίου, θα γίνετε γυναίκα μου... —Έφυγε, αφήνοντας άπολιθωμένη ή νεαρή κολλητέχνισα, που μουρμούρισε, κουνώντας το κεφάλι της: —Τρελλός είναι... —Ο Μπερλιόζ, όταν έφυγε από το θέατρο, έπειτα από τα... θεαματικά θ-

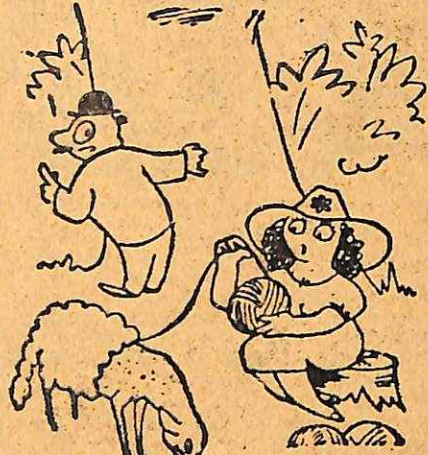
παροχή που του έκανε ή φιλική της καρδιάς του, ένοιωσε την ανάγκη να πάρη λίγον άέρα, να ξεκούση. Κι' έπειδή μ' ένα τρισάβλιο δεκάλεπτο που είχε στην τσέπη του — άκείνα και πρό έκαστον είκοσι έτών... — ήταν άδύνατο να πάρη μόνιμπο, άρχισε να περπατά προς τα έξω,ρικά προάστεια των Παρισίων...

Βαδίζοντας εμπρός του, στο βρόντο, έπέρασε το περιτείχισμα από την Πύλη της "Ιταλίας κι' έφθασε πιά καπτά μεσανυχία, σ' ένα λαχανάκητο. Τό κεφάλι του ήταν άδειο... κανό τελείως από ιδέες και το στόμαχι του πιδ κενό. Δυστυχώς, από το κεφάλι, "Εκδόθηκε καπταχόμα" έφαγε ένα μαρούλι και κατόπιν άποκοιμήθηκε βαθύστα στο ύπαιθρο, ξεπαγασμένος από το νυχτερινό ξενοβόρι...

«Αυτό το πάθαινε συχνά. Είχε τόσους «φυγές» ή «πνευματικές άληψίες». Έμισούσε θανάσιμα την τύρφη της πόλεως. Και πολλές φορές εύρέθηκε έτσι να κοιμάται στο δρόμο, ή στους άγρούς, όλονόκωτος... ή στο γρασίδι καποιου λειβαδιού. Μία χειμωνιάτικη νύχτα κοιμήθηκε στην άχρη του μισοπαγωμένου Σκουόνα, τυλιγμένος στην ιστορική του παλλερία. Ένα άλλο χειμώνα, καθώς έβάδιζε μηχανικά μπροστά του, με βήμα αυτομάτου, βρήκε ανοικτό το καφενείο Κορνηλιού στην όδω Ριπτιέ. Μπήκε μέσα, ξεθεωμένος από μίαν εξάντλη, άσκητη πεζοπορία. Και σωριστικώς πρην σ' ένα καθίσμα. «Εμειν' έτσι ξερός, έπαινω από πέντε ώρες, σ' αύ ή τσάσι, με το κεφάλι, το μεγαλοφύς αυτό κεφάλι του, πάνω στο μάρμαρο του τραπέζιου και το γκαρσόνι δεν έτόλμησε ν' άφηνήση αυτόν τον άπαστωμένο νιο, ίσως έπειδή νομισε πως είχε έν τώ μεσοδύ... πεθάνει! Αυτή είναι ή τραγική μοίρα της Μεγαλοφυίας, άναγκασία μου. "Ο Μεγάλος Έγκέφαλος είναι ένας καυτοπνεύματος ή, όπως έλεγαν ο Γαύ Ντε Πουρταλές, είναι ένας «έδε-λυντής της δυστυχίας»...»

Μόλις έπήρε το πατρικό του επίδομα, ο Μπερλιόζ — αντί να πληρώση τα χρέη του, που ήταν και πολλά και «κραυγαλόντα»... — έί έκανε; Έξενόικισε το δωμάτιο που είχε στο Κορτιέ Λαπέν κι' έπιασε μία σοφίτα στην όδω Ριπτιέ 96, στη γωνία της όδω "Αγίου Μάρκου. Αυτό το δωμάτιό ήταν απάισιο. Κάτω από τη σκεπή ενός πολυροσπίτου, ήταν κρυμμένη το καλοκαίρι και Σιθρία το χειμώνα. "Αλλά ο Μπερλιόζ έπεμεινε να πό πιάση, μόνο και μόνο γιατί σκόβοντας από το παράθυρο, λοξά, διακρίνει ξεκάθαρα το έπιπλωμένο ενοδοχείο, όπου έμενε ή Μίς "Αρριετ. Κι' αν ή "Αρριετ έβγαίνει κομμάτι φορά στο παράθυρο, θα μπορούσε να την έδωκε... "Αρχισε, λοιπόν, από το πρωί έως το βράδυ να κάθεται στο περδάλι του παραθύρου, παραμονεύοντας την "Εγγλέζισα: αλλά "Αρριετ ούτε μία φορά δεν άποσπάδχτηκε να βγ ή στο παράθυρό της. Και τέλος, ο "Εκτωρ άρχισε να μετανοή. Που έβλεπε τόσα χρήματα, για μίαν άπαστωμένη επιχείρησι, καθώς ο ίδιος ά-

Από την παραγωγήν
εις... την κατανάλωσιν

Ο ΣΥΖΥΓΟΣ:
—Πρόσχε!... Έρχεται
δ' τσοπάνος!

ποκαλοῦσε τὴ νέα του χυλόπιττα. Τότε σκέφτηκε:
«Θά τὴν κατακτῶ με τὴ δόξα μου! Ὁ ὁπλοκτῶν τὸ μεγαλύτερο μουσικὸ ὄνομα τῆς Γαλλίας... καὶ τότε θάρῃ ἡ ἰδία μὴν τῆς νὰ πῶσιν σὶὰ πόδια μου...»

Στρώθηκε σὶ τὴ δουλειὰ καὶ σ' εἴκοσι μέρες ἐτόιμασε τὴ «Λειτουργία» του, ποὺ παίχτηκε σ' ἕνα ἀπὸ τὰ τρίτα θεάτρα τοῦ Παρισιῦ — σὶ «Προσκήνι» — δίχως οἱ μεγάλοι κριτικοὶ νὰ τὸ πάρουν εἰδησι. Ἐπαίχτηκε, λοιπόν, «ἐνάντιον κενῶν καθισμάτων» ἡ Λειτουργία του, ἀλλὰ καὶ πάλι ἡ Ἀριετ Σίμπσον οὐτε εἶδε, οὐτε ἀκούσε τίποτα. Εἶναι γὰρ ὅτι εἶχε ξεχάσει καὶ τὸ ὄνομα ὁκώμα: Μπερλιόζ. Ὡς τόσο, ὁ «Ἐκτωρ» δὲν ἔχασε τὸ θάρρος του. Κι' ὅταν ὁ Σαρμπωνιὲλ ἐρωτοῦσε κάθε τόσο τὸν ἐρωτευμένο με τὴν χοντρή του εἰρωνία:
— Αἱ λοιπόν, «Μεφιστόφελ», πότε οἱ γούμοι;

Ὁ Ἐρεκρινανὸς αὐτὸς τσίρος, με τὴν ἐπέετα μύτη, δίχως καθόλου νὰ ταρανθῇ, τοῦ ἀπάντοισε:

— Τέλος Ὀκτωβρίου!
(Κατὰ βάθος ὅμως ὁ Μπερλιόζ ἔξερε πῶς ἦταν ἀδύνατο νὰ ἀγαπηθῇ ἀπὸ τὴν κατὰψυχρὴ Ἀγγλίδα σὲ σοφάντα μέρες, ὅσες υπελείποντο μέχρι τέλους Ὀκτωβρίου. Μόνον ἕνα θαῦμα μποροῦσε ν' ἀνοφλέξῃ τὴν καρδιά της, ἕνα θαῦμα. Κι' αὐτὸ τὸ θαῦμα ποὺ τὸ πύχτο διάπτωσα, ποὺ τὸ περίμενε μ' ὅλη τὴ φλόγα τῆς ψυχῆς του, αὐτὸ τὸ θαῦμα ἐγίνε, τόσο μεγάλη εἶναι ἡ ἀλήθεια τοῦ ρητοῦ μας ὅτι ὑπάρχει. Θεὸς γιὰ τοὺς τρελοὺς καὶ τοὺς ἐρωτευμένους... Τόσο μεγάλη εἶναι ἡ ἀλήθεια καὶ τοῦ ἄλλου ρητοῦ μας ὅτι ἐὸ ἐπιμένων γὰρ...)

Ἐνα βράδυ, ὕστερα ἀπὸ τὴν παράστασι, ἡ Μις Ἀριετ ἐμπήκε σὶ καμρίνι της ὑπερθερμασμένη καὶ ἤπιε ἕνα ποτὴρι παγωμένου νεροῦ. Τὴν ἄλλη μέρα ἄρχισε νὰ βήκῃ παράξενα. Στὴν ἀρχὴ δὲν ἔδωσε καὶ τόση σημασία σ' αὐτὸ πὸ ὑπόπτο βηχαλάκι, «Ὅταν ὅμως ἐκεῖνο τὸ βράδυ βγήκε σὶ τὴ σκηνή, μιά βροχιάδα, ποὺ γίνετο ἀντιληπτή ἀπὸ τὸ κοινό, τὴν ἔκανε κάθε τόσο νὰ ἐροδῇ. Τώρα ἀνησυχῇ, Κι' ἔστειλε τὴ Μούφφου νὰ φωνάξῃ ἕνα γιατρό...»

(Ἀκολουθεῖ)

ΒΣ ΨΣ—ΙΥΝΗΘΥ ΨΣ

ΜΙΑΣ ΔΕΚΑΡΑΣ ΔΙΗΓΗΜΑ ΤΟ ΑΓΡΙΟΛΟΥΛΟΥΔΟ

ΤΟΥ Κ. Μ. ΚΑΡΑΓΑΤΣΗ

Ἐπῆγα νὰ συγχάρῶ τὸν καλὸ μου συνάδελφο Ἀντρέα, γιὰ τὸ καινούργιο θεατρικὸ του ἔργο. Μὲ δέχτηκε σὶ γραφεῖο του, με τὶς κατάφορτες διηλοθῆκες ἀπὸ κάθε λογῆς βιβλία, ποὺ μαρτυροῦσαν τὴν μεγάλη καὶ ἐκλεκτὴ του καλλιέργεια.

Στοὺς τοίχους ἦσαν κρεμασμένες προσωπογραφίες μεγάλων ἀνδρῶν καὶ ὡραίων γυναικῶν σ' ἕνα πολὺ φιλοσοφημένο ἀγάλισμα πνεύματος καὶ ὁμορφῆς. Ἀρκεῖ νὰ ἐξέλπες τὴ διηλοθῆκη, τοὺς μεγάλους ἀνδρες καὶ τὶς ὁμορφὲς γυναῖκες ποὺ γέμιζαν τὸ γραφεῖο τοῦ φίλου μου, γιὰ νὰ καταλάβῃς τὴν ψυχοσυντοπία του ἀν τυχὸν δὲν ἐγγράφεις τὸ λογοτεχνικὸ του ἔργο.

Δεῖ ἡμῶν ὁ μόνος ἐπισκέπτης τοῦ Ἀντρέα. Μιά χαριτωμένη κυρία εἶχε ἔρθει πρὶν ἀπὸ μένα καὶ ἐκάτιζε ἐγγλέζικο ταίγιορο μισοκαπλωμένη σὶν καναπέ. Ὁ φίλος μου μὲ τὴν παρουσίαν, ἀλλὰ δὲν συγκράτησα τ' ἐννοία της ποὺ, ἐξ ἄλλου, δὲν ἔχει καμμιὰ σημασία σὶ τὴν ἱστορία μας. Μὲ λίγα λόγια θερμὰ, συγχάρηκα τὸν Ἀντρέα γιὰ τὸ καινούργιο θεατρικὸ του ἔργο. Αὐτὸς μ' εὐχαρίστησε με τὴ συντησμένη μετροφορμὴ του. Ἡ κυρία ὅμως, καθὼς μύλούσα, ἔδειχνε σημεῖα ἀνησυχίας, ὡς νὰ μὴ συμφωνοῦσε με τὴ γνώμη μου. Στὶ τέλους δὲν βότασε.

Στὶς γενικές γραμμές δὲν ἔχω ἀντίρρηση με τὴν κριτικὴν σου, μοῦ εἶπε, σ' ἕνα σημείον ὅμως διαφωνῶ ριζικά. Ὁ Ἀντρέας μὲς κακομεταχειρίζεται ἐμῶς τὶς γυναῖκες καὶ σ' αὐτὸ τὸ ἔργο του ὅπως καὶ σ' ὅλα τὰ προηγουμένα του Φρονῶ καὶ πέφτει σὲ λάθος ἀντικειμενικὴ κρίσις. Δὲν ὑπάρχει ἀνιστορία, πῶς πολλές γυναῖκες σὶ ζωῇ, εἶναι ἀκριβῶς ὅπως οἱ ἡρώιδες τῶν ἔργων του. Δὲν εἶναι ὅμως ὅλες οἱ γυναῖκες τῆς Οἰκουμένης, ὅπως ὅλες ἀνεξαιρέτως οἱ ἡρώιδες τοῦ Ἀντρέα. Ἀπὸ αὐτὴ τὴν πλευρὰ τὸ ἔργο του μπορεῖ νὰ κατηγορηθῇ γιὰ μιά μονομερεια ἀντίθετη ἀπὸ τὴν πραγματικότητα.

— Δὲν εἶπαι ὁ Ἀντρέας ἀποκρίθηκε ἀν ἄλπει τὴ γυναῖκα με τὸ πρῖσμα, ποὺ τὴ βλέπει.

Τὸ δίχως ἄλλο. Αὐτὸ ὅμως μαρτυρεῖ μιά στρέλωση ψυχικῆς ἀντιλήψεως ποὺ κατεβάζει τὴν ποιότητα τοῦ ἔργου του.

Ἦταν πολὺ διανοουμένη, ἡ κυρία, γιὰ νὰ τὰ θυλάω πέρα μαζὶ της. Προτίμησα λοιπόν, νὰ χαμογελάσω καὶ νὰ σωπῶ. Ὁ Ἀντρέας ὅμως ἐσῆλθε σὶν ὡμους με δυσφορία:

— Πέφτετε πάρα πολὺ ἐξω ἀγαπητῇ μου, εἶπε. Δὲν εἶναι ἰσοσυγκρασιῇ στρέλωση ποὺ με κάνει νὰ βλέπω τὶς γυναῖκες ὅπως τις παρουσιάζω σὶ ἔργα μου, ἀλλὰ πείρα καὶ μὴν πείρα. Πιστὸν νὰ ὑπάρχουν καὶ ἐκτὸς τῶν γυναικῶν, ὅπως συγχερῖσαι. Ἐγὼ δ' ὅμως δὲν εὐχῶ νὰ συναντήσω οὐτε μιά σὶ ζωῇ μου!

— Μπορεῖς νὰ εἶσαι κάπως εὐγενέστερος εἴτε ἡ κυρία με πικρὸ μαρμαρῶ σὶ ὁμορφὰ χειλὶς της.

— Νὰ σοῦ εἰπῶ τὸν κοινὸ τύπο πῶς οἱ παρῶντες ἐξαιροῦνται: Εἶναι αὐτονόητο. Προτίμησα ὅμως νὰ σὰς διηγηθῶ μιά κάποια περιπέτεια ποὺ μοῦ εὐχε τελευταία. Ἀκούστε καὶ κρίνετε...

— Ὅχι, εἶπε ὁ Ἀντρέας, δὲν εἶναι ἰδιοσυγκρασιῇ ἐλάττωμα ποὺ με κάνει νὰ βλέπω ὅλες τὶς γυναῖκες ἀνεξαιρέτως σὶν ὄντα ὅπου, πονηρά, στερημένα ἀπὸ ἐκεῖνο ποὺ ἀνομιάζεται ἀγνόητος ψυχῆς Ἀπειναντίας ἀπὸ μικρὸς ἐπίπεδα πῶς εἶναι πρῶτο νὰ εἶναι ἡ γυναῖκα καὶ ἀνάμεσα σὲ κρίνο καὶ ἀγγέλο. Ὅσο μεγαλύτερα ἀντικειμενισμοὺν πῶς τέτοιο φρούτο πρέπει νὰ εἶναι μᾶλλον σπᾶμο, ἐπειδὴ δὲν τὸ συναντοῦσα ποτὲ καὶ πούθινά. Δὲν ἀπελπιζοῦν ὅμως: Κάποιο πρέπει νὰ θριασκῶνται αὐτὴ ἡ ἰδανικὴ γυναῖκα καὶ κάποτε—δὲν μπορεῖ—δὲν τὴν ἔβρισκα καὶ θὰ τὴν ἐπνίγα μέσα σὶν ἔρωτα τῆς ψυχῆς μου τῆς τόσο δυσχερῆς γιὰ ἀγνόητα.

Ἐφῆστα τὰ σαρνανταπέντε χρόνια τῆς ζωῆς μου, δὲν συναντήθηκα τὴν ἰδανικὴν γυναῖκα—ὄχι μόνον ὁπκειμενικά ἀλλὰ οὐτε ἀντικειμενικά—δὲν ἀπελπίσθηκα ὅμως πῶς κάποτε θὰ τὴν συναντοῦσα. Καὶ νὰ δὲν πᾶν οὐτε δύο μέρες ποὺ ἐπὶ τέλους, τὴν συναντήθηκα. Τὸ κορμί της ἦταν σὰ μίσχος ἀπὸ ἀγριολούλουδο καὶ τὸ κεφάλι της ἦταν τὸ ἀγριολούλουδο τὸ ταπεινὸ καὶ κάπως ἀγαπῶ ἀνθος τοῦ ἀγροῦ ποὺ ἔχει μιά γάρη ὑπέρτατη, μιά παρῶν γοητεία. Καὶ ἀγνόητα. Κυρίως ἀγνόητα.

Ἀναβάστατε τὸν «ἰδανὸν» τοῦ Κιντ Χάμ-

σων: Τὸ «Λεμονοδάσος» καὶ τὴν «Ἐκάτη» τοῦ Κοσμᾶ Πολίτη: Ἀν καὶ τότε θὰ καταλάβετε τὴν ἐσθῶτατη ἔλξη τῆς παρνευκότητος σὶν ὄντο ἀντρά. Ἀν τὴν ἐπιθυμοῦσα: Ἴσως... Ναι... Μὰ δὲν ἦταν αὐτὸ ποὺ γυρεῖ: σ' αὐτὴ ἡ μάλλον ἦταν αὐτὸ, μεσὶ σὶν ἀγνεία καὶ τὴν ἀγνοία. Κ' ἦταν τόση ἡ δίψα μου γιὰ τὸ ἰδανικόν, ποὺ ἀπαθῆσα τὶς ἀσέλγεις ἐπιθυμίες μου γιὰ νὰ μὴ μολύνω τὸ πεντακάθαρο αὐτὸ λουλούδι...

Ἐννοιατῆκαμε, γίναμε φίλοι. Μοῦ εἶπε γιὰ τὸν ἀντρά ποὺ ἀγαποῦσε—τὸν ἀρραβωνιαστικόν της φυσικά—ποὺ σπουδαῖε σὶν ἔξωτικόν. Πῶς τὸν συλλογιζόταν μέρα—νύχτα. Πῶς τοῦ ἔγραφε γραμμάτια γεμάτα τρυφερά αἰσθήματα. Πῶς τὸν περίμενε νὰ γυρίσῃ, νὰ παντρευτοῦν, νὰ εὐρὸν τὴν εὐτυχία σὶν ἀγάπῃ τους. Μέσα μου ἴσως νὰ ζήλησα τὴν εὐδαιμονία ποὺ περίμενε αὐτὸν τὸ νεαρό. Ἀλλὰ τὴ σεβάσθηκα. Μοῦ ἦταν αὐτό νὰ μὴ φερθῶ «τίμια» σὶν πρώτην γυναικα ποὺ ἀπάντησα σὶ ζωῇ μου καὶ ποὺ ἦταν ἡ γυναῖκα τῶν ὁνείρων μου...

Ἐπῆγα πῆγαίε τὸ πρῶμα. Ὅταν μιά μέρα μοῦ τηλεφώνησε πῶς θέλει νὰ με ἴσῃ γιὰ νὰ μοῦ πῇ κατὶ τὸ πολὺ σοδρό. Πῆγα σὶν ραντεβού με ἀρκετὴ ἀνησυχία ποὺ τὴν ἔκρυψα ὅμως περίεργα.

— Τί τρέχει; τὴ ρώτησα με ὕφος ἀδιάφορο τάχα.

Τί τρέχει; Εἶχε πᾶει μιά ἐκδρομὴ με συγγενεῖς καὶ φίλους, πολὺ σοδρόντος ἀνθρώπου. Στὸ γυρισμό, μέσα σὶν σοδρό, ἕνα σοδρό μέλος τῆς παρέας ὡς σαρνανταπέντε χρόνων, τὴν ἀγκάλιασε. Κι' αὐτὴ δὲν ἔφερε καμμιὰ ἀντίρρηση. Κατόπιν τὴν ἔβλεπε. Καὶ πάλι δὲν ἔφερε ἀντίρρηση. Ἀπὸ τότε συναντιώνται κάθε μέρα. Τὴν ἀγκάλιαζε, τὴ φιλεῖ, τὴ χαϊδεύει. Κι' αὐτὸ τῆς ἀρεσε...

Ἐγὼ τὸ προτέρημα νὰ μὴ χάνω τὴν ψυχραῖα μου σὲ κατὶ τέτοιες περιπτώσεις. Ἀπειναντίας ὁ μᾶτοςος ποὺ με ξαναπροσέλαβε σὶν πρᾶγματικότητά, σὰ νὰ μοῦ δίνει μιάν ἀγρία χαρὰ ποὺ ἡ ἀλήθεια ἐρίσκειται ἐκεῖ ποὺ πιστεύω κι' ὅχι ἐκεῖ ποὺ φανταζομαι. Τὸ ὄραμα διαλύθηκε με μιάς, δίχως ν' ἀφήσῃ πίκρα πίσω του ἀλλὰ κατὶ ἄλλο πικρὸ ἀντικείμεν, πικρὸ κινικό.

— Μπορὶ νὰ μάθω τί σ' ἐσπῶξε νὰ μοῦ ἀναγγεῖλεις αὐτὰ τὰ περιποιδάστα γεγονότα; τὴν ρώτησα.

— Μὰ... ἐπειδὴ εἴμαστε φίλοι... Καὶ με νύχθεις... Θὰ ἤθελα νὰ μοῦ ἐξηγήσεις...

— Οἱ ἐξηγήσεις περιττεύουν. Ἐσὺ ὅμως δὲν καταλαβαίνεις πῶς μοῦ ἔκανε κακό, αὐτὸ ποὺ μοῦ εἶπες;

— Γιατί; με ρώτησε κοιτώντας με τὰ ἀπονήρευτα, τὰ γεμάτα παιδικὴ ἀσώφνητα μάτια της.

— Γιατί ἴσως νὰ σ' ἀγαπῶ...

Δὲν τὸ φανταζοῦν ποτὲ αὐτό, μοῦρῶσε. Ἀν τὸ εἶχα καταλάβει δὲν θὰ ἄφινά τὸν ἄλλον ποτὲ.

Ἐλεγε ψέμματα. Καὶ ἐξοργιστὸς πῶς ἔλεγε ψέμματα, ἤμουν ἐτοιμὸς καὶ πάσιπλος νὰ δώσω τὴ μάχη με ἀπόλυτὴ ψυχραῖα.

— Ὅτι γίνετο δὲν ξέγινεται εἶπα. Ὅπως δὴποτε σ' εὐχαριστῶ με ὅλη μου τὴν καρδιά ποὺ εἶχες τὴν καλοσύνην νὰ μοῦ πῇς τὴν ἀλήθεια. Αὐτὸ θὰ με δαδάει νὰ μὴ γυρεῖω ψόλους σὶν ἄγυρα, ἰδανικὲς κι' ἀγνές γυναῖκες καὶ παρῶντες ἀνοήσιες. Ἦμουν ὁλῶς. Κι' ἀντὶ νὰ σοῦ ἐπιτεθῶ ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμὴ—ὅπως θὰ ἔκανα σ' ὅποιον δὴποτε ἄλλη γυναῖκα ποὺ μοῦ ἀρεσε—σὲ σεβάσθηκα...

— Πραγματικά—με διέκοψε—μοῦ ἔκανε ἐντύπωση αὐτὸς ὁ σεβασμός σου. Εἶχα τὴν ἰδέα πῶς θὰ φερόσουνά πῶς...

— Ναι! Κι' ἐγὼ, ὁ ἡλίθιος, δὲν τὸ κατάλαβα! Καλὰ νὰ πάω! Γεῖα χαρὰ τοῦ ἔξυπνου ποὺ δὲν σὲ σεβάσθηκα καὶ σὲ γλεντάει...

Ἦμουν κινικός, πρῶτοςτος, ἀπαίσιος. Διηλοθὶ εἶχα ἐνασέρῃ τὸν ἑαυτὸν μου. Κι' αὐτὴ ἡ ἀγγελικὴ ὑπερβία, δεχόταν τὴν προσυχία μου με χαμόγελο εὐδαιμονίας.

Φώναξα τὸ γκορσόνι, πλήρωσα καὶ σηκώθηκα.

— Πᾶμε, τῆς εἶπα.

— Ποῦ;

— Σήμερον θὰ φᾶμε μαζί.

Μὲ ἀκολούθησε πειθήνια. Χωρὶς ἀντίρρηση.

— Ὅταν, ἀργὰ τὸ ἀπόγευμα τὴν ξεπροβά...

(Συνέχεια εἰς τὴν 32αν σελίδα)

ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙ

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ Ραδιοφωνικῶν Ἐκπομπῶν

ΑΘΗΝΩΝ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΛΟΝΔΙΝΟΥ B. B. C.
Κ.Λ.Π.

ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ ΑΘΗΝΩΝ : 13-19 Οκτωβρίου

Το Πρόγραμμα κατ' είδος έκπομπών

Το πρόγραμμα των έκπομπών του Ραδιοφωνικού Σταθμού Αθηνών στην έκδομάδα 13-19 Οκτωβρίου δημοσιεύεται αναλυτικώς εις τας επόμενες σελίδας, με την κοινωνική σειράν της ώρας κάθε έκπομπης. Διὰ να ἴσχυται μὲν ἡ ἀναγνώσας μὲν νὰ ἀνευρίσκων εὐκολώτερον τὰς ἐκπομπὰς ποὺ προτιμῶν, παραθέτομεν ἐδῶ ἀναλυτικὴν τοῦ προγράμματος κατὰ εἶδος ἐκπομπῆς, ὥστε νὰ εἶναι εὐχερὴς ἡ ἐκλογὴ ἐκείνης ποὺ τοὺς ἐνδιαφέρει. Οὕτως ἐάν π.χ. ἕνας ἀναγνώστης μᾶς, προτιμᾷ ἐλαφρὰν μουσικὴν μίαν ὥρισμένην ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος, θὰ εὕρῃ ἐδῶ ἀμέσως τὴν ὥραν τῆς ἐκπομπῆς αὐτῆς, ἐνῶ παραλλήλως θὰ εὕρῃ εὐχερὴς πλέον εἰς τὰς σελίδας τοῦ ἀναλυτικοῦ προγράμματος τὰ ἔργα τῆς ἐλαφρᾶς μουσικῆς ποὺ προτίθεται νὰ μεταδώσῃ ὁ Ραδιοφωνικὸς Σταθμὸς αὐτὴν τὴν ἡμέραν. Τὸ ἴδιον φυσικὰ ἰσχύει διὰ κάθε εἶδος ἐκπομπῆς.

ΚΥΡΙΑΚΗ 13 Οκτωβρίου

ΟΜΙΛΙΑΙ

13.30—13.45: Τὸ Λογοτεχνικὸ τέταρτο τοῦ κ. Στράτη Μυριδάκη.
20.30—21.00: «Περὶ Κακοδίστριας» τοῦ κ. Ζητροῦ. Δημοτικὰ τραγούδια καὶ ἑπικάϊρα πνευματικὰ σκόλια τοῦ κ. Α. Καραντώνη.
22.00—22.15: Σχόλια ἐπὶ τῶν γεγονότων.
14.00—14.10: Σκέψ.

ΜΟΥΣΙΚΗ

11.00—12.00: Συμφωνικὴ συναυλία.
22.20—23.20: «Οπερέττα» 23.20—23.50: Ποικίλη μουσικὴ 23.50—00.10: Πιάνο 12.00—12.30: Ἡ ὀρχήστρα Συναυλία.
14.45—15.00: Οἱ «Αντρίαις» Σίστερς.
17.00—17.15: Ἐπιλογὴ ἀπὸ φωνητοινίας.
17.45—18.10: Μουσικὴ μπαλλέττων.
20.20—20.30: Ἔργα γιὰ κινηματογραφικὸ δόνατο.
21.10—21.45: Ὁ Γιάκοβλεφ σὲ ἀκουστέλλες τζάζ.
00.45—00.10: Τραγούδια μὲ τὴν Σοφία Βέμπο.
18.10—18.30: Δημοτικὰ τραγούδια.

ΔΠΟ ΔΥΤΗΝ ΤΗΝ ΕΒΔΟΜΑΔΑ:

Χορευτικὰ προγράμματα κάθε Τετάρτη καὶ Σάββατο, ἀπὸ τὶς 22.20 ἕως τὶς 00.45 μὲ διάλειμμα 20 λεπτῶν

00.10—00.45: Χορευτικὸ πρόγραμμα

ΔΕΥΤΕΡΑ 14 Οκτωβρίου

ΟΜΙΛΙΑΙ

08.10—08.15: Πεντάλεπτο δ. γείρας.
14.00—14.10: Θεατρικὴ κίνησις.
14.15—14.30: Τὸ Μεγάφωνο καὶ ὁ ῥόλος του.
19.30—19.45: Περὶ Βραδία Ἀρμένη.
20.20—20.30: Ὡρα σκακιστῶν.
18.10—18.30: Ὡρα παιδιοῦ

ΜΟΥΣΙΚΗ

18.30—19.00: Ὁρχήστρα.
23.00—23.30: Ἡ ὀρχήστρα τοῦ Σταθμοῦ.
19.45—20.15: Μουσικὴ δωμάτιου.
22.20—22.50: Ρεσιτάλ τραγουδιῶν.
21.15—21.30: Δημοτικὰ τραγούδια.
08.00—08.10: Ἐλαφρὰ μουσική.
08.15—08.30: 11.30—12.00
14.45—15.00: Ὁ Ντιούκ Ἐλ-λιγκτον.
17.30—17.45: Ἐλληνικὰ τραγούδια.
19.10—19.30: Ἐλληνικὰ τραγούδια.
23.30—23.50: Λαϊκὰ τραγούδια.
00.30—00.45: Τζάζ.

ΤΡΙΤΗ 15 Οκτωβρίου

ΟΜΙΛΙΑΙ

14.00—14.10: Πολιτικὴ διμιλία.
18.10—18.30: Ὡρα ἀγρότου.
20.20—20.30: Ἀνοικοδόμησις.
20.30—21.00: Νόμος-Δήλος.
22.00—22.15: Ἐδδομαδιαία ἀνασκόπησις.

ΜΟΥΣΙΚΗ

14.15—14.30: Ὡρα ἀκροατῶν.
22.20—23.30: Συμφωνικὴ συναυλία.
08.00—08.30: Ποικίλη μουσικὴ.
12.00—12.30: Ὁπερέττα.
00.15—00.45: Ἐλαφρὰ μουσική.
07.30—07.45: Ἐλαφρὰ μουσική.
11.30—12.00: Παιδιὰ καὶ νέοι.
13.30—14.00: Παιδιὰ καὶ νέοι.
14.45—17.00: 17.05—17.15
17.05—17.15
17.30—17.45
21.15—21.30: Τραγούδια μὲ τὴν Κούλια Νικολαΐδου.
23.30—23.50: Τραγούδια μὲ τοὺς Παπασιμονίου.
23.50—00.15

Ο ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ ΑΘΗΝΩΝ

μεταδίδει κάθε μέρα:

ΕΙΔΗΣΕΙΣ 07.15—07.30, 14.30—14.45 (πλὴν Κυριακῆς).
21.45—22.00 καὶ 00.45—01.00 (πλὴν Κυριακῆς).

ΣΧΟΛΙΑ

22.00—22.15 ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ 17.00—17.05 (πλὴν Κυριακῆς).
ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ 18.00—18.10 (πλὴν Κυριακῆς).
ΜΑΘΗΜΑ ΑΓΓΛΙΚΗΣ 07.45—08.00 καὶ 17.45—18.00 (πλὴν Κυριακῆς).
Η ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΑΓΓΛΙΑ 21.00—21.15 (πλὴν Κυριακῆς).
ΕΛΑΦΡΑ ΜΟΥΣΙΚΗ 11.30—12.00 (πλὴν Κυριακῆς).
ΜΟΥΣΙΚΕΣ ΣΕΛΙΔΕΣ 12.00—12.30 (πλὴν Κυριακῆς).
ΜΟΥΣΙΚΑ ΠΟΡΤΡΑΙΤΑ 14.45—15.00
ΜΟΥΣΙΚΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΚΑΘΕΝΑ 17.30—17.45 (πλὴν Κυριακῆς).

ΤΕΤΑΡΤΗ 16 Οκτωβρίου

ΟΜΙΛΙΑΙ

08.10—08.15: Πεντάλεπτο σπιτιοῦ.
14.00—14.10: Ἀθλητικὴ διμιλία.
20.20—20.30: Φυσιολατρικὴ διμιλία.
21.15—21.45: Ποιητικὴ βραδυά.
14.15—14.30: Ὡρα ἀκροατῶν.
18.10—18.30: Ὡρα παιδιοῦ.

ΜΟΥΣΙΚΗ

23.30—23.50: Ρεσιτάλ πόνου.
07.30—07.45: Δημοτικὰ τραγούδια.
20.30—20.50: Ἐλαφρὰ μουσική.
08.00—08.10: 08.15—08.30
11.30—12.00: Ὁ Ζώρζ Μπου-λανζέ.
17.05—17.15
17.30—17.45
20.50—21.00: Ἡ ὀρχήστρα Ἐ-ρικ Κόουτς.
22.20—00.45: Χορευτικὸ πρόγραμμα.

ΠΕΜΠΤΗ 17 Οκτωβρίου

ΟΜΙΛΙΑΙ

08.10—08.20: Ἡ ὥρα τῆς γυναικας.
14.00—14.10: Τὸ ἔπος τοῦ Δασκαλογιάννη.
20.30—21.00: Ἡ ἐφημερίδα τοῦ Σταθμοῦ.
14.15—14.30: Ὡρα ἀκροατῶν.

ΜΟΥΣΙΚΗ

18.10—18.30: Ὡρα παιδιοῦ.
22.20—22.50: Ἡ ὀρχήστρα τοῦ Σταθμοῦ.
23.00—23.30: Μουσικὴ δωμάτιου (Ο.χ. καὶ ἡ.κ.γ. Λυκούδη).
21.15—21.35: Ὁπερες.
12.00—12.30: Ποικίλη μουσικὴ.
00.20—00.45: Ἐλαφρὰ μουσική.
07.30—07.45: Ἐλληνικὰ τραγούδια.

ΕΛΑΦΡΑ ΜΟΥΣΙΚΗ

07.30—07.45: Ἐλληνικὰ τραγούδια.
08.00—08.10: 08.15—08.30
11.30—12.00: Ὁ «Ἀρτε» Σόου.
14.45—15.00: Πόλλες Στράους.
17.30—17.45: Μουσικὴ γιὰ τὸν καθέναν.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 18 Οκτωβρίου

ΟΜΙΛΙΑΙ

08.10—08.15: Πεντάλεπτο κακοῦ.
14.00—14.10: Πολιτικὴ διμιλία.
18.10—18.30: Σύγχρονα προβλήματα.
20.20—20.30: Θεσηκευτικὴ ὥρα.
20.30—21.00: Ὡρα ἀγρότου.

ΜΟΥΣΙΚΗ

22.20—23.20: Συμφωνικὴ συναυλία.
23.20—23.50: Τὸ Σεξέττο τοῦ Σταθμοῦ.
12.00—12.30: Ποικίλη μουσικὴ.
07.30—07.45: Δημοτικὰ τραγούδια.
08.00—08.10: 08.15—08.30
11.30—12.00: Ἐλαφρὰ μουσική.
14.45—15.00: Ἡ ἔντι Νόρβι.
17.05—17.15: Οἱ Ἀρσέν.
Γιάνης καὶ Στέφαν Γκραπέλλι.
17.30—17.45: Μουσικὴ γιὰ τὸν καθέναν.
23.50—00.15: Μουσικὴ τῆς Ἀμερικῆς.
00.15—00.45: Χορευτικὸ πρόγραμμα.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 19 Οκτωβρίου

14.00—14.10: Ἀθλητικὴ διμιλία.
20.20—20.30: Ἀνοικοδόμησις.

ΜΟΥΣΙΚΗ

18.10—18.30: Ὡρα παιδιοῦ.
14.15—14.30: Ὡρα ἀκροατῶν.
17.05—17.15: Ὡρα ψυχασθέντων.
23.10—23.30: Ρεσιτάλ τραγουδιῶν.
20.30—20.50: Δημοτικὰ τραγούδια.
08.00—08.30: Ποικίλη μουσικὴ.
12.00—12.30: Ἐλαφρὰ μουσική.
07.30—07.45: Ἐλληνικὰ τραγούδια.
11.30—12.00: 14.45—15.00
17.30—17.45: Μουσικὴ γιὰ τὸν καθέναν.
20.50—21.00: Ἡ ὀρχήστρα.
22.20—00.45: Χορευτικὸ πρόγραμμα.

Πρωτὴν γυμναστικὴν

ΑΠΟ ΤΟΥ ΡΑΔΙΟΣΤΑΘΜΟΥ

Κάθε πρωτὴ ἀπὸ 7.05' — 7.15' πρωτὴν γυμναστικὴν ἀπὸ τὸν καθηγητὴν τῆς γυμναστικῆς κ. Δελλοπούλου, πλὴν τῆς Κυριακῆς. Τὸ μάθημα τῆς ἐβδομάδος μὲ σχετικὰ σχέδια δημοσιεύεται εἰς τὴν 43 σελίδα μᾶς.

ΕΚΠΟΜΠΑΙ

Β. ΝΑΥΤΙΚΟΥ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 18 Οκτωβρίου 1946.

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ: ΑΛΕΞ. ΠΩΠ.

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: ΝΙΟΒΗ ΠΗΝΙΑΤΟΓΛΟΥ - ΑΛΕΚΟΣ ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Συμμετέχει ὁ ἐξαιρετικὸς πιανίστας Νίκου Γιάκοβλεφ, ὁ ὁποῖος παρουσιάζει καὶ συνοδεύει τὴν μοναδικὴν τραγουδιστρίαν τῆς τζάζ ἐν Ἑλλάδι Μαίρη Λά καὶ τὸ φωνητικὸ Τρίο Στάρρ σὲ ἕνα μοντέρνο ρυθμικὸ πρόγραμμα. Ἐπίσης ὁ συνεργάτης τοῦ Β. Ναυτικοῦ συγγραφέως Μέντης Μπισταντζόγλου θὰ παρουσιάσῃ ἕνα σπαρταριστὸ σκετσάκι ποὺ θὰ παίξῃ ὁ ἀειμνητορ..... μέμος ναύτης Κώστας Συγγρός.

Τὸ ὅλον πρόγραμμα, τοῦ ὁποῖου τὴν ἐπιμέλεια ἔχει ὁ Ἀλέκος Σιδηρόπουλος, θὰ παρουσιάσῃ εἰς τὸ μικρόφωνον ἡ μοναδικὴ εἰς τὸ εἶδος τῆς ἐκφωνήτρια τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ Ἀθηνῶν, Νιόβη Πηνιατογλου, μὲ τὸ γνωστὸ - μπρίο τῆς. Τὶς ἐκπομπὰς τοῦ Β. Ναυτικοῦ δύνανται νὰ παρακολουθήσουν γυῖται καὶ ἀκροαταί, καθὼς καὶ οἱ ἀναγνώσται τοῦ «ΕΛΛΗΝΑΙ» ἀφοῦ λάβουν τὴν σχετικὴν ἄδειαν εἰσόδου εἰς τοὺς Ραδιοφωνικοὺς θαλάμους.

Οἱ ἄδειαι δίδονται καὶ Πέμπτην εἰς τὸν Ραδιοφωνικὸν Σταθμὸν Ζαππειοῦ ἀπὸ 9—11.30' π.μ.

ΚΟΥΡΜΠΕΤΗΣ
ΟΜΗΡΟΥ 6 - ΤΗΛ 22-423

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΟΥ Β.Β.Σ. «Εδῶ Λονδίνον»

13-19 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

Κυριακὴ 13 Οκτωβρίου

6.00 Εἰδήσεις.
6.30 Συμφωνικὴ ὀρχήστρα.
8.00 Εἰδήσεις.
8.15 Σόλο βιολί.
9.30 Σουίτς.
10.00 Εἰδήσεις.
11.45 Μουσικὴ χοροῦ.
13.00 Εἰδήσεις.
14.00 Ὁρχήστρα Β. Β. Σ.
15.00 Εἰδήσεις.
16.00 Μουσικὴ παρέλασις.
17.30 Μουσικὴ χοροῦ.
18.00 Εἰδήσεις.
18.30 Μουσικὴ καὶ τραγούδι.
19.00 Εἰδήσεις τοῦ εἰκοσιτετραώρου.
19.30 Δίσκοι κατ' ἐκλογὴν.
22.00 Εἰδήσεις.
23.45 Εὐθύμη δραδυά.
00.45 Εἰδήσεις.

Δευτέρα 14 Οκτωβρίου

8.00 Εἰδήσεις.
9.15 Πρωτὴ μουσικὴ.
10.30 Ὁρχήστρα ἐλαφρᾶς μουσικῆς.
13.00 Εἰδήσεις.
13.15 Κλασσικὴ μουσικὴ.
14.00 Μουσικὴ χοροῦ.
15.00 Εἰδήσεις.
16.30 Ὁρχήστρα.
17.20 Δίσκοι κατ' ἐκλογὴν.
19.00 Εἰδήσεις τοῦ εἰκοσιτετραώρου.
20.15 Δίσκοι κατ' ἐκλογὴν.
20.45 Ὁρχήστρα Β.Β.Σ.
22.00 Εἰδήσεις.
23.15 Μουσικὴ παρέλασις.
0.45 Εἰδήσεις.

Τρίτη 15 Οκτωβρίου

8.00 Εἰδήσεις.
8.45 Πιάνο.
9.15 Πρωτὴ μουσικὴ.
9.45 Ἀμερικανικὴ μουσικὴ χοροῦ.
10.00 Εἰδήσεις.
10.15 Ὁρχήστρα Σταθμοῦ.
11.00 Μουσικὴ χοροῦ.
11.30 Μουσικὴς μινιατούρες.
12.30 Ἐλαφρὰ μουσικὴ.
13.00 Εἰδήσεις.
13.15 Συμφωνικὴ ὀρχήστρα.
17.20 Δίσκοι κατ' ἐκλογὴν.
19.00 Εἰδήσεις τοῦ εἰκοσιτετραώρου.
19.30 Μελωδικὴ ὥρα.
20.15 Δίσκοι κατ' ἐκλογὴν.
22.00 Εἰδήσεις.

Αἱ ὥραι ἐκπομπῶν εἰδήσεων τῶν ξένων ραδιοφωνικῶν σταθμῶν

ΩΡΑ	ΣΤΑΘΜΟΣ	ΚΥΜΑΤΑ
07.00 — 07.15	Λονδίνον Ἑλληνικά	41.75—31.50—25.30—31.56
08.00	Παρίσι Γαλλικά	25.1
08.30 — 08.43	Λονδίνον Γαλλικά	48.56—41.61—31.50—25.30
09.00 — 09.16	Λονδίνον Γαλλικά	31.88 (25.20) (31.48)
09.16 — 09.30	Λονδίνον Ἀγγλικά	31.88 (31.43) 25.30 (45.20)
09.30 — 09.45	(Ἀναμεταδόσεις Ἀμερικῆς) Λονδίνον Γαλλικά	31.50 (31.48) 25.30 (25.25)
10.00 — 10.30	(Ἀναμεταδόσεις Ἀμερικῆς) Λονδίνον Γαλλικά	31.50 (31.48) 25.30 (25.25)
10.30 — 10.40	Λονδίνον Γαλλικά	31.80—24.49
11.30 — 11.40	Λονδίνον Ἀγγλικά	31.50—25.18
11.40 — 11.50	Λονδίνον Ἀγγλικά	41.01—31.88—25.49
12.00 — 12.30	(Ἀναμεταδόσεις Ἀμερικῆς) Μόσχα Ἑλληνικά	41.50—25.75—30.30
12.30 — 12.40	Λονδίνον Γαλλικά	19.25
12.40 — 12.50	Λονδίνον Ἀγγλικά	30.30—25.17—19.75
13.00 — 13.10	Καναδάς Γαλλικά	16.75
13.10 — 13.20	Παρίσι Γαλλικά	31.51 25.1
13.20 — 13.30	Ἀγκυρα Ἀγγλικά	31
13.30 — 13.40	Παρίσι Γαλλικά	25—31
13.40 — 13.50	Ἀγκυρα Γαλλικά	31
14.00 — 14.10	Λονδίνον Ἑλληνικά	31.50—25.30—19.10
14.10 — 14.20	Λονδίνον Ἀγγλικά	41.75—30.96—31.01—25.42
14.20 — 14.30	Λονδίνον Ἀγγλικά	48.54—41.61
14.30 — 14.40	(Ἀναμεταδόσεις Ἀμερικῆς) Λονδίνον Γαλλικά	48.54—41.61

Ὁ Σταθμὸς τοῦ Λονδίνου ἐκτὸς ἀπὸ τὰ εἰδικὰ προγράμματα, μεταδίδει εἰς τὰ βραχέα κύματα τὸ Γενικὸν Πρόγραμμα τοῦ ὁποῖου τὰ κυριώτερα σημεῖα θὰ δημοσιεύωμεν καὶ ἐδῶ ἐβδομάδα. Ἡ μεταβασίς γίνεται εἰς τὰ 16, 19, 21, 23, 31, 41 καὶ 49 μέτρα. Ἡ λήψις εἶνε συνήθως καλλιτέρα : τὸ μὲν πρῶτον εἰς τὰ 25 μέτρα, τὴν μετὰ τὴν ἀπόβασιν εἰς τὰ 16 καὶ 19 μέτρα. Τὸ βράδυ καὶ τὴν νύκτα εἰς τὰ 31 καὶ 41 μέτρα.

20.30 Εὐθύμη δραδυά.
22.00 Εἰδήσεις.
23.15 Μελωδίες.
0.00 Συμφωνικὴ ὀρχήστρα.
0.45 Εἰδήσεις.

Σάββατον 19 Οκτωβρίου

7.00 Συμφωνικὴ ὀρχήστρα.
8.00 Εἰδήσεις.
8.15 Ὁρχήστρα Σταθμοῦ.
9.15 Πρωτὴ μουσικὴ.
11.00 Δίσκοι κατ' ἐκλογὴν.
13.00 Εἰδήσεις.
13.15 Μελωδίες καὶ ρυθμοί.
15.00 Εἰδήσεις.
15.30 Μουσικὴ χοροῦ.
16.30 Ὁρχήστρα Σταθμοῦ.
19.00 Εἰδήσεις τοῦ εἰκοσιτετραώρου.
19.30 Ὁρχήστρα Σταθμοῦ.
21.30 Δίσκοι κατ' ἐκλογὴν.
22.00 Εἰδήσεις.
22.35 Ποικίλη μουσικὴ.

Κυριακή 13 Οκτωβρίου

ΠΡΩΙΝΟΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

ΩΡΑ

- 06.30: ΕΜΒΑΤΗΡΙΑ (8).
06.45: ΠΡΩΙΝΗ ΜΟΥΣΙΚΗ (8).
07.15: Α' ΔΕΛΤΙΟΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ.
07.30: ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΠΡΩΙΝΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ (8).
07.45: ΠΑΛΗΑ ΜΟΥΣΙΚΗ (8).
Μπάχ: Πρελούδιο σε σόλ μείζ. Η Γιούλια Μέντε, τσέμπαλο. Μαρρέ: Ειδύλλιο (διασκ. Μπράντν) και Κράμερ: Βόλς (διασκ. Πρίλλ). Ο Χάινς Μπράντν, φλάουτο και ο Μάξ Ζάαλ, άρπα. Μπάχ: Φούγκα σε λα έλ. Η Γιούλια Μέντε, τσέμπαλο. Τέλεμαν: Φαντασία σε σι ύφ μείζ. Η Λί Σταντελμαν, τσέμπαλο.
08.00: Μετάδοση της Θείας Λειτουργίας εκ του Ι. Ναού της Μητροπόλεως.

ΜΕΣΗΜΒΡΙΝΟΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

- 11.00: ΣΥΜΦΩΝΙΚΗ ΣΥΝΑΥΛΙΑ (5).
Μοτσαρτ: «Ο Μαγεμένος Αύλος», εισαγωγή. Η φιλαρμονική ορχήστρα του Βερολίνου. Διευθ. Χάινς Σμίτ — Ισσερσιετ.
Μέντελσον: Κοντσέρτο σε μι έλ έργ. 64 για βιολί και ορχήστρα με τα έξης μέρη: «Αλλέγκρο, μολτο, άπποσιονάτο, Αντάντε, Άλμο, λεγκρέττο νον τρόππο, Αλλέγκρο διδάσε. Ο Φρίτς Κράισλερ και η ορχήστρα της Κρατικής Όπερας του Βερολίνου. Διευθ.: Λέο Μπλέχ.
Βάγκνερ: «Ειδύλλιο» του Ζιγκφρήντ. Μέλη της ορχήστρας της Κρατικής Όπερας του Βερολίνου. Διευθ.: Κάρλ Μάικ.
Σουπριέ: «Μπουρέ φαντάσκ». Η ορχήστρα των συναυλιών Λαμουρέ των Παρισίων. Διευθ.: Άλμπέρ Βόλφ.
12.00: ΕΛΑΦΡΑ ΜΟΥΣΙΚΗ από την Ορχήστρα Σουγιούλ. Τραγουδι ο Σώτος Σιδηρόπουλος «Λόγια πικρά», ταγκό (Μπλάνκο). «Κορίτσι μου, μ' άρέσεις», ταγκό (Κωνσταντίνιδη). «Από τί είναι η καρδιά σου», άμπονέρα (Χαιροπούλου). «Μαρία», βάλς (Ντε Κούρτις). «Χωρίς έσένα» (Ατίκ). «Λίγες καρδιές αγαπούν», ταγκό (Σουγιούλ).
Επιλογή από διάφορες έπιτυχίες.
12.30: ΑΓΓΛΙΚΗ ΜΟΥΣΙΚΗ.
13.00: ΑΓΓΛΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.
13.10: ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΓΓΛΙΚΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ.
13.30: ΤΟ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΟ ΤΕΤΑΡΤΟ ΤΟΥ κ. ΣΤΡ. ΜΥΡΙΒΗΛΗ.
13.45: ΕΜΕΙΣ ΚΙ' Ο ΚΟΣΜΟΣ.
14.00: ΣΚΕΤΣ: «Ένα Σμαράγδι» του κ. Διονύση Ρώμα. Ραδιοσκοπήθαι: Κ. Κραντορά.
14.45: ΜΟΥΣΙΚΑ ΠΟΡΤΡΑΙΤΑ (8).
«Αντριούξ Σίστερς».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

- ΩΡΑ
17.00: ΕΠΙΛΟΓΗ ΑΠΟ ΦΩΝΟΤΑΙΝΙΕΣ (8).
«Ας χορεύουμε». Η ορχήστρα Τζεράλντο, με τραγουδι από τον Σύριλ Γκράνχουμ.

Επιλογή από φωνοταινίες της Ζαννέτ Μακντόνολντ.
Η ορχήστρα θεάτρου Παραμάουτ.

- 17.15: ΓΑΛΛΙΚΗ ΩΡΑ.
17.45: ΔΙΑΦΟΡΑ ΜΠΑΛΛΕΤΤΑ (8).
Μάγερμπερ: Σουίτα μπαλέττου. «Οι παγοδρόμοι» Διασκ. Λόμπερτ. Η ορχήστρα του θεάτρου Σόντλερς Ουέλς. Διευθ. Κόνσταντ Λόμπερτ.
Γ. Στράους: Μουσική μπαλέττου: «Ο ώραιος Δούναβις». Διασκ. Ντεζορμιέρ. Η φιλαρμονική ορχήστρα του Λονδίνου. Διευθ. Άνταλ Ντοράτι.
18.10: ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ.
Καλαματιανός.
«Παραπονοίρικο», συρτό. Χορός Χειμαρρευτικός «Σαραντά παλληκάρια», τσάμικο. Γκάιντα.
Κοντυλίες ήρακλειώτικες. «Λεμονιά», συρτός.
18.30: ΕΚΠΟΜΗ ΔΙΑ ΤΑΣ ΒΡΕΤΑΝΙΚΑΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ.
20.15: ΕΜΕΙΣ ΚΙ' Ο ΚΟΣΜΟΣ.
20.20: ΜΟΥΣΙΚΗ ΓΙΑ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ (8).
20.30: ΟΜΙΛΙΑΙ.
20.30 — 20.40: «Μιά σελίδα από τη ζωή του Καποδίστρια», του κ. Γ. Ζητρίδη.
20.40 — 20.50: Δημοτικά τραγούδια (8).
20.50 — 21.00: «Επίκαιρα πνευματικά σχόλια» υπό του κ. Α. Καραντώνη.
21.00: ΑΘΛΗΤΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.
21.10: Ο ΝΙΚΙ ΓΙΑΚΟΒΛΕΦ ΣΕΑΚΟΥ ΑΡΕΛΛΕΣ ΤΖΑΖ. Συμμετέχει η Μαίρη Λόου και το Τρίο Στάρ. «Δρομάκι του δάσους», σλόου (Αυλωνίτη). «Περπατά μονάχη», σλόου. (Τζούλ Στίβ).
«Η αγάπη είναι το πάν», βάλς — σουίνγκ. (Πίνκι Τόμλιν). «Μπούνκι — Γούγκι», (Γιάκοβλεφ).
«Χτες το βράδυ» (Κ Γιαννίδη).
21.45: Γ' ΔΕΛΤΙΟΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ.
22.00: ΣΧΟΛΙΑ.
22.15: ΕΜΕΙΣ ΚΙ' Ο ΚΟΣΜΟΣ.
22.20: Η ΟΠΕΡΕΤΤΑ ΤΟΥ ΣΤΡΑΟΥΣ «ΝΥΧΤΕΡΙΑ» (8).
Εισαγωγή με την φιλαρμονική ορχήστρα του Βερολίνου Διευθ. Άλφρεδ Μέλχορ.
Διάφορα άποσπάσματα με σολιστ, χορωδία και ορχήστρα με τη της Κρατικής Όπερας του Βερολίνου. Διευθ.: Χέρμαν Βάιγκερτ.
23.20: ΕΛΑΦΡΟ ΠΟΙΚΙΛΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ (8).
«Φθινοπωρινό όνειρο» (Τζούζ). Διασκ. Σίντεντ Μπένιν. Η ορχήστρα Ρίτσορντ Κόρν.
«Μουσική από φωνοταινίες του 1937». Ο Λούις Λέβυ και η Βρετανική Ορχήστρα Γκωμόν. «Ο άνθρωπος μου» (Πόλλοκ — Ιβάν) και «Όταν χαμογελάς» (Φίσσερ — Γκούντνουν — Ζαϊν). Ο Μπίλλυ Χάλλντεν με τον Τέντυ Ουίλσον και την ορχήστρα του.
Επιλογή από τραγούδια του Χάιντ Γούντ. Ο Άλμπερτ Σάντλερ και η ορχήστρα του.
«Αχ, αν γνωρίζατε τη φιλενάδα μου», σλόου — φέ από την επιθεώρηση του Καζινό ντε Παρι «Παρισίνοι έρωτες». (Βιλέντ —

Ανάλυσις του Προγράμματος 13-19 Οκτωβρίου

- Τωσέ — Γκωρέλλ — Κλέρ).
Ο Μωρίς Σεβολιέ, με ορχήστρα που διευθύνει ο Μαρσέλ Καριβαίν.
«Ζήλεια», τσιγγάνικο ταγκό. (Γκαϊν). Η Ορχήστρα Περιπατού της Βοστώνης. Διευθ. Άρθουρ Φήντλερ.
Επιλογή από έπιτυχίες του Μπίλλυ Μέγερλ. Σόλο πιάνο από το συνθέτη.
ΕΡΓΑ ΓΙΑ ΠΙΑΝΟ (8).
23.50: Μπράμς: «Ιντερμέτζο σε λα ύφ. μείζ., έργ. 76 άρ. 3 και Καπρίτσιο σε σι έλ., έργ. 76, άρ. 2., με την Μαίρα Έρς.
Σοπέν: «Εμπρομπύ, άρ. 3 σε σόλ ύφ. μείζ., έργ. 51, με τον Άλφρεδο Κορτώ.
Ραχμάνινοφ: Σερενάτα έργ. 3, άρ. 5, με τον συνθέτη.
Πουλένκ: Ποιμνικό και Τσκάττα με τον Βλαδίμηρο Χόρεβιτς.
Σαίν — Σάνς: «Σπουδή σε φόρμα βάλς», με τον Άλφρεδο Κορτώ.
00.10: ΜΟΥΣΙΚΗ ΧΟΡΟΥ (8).
00.45: ΤΡΑΓΟΥΔΕΙ Η ΣΟΦΙΑ ΒΕΜΠΟ (8).
«Λόντρα — Παρίσι — Νιού Γιόρκ» μπεγκίν. (Τραϊφόρου — Ραπίτη).
«Σαν κι' άπόψε» ταγκό. (Γιαννίδη).
«Αγάπη μου ή ώρα φτάνει», σλόου — φέ (Τραϊφόρου — Ραπίτη). «Τα δικά σου τα μάτια», βάλς. (Γιαννίδη).
«Αφήστε με νά πιώ», ταγκό, (Γιαννίδη).
ΑΓΓΛΙΚΗΣ.
ΙΔΙΟΥ (Νηπιονική ώρα).
Ορία της Ρηνούλας, υποχέρα (Παραμυθάκι).
α και τραγούδια.
ΤΟΥ ΣΟΥΜΠΕΡΤ ΓΙΑ ΤΡΑ (8).
Φιλαρμονική Ορχήστρα Βερολίνου.
ια άρ. 5 σε σι ύφ. μείζ., έξης μέρη: «Αλλέγκρο, κανόν, μενουμεντο, έργ. 61, διδάσε. Διευθ. Χάινς Τέντν.
τερμέτζο από την «Ροζα-Ροζ». Διευθ. Βίλχελμ Φουρτ-νερ.
ΚΙ' Ο ΚΟΣΜΟΣ.
Α ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ (8).
πράσινα μάτια», βάλς. Η Παρίση και ο Γ. Μαρσού-
βιά», ταγκό. Η Κάκια Μέν-
οί ή Δανάη.
οδάσαι το μπαμπά», σου-
Ο Π. Βισβάρδης.
α έλζε στα όνειρά μου, με τον Άνταλ Ντοράτι.
«Η Καίτη Παρίση, με κυττά σαν πρίν», ραυμ-
Η Λυμπία Ντίνα.
«Αγαπάω», βάλς, με τη Σο-
ζέμπο.
έκε μου, Έλενάκι μου», Η Μαδρή και ή Λουσιάννα.
ΙΑ.
φιλόσοφος Βράϊλας Άρμέ-
υπό Στεφανίος Χαζάκη.
ΕΙΚΗ ΔΩΜΑΤΙΟΥ (8).
ταρτ: Γ' (Μενουμεντο) και

Δευτέρα 14 Οκτωβρίου

ΠΡΩΙΝΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

- 06.30: ΕΜΒΑΤΗΡΙΑ (8).
06.35: ΠΡΩΙΝΗ ΜΟΥΣΙΚΗ (8).
07.05: ΠΡΩΙΝΗ ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗ.
07.15: Α' ΔΕΛΤΙΟΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ.
07.30: ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ (8).
07.45: ΕΠΑΝΑΛΗΨΙΣ ΑΓΓΛΙΚΟΥ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ.
08.00: ΕΛΑΦΡΑ ΜΟΥΣΙΚΗ (8).
08.10: ΠΕΝΤΑΛΕΠΤΟ ΥΓΕΙΑΣ. (Ομιλία κ. Σ. Βέρα με θέμα «Ευδολισμός».)
08.15: ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΛΑΦΡΑΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ (8).

ΜΕΣΗΜΒΡΙΝΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

- 11.30: ΕΛΑΦΡΑ ΜΟΥΣΙΚΗ (8).
12.00: ΜΟΥΣΙΚΕΣ ΣΕΛΙΔΕΣ (8).
Χαϊντελ: Κοντσέρτο για ορχήστρα, έργ. 26. («Μουσική Πνευματικών»), με τα έξης μέρη: Μπουρε (Άλλέγκρο), Β' Μενουέτο (Αντάντε), Χορά (Άλλέγκρο). Η φιλαρμονική του Βερολίνου. Διευθ. Χάινς Τέντν. Ντοκέν: «Ο Κοίκος». Διασκ. Μανέν και Σαϊκ: Μπουρλέσκα, έρ. 17. άριθμός 4.
Ο βιολιστής Χαϊντε Στάνγκε, με συναδεια πιάνου από τον Γκέρχαρντ Ποϊντελ. Σοπέν: Φαντασία — Εμπρομπύ σε ντο δίεσ. έλ., έργ. 66, με τον πιανίστα Άλέξανδρο Μπράλο-

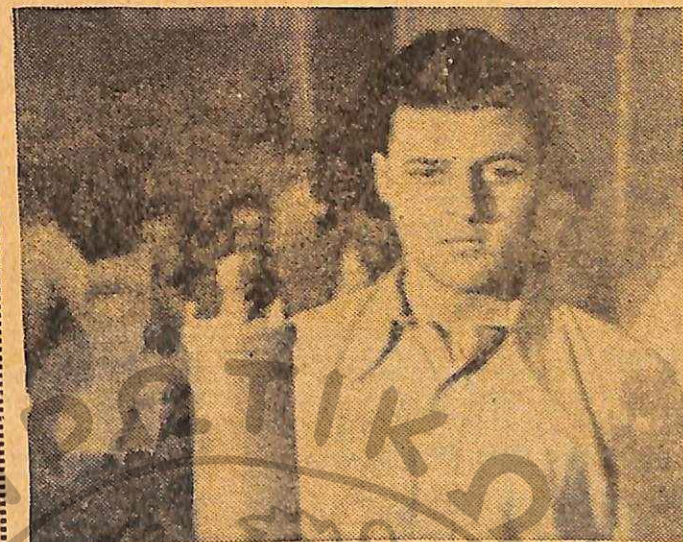
τανική Ραυωδία, με τη Πρελούδιο στη νύ γκένια, Άμπμανέρα, ορχήστρα των συναυριών των Παρισίων. Δι-
ο Βόλφ.
ΙΟΥΣΙΚΗ.
ΕΙΔΗΣΕΙΣ.
ΑΓΓΛΙΚΗΣ ΜΟΥΣΙ-

- ΤΟΥ ΓΕΝ. ΕΠΙΤΕ-
ΡΑΤΟΥ.
Ι. ΣΩΗ.
κ. Α. Τεωζάκη με
κτρική κίνηση.
Ο ΚΟΣΜΟΣ.
Η ΤΟΥ ΡΑΔΙΟΦΩ-
κ. Κ. Σταμπολή με
μεγάφωνο και ο ρο-
ΟΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ.
ΠΟΡΤΡΑΙΤΑ (8).
ΕΛΛΗΝΙΚΤΟΝ.

Η ΓΙΑ ΤΟΝ ΚΑΘΕ- ΩΡΑ. Η ΓΙΑ ΤΟΝ ΚΑΘΕ- ΩΡΑ.

από πολλές έπιτυχίες «Ευτυχισμένος». Η Όρ-
Ιπποδρόμιου του Κόδαν-
β. Τσάρς Σάντουελ. Πι-
ο Τζάκ Ουίλσον.
ρια δύο τσιγγάνων (Στό-
Τζαίη — Μάρκερ) και
λέ, (Σμίθ). Ο Πώλ
και ή ορχήστρα του. Τρα-
Μόνικα Λούις.
από αγαπημένα βάλς.
έπτο πιάνου Ράβιτς και
ερ.
ΑΓΓΛΙΚΗΣ.
ΙΝΔΟΙΣ.
ΙΔΙΟΥ (Νηπιονική ώρα).
Ορία της Ρηνούλας,
υποχέρα (Παραμυθάκι).
α και τραγούδια.
ΤΟΥ ΣΟΥΜΠΕΡΤ ΓΙΑ
ΤΡΑ (8).
Φιλαρμονική Ορχήστρα
Βερολίνου.
ια άρ. 5 σε σι ύφ. μείζ.,
έξης μέρη: «Αλλέγκρο,
κανόν, μενουμεντο,
έργ. 61, διδάσε. Διευθ. Χάινς
Τέντν.
τερμέτζο από την «Ροζα-
Ροζ». Διευθ. Βίλχελμ Φουρτ-
νερ.
ΚΙ' Ο ΚΟΣΜΟΣ.
Α ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ (8).
πράσινα μάτια», βάλς. Η
Παρίση και ο Γ. Μαρσού-

- 21.00: Η ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΑΓΓΛΙΑ.
21.15: ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΙΑΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ από τον όμιλο Στοματιού Χαζηδόκη.
«Η Γαλανούσινα», (καλύμνιο). «Η Ερεκκομπίτισσα», (Λέριος). Κορποθωτικές μαντινάδες.
21.30: ΕΚΠΟΜΗ ΤΟΥ ΕΠΙΤΕΛΕΙΟΥ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΟΥ ΝΑΥΤΙΚΟΥ.
21.45: Γ' ΔΕΛΤΙΟΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ.
22.00: ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΑΝΑΣΚΟΠΗ ΣΙΣ ΤΟΥ ΓΕΝ. ΔΙΕΥΘΥΝΤΟΥ ΤΟΥ Ε. Ι. Ρ. «ΠΑΝΑΓ. ΣΙΦΝΑΙΟΥ».
22.15: ΕΜΕΙΣ ΚΙ' Ο ΚΟΣΜΟΣ.
22.20: ΠΑΛΗΕΣ ΑΡΙΕΣ ΓΙΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙ, ΒΙΟΛΙ ΚΑΙ ΠΙΑΝΟ.
Η Κα Άννα Καραγιαννοπούλου και οί κ. κ. Βύρων Κολάσης και Τάκης Γεωργίου.
Τζουζέππε Αντόνιο. Βιντσέντσο Άλντοβραντίνι (1660 — 1707): «DI STELLA INFESTA...». Φραντσέσκο Πρεβιν σάλε (1640 1700): «DEH, RIEDI OMAL...»

Αυτήν την εβδομάδα στο Ραδιόφωνο: «Ανα δ κ. Μαγκλιθέρας. — Ετε το μέσον ο κ. Συγγρός και κατω ο κ. Οικονομίδης εις την «Ωραν του Β. Ναυτικού»

Αγκαστίνο Στέφανο (1654 — 1728) «JO CONSOLO I CO-RI AMANTI...».

Μότσαρτ: «Αρία από την όπερα «Ο θωπυλάς ποιμένας».

22.50: ΜΟΥΣΙΚΗ ΓΙΑ ΑΚΚΟΡΝΤΕ-ΟΝ (8).

23.00: ΠΑΙΖΕΙ Η ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΤΟΥ ΣΤΑΘΜΟΥ με τον Βύρωνα Κυλάση.

Φίσερ: «Νοτίως των Άλπεων», σουίτα.

Ντόσταλ: «Επιλογή από την όπερέττα «Μόνικα».

23.30: ΛΑ-Ι-ΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΑΠ' Ο-ΛΟΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ (8).

«Ο δρόμος για τα νησιά», (σκιω-τάξικο), «Ο τενόρος Σύντινι».

«Ενα έγχελο με την ύψιφω».

«Ιζομπέλ Μπέλλη και συνοδεία

πιάνο από τον Τζέρολντ Μούρ.

«Ενα φιλιανδίκ, με την ύψιφω».

«Αουλίκα Ράου-αβάρα και τη

Φιλαρμονική του Βερολίνου. Δι-ευθ. Χάινς Σμιτ — Ισσερστέτ.

«Καυμένη γέφυρα Τζόου», (άμερι-κανικό) με τον Πάλ Ρόουμπαν.

«Χότα», (Ισπανικό), με τον Χο-σέ Ότο.

«Ντούνια», (ρωσικό), Τό συγ-κρότημα του Έρυθρου Στρατού

της ΕΣΣΔ. Διευθ. Αλεξάντρφ.

Σολίστ ο Λιουκόβιτς.

«Κάτω στο Βάλτο τα χωριά»,

τασικό, «Ο τενόρος Δουκάκης

με συνοδεία ορχήστρας.

23.50: ΔΙΣΚΟΙ ΣΤΗΝ ΤΥΧΗ.

00.30: ΜΟΥΣΙΚΗ ΤΖΑΖ (8).

00.45: Δ' ΔΕΛΤΙΟΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ.

ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ ΑΘΗΝΩΝ

Συνέχεια προγράμματος 13—19 Οκτωβρ.

γίου του Βισμπάντεν. Διευθ.

Βάινς.

Τσαϊκόφσκι: Πολωνέζα από τον

«Ευγένιο Όνιέγκιν». Η φιλαρ-μονική

του Βερολίνου. Διευθ. Χάινς

Σμιτ — Ισσερστέτ.

Γ. Στράους: «Τρίτς—Τράτς»,

πόλκα. Η Ορχήστρα Ρεμόντ.

Λάνερ: Βάλε. Μέλη της Φιλαρ-μονικής

του Βερολίνου.

«Κε βουαλά», κόγκκα, με την ορ-χήστρα

Ζαν Τσιπινιέ.

«Μαύρα μάτια», διασκ. σε συν-τύγκ,

με την Ορχήστρα Χάρρυ

Πάρου.

14.00: ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΟΜΙΛΙΑ.

14.10: ΕΜΕΙΣ ΚΙ' Ο ΚΟΣΜΟΣ.

14.15: ΩΡΑ ΑΚΡΟΑΤΩΝ (Δίσκοι κατ' έκλογήν των).

14.30: Β' ΔΕΛΤΙΟΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ.

14.45: ΜΟΥΣΙΚΑ ΠΟΡΤΡΑΙΤΑ (8).

«Έλεν Φόρεστ».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

17.00: ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ.

17.05: ΠΑΙΖΕΙ Η ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΤΟΥ ΧΑΝΣ ΜΠΟΥΣ (8).

17.15: ΓΑΛΛΙΚΗ ΩΡΑ.

17.30: ΜΟΥΣΙΚΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΚΑΘΕ-ΝΑ (8).

«Τζίγκλ τζάνγκλ τζίγκλ», (Λέο-σερ — Ληλέυ) Τό συγκρότημα

«Ερικ Ουίνστον. Τρα-γοῦδι ο Άλλαν Κέην.

«Μικρό καλακαϊρόκι» (Χέρμ-περτ). «Ο Άντρέ Κουτελάνετς

και η Ορχήστρα του.

Επιλογή από επιτυχίες του Μπίλ-λυ Μέρντλ, παιγμένες στο πιά-νο από τον συνθέτη.

17.45: ΜΑΘΗΜΑ ΑΓΓΛΙΚΗΣ.

18.00: ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ.

18.10: ΩΡΑ ΑΓΡΟΤΟΥ.

18.30: ΕΚΠΟΜΗ ΔΙΑ ΤΑΣ ΒΡΕΤΑΝ-ΝΙΚΑΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ.

20.15: ΕΜΕΙΣ ΚΙ' Ο ΚΟΣΜΟΣ.

20.20: Η ΑΝΟΙΚΟΔΟΜΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛ-ΛΑΔΟΣ.

20.30: ΩΡΑ ΝΗΣΙΩΝ.

20.30—20.40: Ομιλία κ. Α.

Μεσοβανού με θέμα: «Η Νάξος

και τὸ Δουκάτο της».

20.40—20.50: Νησιώτικα τρα-γοῦδια (8).

20.50—21.00: Ομιλία τοῦ κ.

Α. Καραντώνη με θέμα: «Η Δι-ή-λος».

21.00: Η ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΑΓΓΛΙΑ.

21.15: ΕΛΑΦΡΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΤΡΑΓΟΥ-ΔΙΑ με την Κούλα Νικολαΐδου.

«Ηρόδωρ σάν την άνοιξη», άμπα-νέσα (Μωράκη).

«Ποία νάσαι σύ», ρομάντο (Σου-γιούλ).

«Γιά σένα», Μωράκη.

«Χίτες τὸ δράδυ όνειρεύτηκα»,

σλόου (Γιαννίδη).

21.30: ΕΚΠΟΜΗ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ ΑΕΡΟΠΟΡΙΑΣ.

21.45: Γ' ΔΕΛΤΙΟΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ.

22.00: ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΑΝΑΣΚΟΠΗ-ΣΙΣ ΤΟΥ Κ. Α. ΙΩΝΗΦ.

22.15: ΕΜΕΙΣ ΚΙ' Ο ΚΟΣΜΟΣ.

22.20: ΣΥΜΦΩΝΙΚΗ ΣΥΝΑΥΛΙΑ (8).

Με τον πιανίστα Α. Σνάμπελ

και την Φιλαρμονική Ορχήστρα

της Νέας Υόρκης Διευθ. Τζώρτζ

Σέλλ.

Μότσαρτ: Κοντσέρτο σε ρε έλ.

για πιάνο και ορχήστρα, με τὰ

έξις μέρη: Άλλέγκρο, Ρωμάν-το,

Άλλέγκρο άσσάι.

Μπράμς: Συμφωνία άρ. 4 σε μι

έλ, με τὰ έξις μέρη: Άλλέγκρο

νόν τρόππο, Αντάντε μοντεράτο,

Άλλέγκρο τζακόζο, Άλλέγκρο

ένεργητικό έ πασιονάτο.

23.30: ΔΥΩΔΙΕΣ ΑΠΟ ΤΟΥΣ Κ.Κ. ΓΕ-ΩΡΓΙΟ ΠΑΠΑΟΙΚΟΝΟΜΟΥ ΚΑΙ

ΝΙΚΟ ΡΑΛΛΗ

«Γιά σένα» (Χ. Στρουμπούλη).

«Στὰ σύννεφα» (Τ. Ξανθοπούλου).

«Δέν τ' άξιζες», Ν. Χατζηπα-στόλου.

«Πού πὰς» (Άλ. Αϊνιάν).

«Δέν άξιζες νά σ' άγαπώ» (Μη-θήτα).

«Δυό γλυκά ματιάκια» (Α. Πα-λίτη).

23.50: ΕΛΑΦΡΑ ΜΟΥΣΙΚΗ (8).

Επιλογή με τίτλο «Όσολι Τσε-λση» «Τόουμπερ — Γκράν». Δι-ασκ. Γκίλ. Η Ορχήστρα Νιού

Μέμφαιο.

«Όλα αυτά που είσαι σύ»

(Κέρν). Δισκ. Μπέρνι — Τόμ-σον

Τραγουδάει ο Τζώρτζ Με-λοκρίνο και συνοδεύει η ορχή-στρα

του ίδιου.

Επιλογή από μουσικές κωμωδι-ες.

Η ορχήστρα Πολέντιουμ τοῦ

Λονδίνου. Διευθ. Κληφορτ

Γκρήνγουντ.

«Τιν—πάν». Άλλεϋ επιλογή «Ο

Αΐθωρ Μόρτον και ο Νταϊν6

Κέη, σε δυό πιάνο, με κόντρα—

μπάσο και μπαμπούρα.

00.15: ΕΠΙΛΟΓΕΣ ΑΠΟ ΟΠΕΡΕΤ-ΤΕΣ (8).

Μεσοκάζε: «Βερονίκη». Δισκ.

Χίγκς. Η ορχήστρα Ρίτσαρντ

Κρήν.

Πόσφερντ: «Μπολαλάρικα». Η

ορχήστρα Νιού Μαϊέφαϊρ.

Ρόμπεργκ: «Τό τραγοῦδι της έ-ρήμου».

Δισκ. Χίγκς. Η νέα

ελαφρά Συμφωνική ορχήστρα.

Γ. Στράους: «Βιεννέζικο άίμα».

Η Έλίσσάβετ Σβάρτσκοφ και

ο Ρόμπερτ Γκλάβιτς, με τη χο-ρωδία

και την ορχήστρα της Γερ-μανικής

Οπερας τοῦ Βερολίνου.

Διευθ. Βάλτερ Λούτσε.

Ραϊμουντ: «Σαϊζόν στο Σάλ-τσμπουργκ».

Μεγάλη χορευτική

ορχήστρα. Διευθ. Άνταλμπερτ

Λούτσε.

00.45: Δ' ΔΕΛΤΙΟΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ.

Τετάρτη 16 Οκτωβρίου

ΠΡΩ-Ι-ΝΟΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

06.30: ΕΜΒΑΘΡΙΑ (8).

06.35: ΑΓΓΛΙΚΗ ΜΟΥΣΙΚΗ.

07.05: ΠΡΩ-Ι-ΝΗ ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗ.

07.15: Α' ΔΕΛΤΙΟΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ.

07.30: ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ (8).

07.45: ΕΠΑΝΑΛΗΨΙΣ ΑΓΓΛΙΚΟΥ ΜΑ-ΘΗΜΑΤΟΣ.

08.00: ΕΛΑΦΡΑ ΜΟΥΣΙΚΗ (8).

08.10: ΠΕΝΤΑΛΕΠΤΟ ΣΠΙΤΙΟΥ: Ομι-λία

τοῦ κ. Μ. Μοναστηριόπου με

θέμα «Αύστηρά αναθρεμμένα και

παροχαϊδωμένα παιδιά».

08.15: ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΛΑΦΡΑΣ ΜΟΥΣΙ-ΚΗΣ (8).

Μεσοβανού με θέμα: «Η Νάξος

και τὸ Δουκάτο της».

20.40—20.50: Νησιώτικα τρα-γοῦδια (8).

20.50—21.00: Ομιλία τοῦ κ.

Α. Καραντώνη με θέμα: «Η Δι-ή-λος».

21.00: Η ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΑΓΓΛΙΑ.

21.15: ΕΛΑΦΡΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΤΡΑΓΟΥ-ΔΙΑ με την Κούλα Νικολαΐδου.

«Ηρόδωρ σάν την άνοιξη», άμπα-νέσα (Μωράκη).

«Ποία νάσαι σύ», ρομάντο (Σου-γιούλ).

«Γιά σένα», Μωράκη.

«Χίτες τὸ δράδυ όνειρεύτηκα»,

σλόου (Γιαννίδη).

21.30: ΕΚΠΟΜΗ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ ΑΕΡΟΠΟΡΙΑΣ.

21.45: Γ' ΔΕΛΤΙΟΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ.

22.00: ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΑΝΑΣΚΟΠΗ-ΣΙΣ ΤΟΥ Κ. Α. ΙΩΝΗΦ.

22.15: ΕΜΕΙΣ ΚΙ' Ο ΚΟΣΜΟΣ.

22.20: ΣΥΜΦΩΝΙΚΗ ΣΥΝΑΥΛΙΑ (8).

Με τον πιανίστα Α. Σνάμπελ

και την Φιλαρμονική Ορχήστρα

της Νέας Υόρκης Διευθ. Τζώρτζ

Σέλλ.

Μότσαρτ: Κοντσέρτο σε ρε έλ.

για πιάνο και ορχήστρα, με τὰ

έξις μέρη: Άλλέγκρο, Ρωμάν-το,

Άλλέγκρο άσσάι.

Μπράμς: Συμφωνία άρ. 4 σε μι

έλ, με τὰ έξις μέρη: Άλλέγκρο

νόν τρόππο, Αντάντε μοντεράτο,

Άλλέγκρο τζακόζο, Άλλέγκρο

ένεργητικό έ πασιονάτο.

23.30: ΔΥΩΔΙΕΣ ΑΠΟ ΤΟΥΣ Κ.Κ. ΓΕ-ΩΡΓΙΟ ΠΑΠΑΟΙΚΟΝΟΜΟΥ ΚΑΙ

ΝΙΚΟ ΡΑΛΛΗ

«Γιά σένα» (Χ. Στρουμπούλη).

«Στὰ σύννεφα» (Τ. Ξανθοπούλου).

«Δέν τ' άξιζες», Ν. Χατζηπα-στόλου.

«Πού πὰς» (Άλ. Αϊνιάν).

«Δέν άξιζες νά σ' άγαπώ» (Μη-θήτα).

«Δυό γλυκά ματιάκια» (Α. Πα-λίτη).

23.50: ΕΛΑΦΡΑ ΜΟΥΣΙΚΗ (8).

Επιλογή με τίτλο «Όσολι Τσε-λση» «Τόουμπερ — Γκράν». Δι-ασκ. Γκίλ. Η Ορχήστρα Νιού

Μέμφαιο.

«Όλα αυτά που είσαι σύ»

(Κέρν). Δισκ. Μπέρνι — Τόμ-σον

Τραγουδάει ο Τζώρτζ Με-λοκρίνο και συνοδεύει η ορχή-στρα

του ίδιου.

Επιλογή από μουσικές κωμωδι-ες.

Η ορχήστρα Πολέντιουμ τοῦ

Λονδίνου. Διευθ. Κληφορτ

Γκρήνγουντ.

«Τιν—πάν». Άλλεϋ επιλογή «Ο

Αΐθωρ Μόρτον και ο Νταϊν6

Κέη, σε δυό πιάνο, με κόντρα—

μπάσο και μπαμπούρα.

00.15: ΕΠΙΛΟΓΕΣ ΑΠΟ ΟΠΕΡΕΤ-ΤΕΣ (8).

Μεσοκάζε: «Βερονίκη». Δισκ.

Χίγκς. Η ορχήστρα Ρίτσαρντ

Κρήν.

Πόσφερντ: «Μπολαλάρικα». Η

ορχήστρα Νιού Μαϊέφαϊρ.

Ρόμπεργκ: «Τό τραγοῦδι της έ-ρήμου».

Δισκ. Χίγκς. Η νέα

ελαφρά Συμφωνική ορχήστρα.

Γ. Στράους: «Βιεννέζικο άίμα».

Η Έλίσσάβετ Σβάρτσκοφ και

ο Ρόμπερτ Γκλάβιτς, με τη χο-ρωδία

και την ορχήστρα της Γερ-μανικής

Οπερας τοῦ Βερολίνου.

Διευθ. Βάλτερ Λούτσε.

Ραϊμουντ: «Σαϊζόν στο Σάλ-τσμπουργκ».

Μεγάλη χορευτική

ορχήστρα. Διευθ. Άνταλμπερτ

Λούτσε.

00.45: Δ' ΔΕΛΤΙΟΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ.

Τετάρτη 16 Οκτωβρίου

ΠΡΩ-Ι-ΝΟΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

06.30: ΕΜΒΑΘΡΙΑ (8).

06.35: ΑΓΓΛΙΚΗ ΜΟΥΣΙΚΗ.

07.05: ΠΡΩ-Ι-ΝΗ ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗ.

07.15: Α' ΔΕΛΤΙΟΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ.

07.30: ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ (8).

07.45: ΕΠΑΝΑΛΗΨΙΣ ΑΓΓΛΙΚΟΥ ΜΑ-ΘΗΜΑΤΟΣ.

08.00: ΕΛΑΦΡΑ ΜΟΥΣΙΚΗ (8).

08.10: ΠΕΝΤΑΛΕΠΤΟ ΣΠΙΤΙΟΥ: Ομι-λία

τοῦ κ. Μ. Μοναστηριόπου με

θέμα «Αύστηρά αναθρεμμένα και

παροχαϊδωμένα παιδιά».

08.15: ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΛΑΦΡΑΣ ΜΟΥ

Παρασκευή 18 'Οκτωβρίου

ΠΡΩΙ-ΝΟΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

06.30: ΕΜΒΑΤΗΡΙΑ (5).
06.35: ΑΓΓΛΙΚΗ ΜΟΥΣΙΚΗ.
07.05: ΠΡΩΙ-ΝΗ ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗ.
07.15: Δ' ΔΕΛΤΙΟΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ.
07.30: ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ (5).
07.45: ΕΠΑΝΑΛΗΨΙΣ ΑΓΓΛΙΚΟΥ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ.
08.00: ΕΛΑΦΡΑ ΜΟΥΣΙΚΗ (5).
08.10: ΠΕΝΤΑΛΕΠΤΟ ΝΟΙΚΟΚΥΡΑΣ (συντάγες Μαγειρικής).
08.15: ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΛΑΦΡΑΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ (5).

ΜΕΣΗΜΒΡΙΝΟΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

11.30: ΕΛΑΦΡΑ ΜΟΥΣΙΚΗ (5).
12.00: ΜΟΥΣΙΚΕΣ ΣΕΛΙΔΕΣ (5).
Ζαϊντερμαν: «Η παρθένος της Ορλεάνης», εισαγωγή. Η Συμφωνική ορχήστρα του Γκαίτεμπαρκ Διευθ. Τζορ Μάνν.
Τσαϊκόφσκι: «Λυπητέρ τραγούδι». Ο βιολιστής Γιόχανοβιτς Μπράτσα με συνοδ. πιάνου από τον Κρίς.
Μουλέ: «Τρύγος». Η Συμφωνική Ορχήστρα του ΕΙΔΡ. Διευθ. Αρμάντο Λά Ρόζα Παρόντι.
Μπατσί: «Χορός των νάνων». Ο βιολιστής Γιόχανοβιτς.
Λίστ: Ουγγρική ραψωδία αρ. 6. Η ορχήστρα Κόμπφμπουρντ. Διευθ. Γκούσταβ Χάδσμαν.

12.30: ΑΓΓΛΙΚΗ ΜΟΥΣΙΚΗ.
13.00: ΑΓΓΛΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.
13.10: ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΓΓΛΙΚΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ.

13.30: ΕΛΑΦΡΑ ΜΟΥΣΙΚΗ (5).
«Άσε με να σε λέω αγάπη μου», με τον Μπίνγκ Κρόσμπι.
«Η πρώτη μου, η τελευταία μου, η μοναδική μου», με τον Άντυ Ράσσελ.
«Πες μου σ' αγαπώ», με την Λυσίαν Μπουαγιέ.
«Αγαπημένη όλων των ονείρων μου», με την Άιριν Ντέι και την δοχήστρα.
«Σ' αγαπώ», με τη Ροσίτα Σερβάνο.

«Ξαπλωμένοι στ' άχουρα», με τους Πίλλας και Τσιμπέ.
«Τραβώντας το μονοπάτι για το Ναβάχο», με τον Μπίνγκ Κρόσμπι και τις «Ατρίους Σίστερς».
«Ρίγκ ά τζίγκ τζίγκ», με τους Μίλλας Μπρόντρερ.
«Αγαπημένη μου, πές μου πώς μ' αγαπάς», με τη Μισελίν Νταί.
«Η κόρη του Λεβύ», με τους Πίλλας και Τσιμπέ.

14.00: ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΟΜΙΛΙΑ.
14.10: ΕΜΕΙΣ ΚΙ' Ο ΚΟΣΜΟΣ.
14.15: ΜΟΥΣΙΚΗ ΤΖΑΖ (5).
14.30: Β' ΔΕΛΤΙΟΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ.
14.45: ΜΟΥΣΙΚΑ ΠΟΡΤΡΑΙΤΑ (5).
«Εϊντε Νορένας».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

17.00: ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ.
17.05: ΟΙ ΑΡΘΟΥΡ ΓΙΑΝΓΚ ΚΑΙ ΣΤΕΦΑΝ ΓΚΡΑΠΕΛΛΥ (5).
17.15: ΓΑΛΛΙΚΗ ΩΡΑ.
17.30: ΜΟΥΣΙΚΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΚΑΘΕΝΑ (5).

«Θυελλώδης καιρός» (Κάλλο — Άρλαιν). Τραγουδεί ο Φράνκ Σινάτρα με ορχήστρα. Διευθ. Άλξελ Στόρνταλ.
«Φόνος στη 10η Λεωφόρο» (Χάρτ — Ρότζερς), από την ταινία «Αντιστροφή του χρόνου». Ο Πάολ Ουάιτμαν με την ορχήστρα του.

17.45: ΜΑΘΗΜΑ ΑΓΓΛΙΚΗΣ.
18.00: ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ.
18.10: ΣΥΓΧΡΟΝΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ.

«Ομιλία κ. Ρήγα Ρηγόπουλου με θέμα «Αδυναμίες των κοινωνικών θεωριών».

18.30: ΕΚΠΟΜΗ ΔΙΑ ΤΑΣ ΒΡΕΤΑΝΙΚΑΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ.

20.15: ΕΜΕΙΣ ΚΙ' Ο ΚΟΣΜΟΣ.

20.20: ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ ΩΡΑ.

«Ομιλία κ. Α. Μυστακίδη με θέμα «Λοιμώξεις ο Ευαγγελιστής».

20.30: ΩΡΑ ΑΓΡΟΤΟΥ.

Πολιτικοκοινωνική ομιλία. Χρονογράφημα. Οικονομική συνεργασία. Τεχνική ομιλία δια τα ζητήματα της καλλιέργειας και παραγωγής (Αγροτικά είδησεις). Δημοτικά τραγούδια.

21.00: Η ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΑΓΓΛΙΑ.

21.15: ΕΚΠΟΜΗ ΤΟΥ ΓΕΝ. ΕΠΙΤΕΛΕΙΟΥ ΝΑΥΤΙΚΟΥ.

21.45: Γ' ΔΕΛΤΙΟΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ.

22.00: ΣΧΟΛΙΑ.

22.15: ΕΜΕΙΣ ΚΙ' Ο ΚΟΣΜΟΣ.

22.20: ΒΡΑΔΥΝΟ ΚΟΝΤΣΙΕΡΤΟ (5).

Μπότς: Συμφωνία αρ. 5 σε ρε μείζ.

Ντάουσαν: Χορευτική σουίτα και Μπέρντ: «Τζών Ελα φίλησε με τώρα». Το Νέο Συγκρότημα Έγχορδων του Λονδίνου. Διευθ. Μόρις Μάιλς. Φωνοληψία του Β. Β. Σ.

Μπέρντ: Αποσπάσματα από τη Λειτουργία για πέντε φωνές. Η Χορωδία Φλέρτ Στρήτ. Διευθ. Τ. Β. Λάρενς.
Βόν— Ουάιτμαν: Συμφωνία αρ. 5 σε ρε μείζ. με τα έξης μέρη: Πρελούδιο, Σκέρτσο, Ρωμάντο, Πασσακάλια.

23.20: ΠΑΙΖΕΙ ΤΟ ΣΕΤΤΕΤΤΟ ΤΟΥ ΣΤΑΘΜΟΥ

23.30: ΜΟΥΣΙΚΗ ΤΗΣ ΛΑΤΙΝΙΚΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ (5).

00.15: ΜΟΥΣΙΚΗ ΧΟΡΟΥ (5).
00.45: Δ' ΔΕΛΤΙΟΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ.

Σάββατον 19 'Οκτωβρίου

ΠΡΩΙ-ΝΟΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

06.30: ΕΜΒΑΤΗΡΙΑ (5).
06.35: ΑΓΓΛΙΚΗ ΜΟΥΣΙΚΗ.
07.05: ΠΡΩΙ-ΝΗ ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗ.
07.15: Δ' ΔΕΛΤΙΟΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ.
07.30: ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ (5).
07.45: ΕΠΑΝΑΛΗΨΙΣ ΑΓΓΛΙΚΟΥ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ.

08.00: ΔΙΣΚΟΙ ΣΤΗΝ ΤΥΧΗ.

ΜΕΣΗΜΒΡΙΝΟΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

11.30: ΕΛΑΦΡΑ ΜΟΥΣΙΚΗ (5).
12.00: ΜΟΥΣΙΚΕΣ ΣΕΛΙΔΕΣ (5).
Κόφμαντιν Κρόντσερ: «Η κατασκήνωσις στη Γρανάδα», εισαγωγή. Η ορχήστρα της Γερμανικής «Όπερας του Βερολίνου». Διευθ. Βάλτερ Λούτσε.

«Παλμοί γνώριμοι του σπιτιού», (δίσκος). Κράτσερ. Η βιολίστρια Έρικα Μορίνι με συνοδ. πιάνου από τον Μίχαελ Ραουαίξεν.

Λιάντωφ: «Ο Μπαμπούλας» μουσική εικόνα. Η ορχήστρα των συναυλιών Λαμουρέ των Παρισίων. Διευθ. Άλμπερ Βόλφ.

Τζέρμον: «Ουολλκή Ραψωδία». Η δημοτική ορχήστρα του Χέστινγκς. Διευθ. Μπάβιλ Κάμερον.

12.30: ΑΓΓΛΙΚΗ ΜΟΥΣΙΚΗ.
13.00: ΑΓΓΛΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.
13.10: ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΓΓΛΙΚΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ.

13.30: ΕΚΠΟΜΗ ΤΟΥ ΓΕΝ. ΕΠΙΤΕΛΕΙΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ.

14.00: ΑΘΛΗΤΙΚΗ ΟΜΙΛΙΑ.

14.10: ΕΜΕΙΣ ΚΙ' Ο ΚΟΣΜΟΣ.

14.15: ΩΡΑ ΑΚΡΟΑΤΩΝ. Δίσκοι κατ' ε. κλογή των.

«Κουμπασίτα». «Ζήλεια». «Φίλα με». «Είσαι άλεπούς».

14.30: Β' ΔΕΛΤΙΟΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ.
14.45: ΜΟΥΣΙΚΑ ΠΟΡΤΡΑΙΤΑ (5).
Ντουέττα πιάνων.

ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

17.00: ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ.

17.05: ΩΡΑ ΨΥΧΑΓΩΓΙΑΣ ΑΣΘΕΝΩΝ.

Πορσιμπα. «Ανέκδοτα και οι δίσκοι ταγκό «Πίκερα» και η ρομπά «Τόμπρα» που μας έζητησε το «τρίο» του Περιπτέρου Ρακτιβανίου του Άσκληπείου Βούλας.

17.15: ΓΑΛΛΙΚΗ ΩΡΑ.

17.30: ΜΟΥΣΙΚΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΚΑΘΕΝΑ (5).

Έπιλογή από μελωδίες του Βίκτωρ Χέρμπερτ. «Ο Άντρέ Κοστέλάνετς και η ορχήστρα του. Μια επιλογή από παλιές επιτυχίες με τίτλο «Μία νύχτα με τον Πάολ Ουάιτμαν στο Μπίλντορ».

«Ο Πάολ Ουάιτμαν και η ορχήστρα του.

Έπιλογή από δόξας του Έρβινγκ Μπερλίν. Οι «Αϊόρο Μόρτον και Νταϊβ Καϊν σε δυο πιάνο με κοντραμπάσο, μπαταρία και χαλάρια.

17.45: ΜΑΘΗΜΑ ΑΓΓΛΙΚΗΣ.
18.00: ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ.

18.10: ΩΡΑ ΠΑΙΔΙΟΥ (εφηβική ώρα).
«Προμηθεΐας» και «Ηρακλής».

18.30: ΕΚΠΟΜΗ ΔΙΑ ΤΑΣ ΒΡΕΤΑΝΙΚΑΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ.

20.15: ΕΜΕΙΣ ΚΙ' Ο ΚΟΣΜΟΣ.

20.20: Η ΑΝΟΙΚΟΔΟΜΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

20.30: ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ & από τον δμλο Παντελή Καβακοπούλου.

«Βασιλαρχόντισσα» (πεντάσημος ρυθμός).

«Πέρα σ' εκείνο το βουνό». («Άργος στα τρία»).

«Όλες οι καπετάνισσες» (Κλέφτικο Γιαννιώτικο).

«Σέλφος» ή «Αβόνι». (Συνδυαστικό Γιαννιώτικο).

20.50: Η ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΜΑΝΤΟΒΑΝΙ (5).
21.00: Η ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΑΓΓΛΙΑ.

21.15: ΕΚΠΟΜΗ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ ΑΕΡΟΠΟΡΙΑΣ.

21.45: Γ' ΔΕΛΤΙΟΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ.
22.00: ΣΧΟΛΙΑ.

22.15: ΕΜΕΙΣ ΚΙ' Ο ΚΟΣΜΟΣ.

22.20: ΧΟΡΕΥΤΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ (5).

23.10: ΡΕΣΙΤΑΛ ΤΡΑΓΟΥΔΙΟΥ ΤΟΥ Κ. ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ ΜΑΚΙΛΙΒΕΡΑ.

Χαϊνέλ: «Κι σπρετάντο». Γκλόου: «Άρια του Όρεστί από την Όπερα «Ίφιγένεια εν Ταύροις».

Ροσίνι: «Ο χορός». Βέρντι: «Άρια από την 3η πράξη της Όπερας «Ο χορός με τημφισμένους».

«Άλατσιατανή». Δισκ. Σπάθη.
23.30: ΕΚΠΟΜΗ ΑΠΟ ΤΟ «ΜΕΘΥΣΜΕΝΟ ΦΕΓΓΑΡΙ».

00.45: Δ' ΔΕΛΤΙΟΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ.

«Ίφιγένεια εν Ταύροις»

ΑΠΟ ΤΗΝ ΛΥΡΙΚΗΝ ΣΚΗΝΗΝ

Σε άτμοσφαίρα έπίσημη και έορταστική, έδωθε το άπογευμα της 3 'Οκτωβρίου εις το «Ώδειον» Ηρώδου του Άττικού γιά πρώτη φορά εις την Ελλάδα η «Ίφιγένεια εν Ταύροις», του Γκλόου. Η κυρία Μαντίν Κ. Τσαλβάρη, οι Πρεσβύτες και Πρέσβειρες των ξένων Κρατών, μεγάλος αριθμός από τον κόσμο των διανοούμενων και των μουσικών, καθώς και πλήθος κόσμου — κατά την πλειοψηφίαν άφαιόκοσμος — έγένισαν τάς κερκίδας πολύ πριν άρχίση η παράστασις. Βεβαίως υπήρχαν, όπως πάντοτε και οι καθυστερημένοι — και αυτοί δεν ήσαν άλίγοι. Έπεριμέναν όμως εις τον διάδρομον της εισόδου, μέχρι ότου τελείωσεν η πρώτη πράξις και χωρίς άμφιβολία έζημώθησαν και έτι μωρήθησαν γιά να μνη είναι άκριβείς εις την ώρα των. Η παράστασις ήσαν μία μεγάλη επιτυχία και αυτό άποδεικνύει πόσον άδίκον είχαν οι μεμφίμοιροι, οι όποιοι πρό δόλιγαν μόλις έτών, ύπεστήριζαν ότι εις την Ελλάδα δεν είμεθα εις θέσιν «άκούη» να άνεύσασμε «Όπερα διότι λείπουν πολλοί παράγοντες: οι φωνές, τά κόρρα, το μπαλέτο, η πείρα και διάφορα άλλα. Όλα αυτά όμως έλείπον, διότι δεν υπήρχε η καλή διάθεσις να συγκεντρωθώσιν δια ν' άποτελέσουν ένα σύνολον και ή έλλειψις θάρρους γιά να γίνη ή άρχή. Τώρα όμως πλέον η άρχή έχει γίνη και χωρίς άμφιβολία, σε λίγα έτη η Έθνική Λυρική Σκηνή θα είναι εις θέσιν να άνεύσχη κάθε είδους «Όπερα και έκείνης άκόμη που άπαύτως έξαιρετικά μέσα.

Εις το πρώτο φύλλο του «Εδω Άθηναι», δημοσιεύθη ήδη ένα σημείωμα, ιστορικό και αναλυτικό, αφιερωμένο εις την «Ίφιγένεια εν Ταύροις» και εις τον συνθέτη της. Σήμερα θα περιορισθώμε σε μερικές έντυπώσεις, υπογραμμίζοντας με άδρες γραμμές τά κύρια σημεία της παραστάσεως, ή όποια τόσο πολύ ένθουσασε τά ακροατήριον.

Πριν από όλα πρέπει να σημειώσχη κανείς την έξαιρετική εμφάνισις της κ. Ναυσικάς Γαλανού. Η φωνή της ήσαν σταθερή, άκρίβης και πλούσια και ή ήθοποιία της ολοκληρωμένη και συγχρόνως συγκρατημένη μέσα εις τά όρια και τον ρυθμό που επέβαλε μία άρχαία τραγωδία. Η κ. Γαλανού χωρίς ύπερβολή έστήριξε την επιτυχία της παραστάσεως.

Η κ. Ναυσικά Γαλανού, που ύπεδύθη τον ρόλον της Ίφιγένειας

ΜΟΥΣΙΚΕΣ ΣΕΛΙΔΕΣ

Άκολουθώντας το πρόγραμμα αυτής της εβδομάδος

ΟΙ ΜΕΓΑΛΟΙ ΚΑΙ ΤΑ ΕΡΓΑ ΤΩΝ

Ο Ραδιοφωνικός Σταθμός δίδει και την έβδομάδα αυτήν έργα μεγάλων συνθετών, τά όποια άναφέρονται λεπτομερώς εις τό πρόγραμμα. Εις την σελίδα αυτήν σημειώνομε, χάριν των άκροατών του Ραδιοφώνου, στοιχεία της ζωής και των έργων μερικών από τους συνθέτας τους όποιους θα άκούσωμεν:

ΜΕΝΤΕΛΣΟΝ. ΚΟΝΤΣΙΕΡΤΟ ΓΙΑ ΒΙΟΛΙ

Κυριακή, 13 'Οκτωβρίου ώρα 11

Το μοναδικόν κοντσέρτο γιά βιολί εις μέ έλασσον (Έργον 64) του Φέλιξ Μέντελσον—Μπαρβόλντο, (1809—1847), είναι τό πλέον άντιπροσωπευτικόν έργον γιά βιολί της γερμανικής ρομαντικής μουσικής. Το σόλο του βιολιού έμφανίζεται άυτότελεστον άκούη, παρ' ότι εις τά κοντσέρτα του Μπετόβεν και με αυτόν τον τρόπον άξιοποιείται ή ικανότης του σολίστα χωρίς έντυπωστικά και έπιπολσία άπλώς άποτελέσματα.

Την ιδέαν της συνθέσεως του έργου, ύπεστήριξε ο Φερδινάνδος Δαβίδ, καθηγητής εις τό «Ώδειον της Λειψίας» ο όποιος παρώτρυνε τον Μέντελσον εις τό να συνθέσθ ένα κοντσέρτο γιά βιολί. Το 1845 έπαίχθη διά πρώτην φοράν εις Λειψίαν, υπό την διεύθυνσιν του ίδιου του Μέντελσον.

Κανένα άσφαλώς κοντσέρτο γιά βιολί άλλου συνθέτου δεν γαίρει της δημοτικότητος του κοντσέρτου του Μέντελσον, το όποιον σημειωτέον, έχει έμπνεάσι και μεταγενέστερα συνθέτας γιά βιολί όπως τον Σαραζάτε, τον Σίντινγκ, τον Ρέγκερ και άλλους πολλούς. Εις όδεν άλλο έργον του Μέντελσον, δεν άποκληρώνονται τόσο πλήρως τά προσόντα λυρισμού του συνθέτου. Διά τον λόγον αυτόν, ή κρίσις του Βάγκνερ, κατά την όποιαν θεωρεί την μουσικήν του ως «έξαιρεσιμόν», πρέπει να θεωρηθή ως μονόπλευρος και άδικος δοθέντος ότι ή άληθινή τέ-

σεως, κοντά της αι Ιέρεια και ο χορός έδασαν, ότι μπορούσαν καλλίτερον. Άλλά και οι κ. Δ. Ευστρατίου, Μ. Γλυνός και Ε. Βασιλάκης, ως θάσας, Πυλάκης και Όρεστής ήσαν πολύ καλοί με υποκειμενικά ίσως μόνον προτιμήσεις γιά τον καθένα.

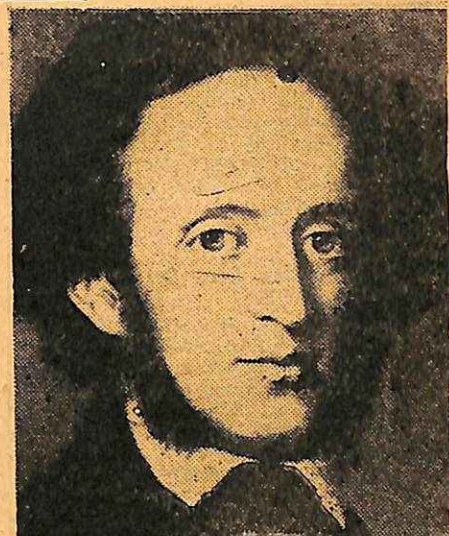
Ο κ. Α. Ευστρατίου ως μουσικός διευθυντής έκαμε τό πόν γιά να συγκροτήσθ την ορχήστρα και τραγουδίστας και συνεκράτησεν μίαν αξιολόγη πειθαρχία. Έξ άλλου ή χορωδία υπό την διεύθυνσιν του κ. Μ. Βούρτση, ήτο καλή εις τό σύνολον και άν έξαιρεσι κανείς ώριμότητα σημεία, όπου αι φωνή ήσαν περισσότερο του δέοντος έντονοι, όφειλε να άμολογήσθ ότι συνέβαλε στη γνήνη επιτυχία.

Η χορογραφία ήτο ύποδλητική και ικανοποιητική. Ο κ. Άλγυ Γουάνης όμως έφυγε εις πολλές περιπτώσεις από τό στόλ και την άτμοσφαίρα της άρχαϊκότητος του κλασσικού έργου. Εις ώρισμένα σημεία, το μπαλέτο προωρίζετο μάλλον γιά σύγχρονο έργο. Ίμπερ λ. γ. Αν με αυτόν τον τρόπον έπεδίδε την δημιουργίαν έντυπώσεων, πρέπει να λεχθή ότι τό έπέτυχε δηλαδή εις τό κοινόν έκαμε πολύ περισσότερον έντύπωσιν αυτό τό είδος παρ' ότι θα έκαμνε μία λιτή χορογραφία, κλασσικής μορφής.

Τέλος, δύο λέξεις άκόμη διά τον σκηνοθέτην κ. Κ. Τριανταφύλλου ο όποιος είχε να άντιμετωπίσθ όλων των ειδών τάς δυσκολίας. Μία από όλες ήτο τό άνεύρεσις του έργου εις άνοικτον θέατρον όπου και ή ηχητική της ορχήστρας και των φωνών, είναι τελείως διαφορετική από ότι σε κλειστόν χώρον. Διά τον λόγον αυτόν και άν άκούη υπήρχον άτέλεια — πράγμα τό όποϊον πρώτο ο κ. Τριανταφύλλου θα έννώραζε και θα άντελήσθ — αυτά δεν πρέπει να όδηγώσιν εις κρίσεις ασύτηρας, όταν λάβη κανείς υπ' όψιν του, ότι διά να κατορθώθ τό τέλειον χρειάζεται μακρά παραύσις δι' ήλους έκτός δε αυτού και προϋποθέσεις άλλαι, αι όποια να έπιτρέψουν την επανάληψιν άπείριστον άρμόδι δοκιμών, χωρίς αυτό να έξαιτή του έκτελεστας και τους μουσικούς.

Όποτε, εις τό σύνολον της, ή παράστασις ήτο μία μεγάλη επιτυχία της Έθνικής Λυρικής Σκηνής ή όποια εις τό μέλλον θα γίνη άσφαλώς άκόμη μεγαλυτέρα.

Γ. ΡΟΠΑΪΤΗΣ

Μέντελσον

χη δεν γαίρει όρια έθνικιστικά ή φυλετικά.

Το πρώτον μέρος (άλλέγκρο μόλτο άπ. πασιονάντο), έκτελείται μέν κατά τρόπον έκφραστικόν, αλλά δεν πρέπει ο προσδιορισμός «άπασσιονάντο» να όδηγί εις την μεταβολήν του ρυθμού, τό δε παθητικόν στοιχείον όφειλε να είναι συγκρατημένον. Το λεχθέν ίσχύει και διά τά δύο κυρίως έμφανιζόμενα θέματα. Η κανέντσα ή όποια εύρίσκεται εις τό μέσον άντί, όπως συνήθως, εις τό τέλος του πρώτου μέρους έχει γραφή από τον ίδιον τον Μέντελσον και έχει έξαιρετικήν ωραιότητα.

Το δεύτερον μέρος ήμπορεί να συγκριθί πρός ένα τραγούδι χωρίς λόγια. Ο ήρωας έσωτερικός λυρισμός, διακρίνεται εις τό μέσον από τό άήστον τραπέλο του βιολιού. Ένα μικρό λιντεμέττο (άλλέγκρετο), τό όποιον προσλαμάνει χρώμα έορταστικόν μας όδηγει εις τό τρίτον μέρος τό άριστοτέλεστον από άποψους εύθύτης διαθέσεως και γαρμύς. Το τελευταίον αυτό μέρος ένθυμίζει την μουσικήν του «Ονείρου θερινής νυκτός», τον χορόν των δαίμωνων και πνευμάτων. Ο χρώς (άλλέγκρο μόλτο είσάτος), δεν πρέπει να ύπερβάλλεται εις ταχύτητα ή όποια θα είχε ως άποτέλεσμα την έλάττωσιν της διαύγειας των φράσεων. Ύστερα από μίαν ώριαν άντιστικτική επεξεργασίαν, τελειώνει με ένα κρεσέντο άθυμιασίου έντυπωσέως.

Ο Μέντελσον δεν έγραψε άλλα σπουδαία έργα γιά βιολί. Όσάκις όμως άκούει κανείς έκτελούμενον τό κοντσέρτο του, δεν είναι δυνατόν να μη άμολογήσθ ότι άποτελεί άριστοτέλεστον τό όποιον άνήκει εις την αιώνιότητα.

ΜΠΑΡΜΣ, ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΑΡΙΘ. 4

Τρίτη, 15 'Οκτωβρίου, ώρα 22.20

Ο Ιωάννης Μπαρμς (1833—1897) έτελείωσε την τετάρτην και τελευταίαν Συμφωνίαν του (εις μέ έλάσσονα έργον 98), τό έτος 1885. Αυτή είναι έργο της ώριμης περιόδου του συνθέτου. Ο βασικός χαρακτήρ του έργου είναι έλεγειακός, περιέχει δε και πολλά μετικά και έπικά στοιχεία.

Το πρώτον μέρος (άλλέγκρο νόν τρόπον), περιλαμβάνει δύο κύρια θέματα τό πρώτον άφηγηματικόν διακοπτόμενον από τό δεύτερον (μαρκάτο), άναπτύσσόμενον εις άνωσόν και από την έκφραστικήν μελωδίαν των έολωντάλλων.

Εις τό δεύτερον μέρος (άντάντε μοντεράτο) έμφανίζεται άμέσως θέμα άρχαϊκής μορφής και κατόπιν ένα αισθηματικόν ή μιμείον πρός τον ήρωον χρόνον της παλαιάς «ρομαντίας», συχνά μελαγχολικόν και όνειροπόλον.

Το τρίτον μέρος περιέχει έπίσης στοιχεία άρχαϊκά (άλλέγκρο τζικόζο). Δεν πρόκειται όμως περί σκέρτσου του είδους των κλασσικών, αλλά ύπάγουσιν στοιχεία εαυτέρως και σοβαρώτερα τά όποια ένθυμίζουν τους

«ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙ»—Σολ. 31

ΡΩΜΟΣ ΦΙΛΥΡΑΣ

Ἡ δολοφονία πρέπει νὰ εἶνε κάποια οἰκειότητα μετὰ τὸ θῦμα καὶ προφανῶς ἐγνώριζε ὅτι ὁ ἀτυχὴς Μπρέττ δὲν πε-

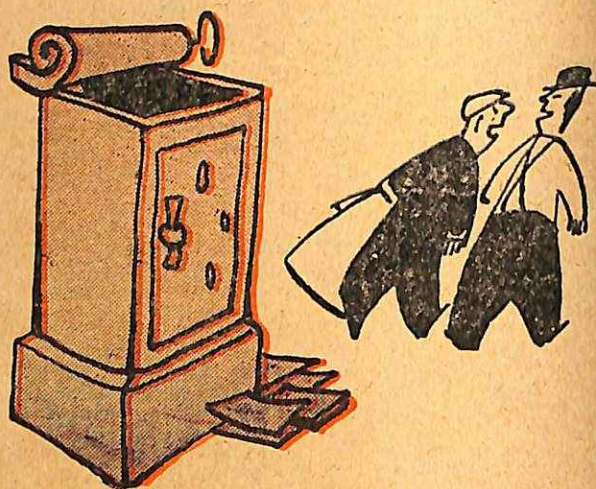
(Συνέχεια από την σελ(δα 20)
τιού μου τη ρώτησα από ευγένεια, μή νομίσει πως είμαι όλο-
τελα γάιδαρος :

Ὁ Ἀντρέας τελείωσε τὴν ἱστορίαν τοῦ μὲν ἑνὸς χαμόγελο πικρὸ καὶ εἶπε :

—Δὲν ξέρω ἀν πάσχω ἀπὸ

ΟΙ πυροσβέστες: Μᾶς τηλεφώνησαν πῶς τὸ σπίτι ποὺ καίγεται ἔχει πράσινες κουρτίνες. Αὐτὸ ἔχει κόκκινες!...

ΟΙ ΔΙΑΡΡΗΚΤΕΣ: 'Από τότε που μᾶς
μοιράζουν κονσέρβες μάθαμε τὴν τέχνη....

Ὁ σπιλ βωπής: "Οχι εὐχαριστῶ, δεσποινίς. Εἶμαι ἐρασιτέχνης.

12 Ὁκτωβρίου. — Δύο χρό
νια, κλείνουν σήμερα ἀπὸ τὴ
μέρα ποὺ ἡ μπότα τοῦ θάρ-
βανος κατακτητὴ ἔπαψε νὰ
μολύνῃ τὸ ἱερὸ χῶμα τῆς Ἀ-
θῆνας.

12 Ὁκτωβρίου εἶναι ἡ ἡμέρα, ποὺ ντροπισμένοι οἱ κατακτητὴ ἐγκατέλειψαν τὴν Ἀθήνα. Σὰν σήμερα πρὶν ἀπὸ 2 χρόνια ἀνάστανε πάλι ἐλευθερὸς ὁ τόπος τῆς Ὀμορφίας καὶ τῆς Λευτερίανος, ἐλάμβαν ὁ Ἀττικὸς οὐρανὸς, καθάρισαν τὰ ἱερὰ μας χώματα. Καὶ ἔσπασε ἡ γὰρ τῆς θοαναμένης ψυχῆς μας. Τὸ ἀναθυμιάσατε ἡμεῖς οὐκ ἐλάμβαν.

Τιμὴ καὶ δόξα στοὺς ἥρω-
ες καὶ τίς ἡρωίδες μας! Τι-
μὴ καὶ δόξα στ' ἄεξα ἑλλη-
νόπουλα! Τιμὴ καὶ δόξα
στὰ παλληκάρια ποὺ ἔδωσαν
τὸ αἷμα τοὺς γιὰ τὴ λευτε-
ριά!

«Εὐκὴ γονέων ἔπαιρνε
καὶ στὸ βουνὸ ἀνέβαινε».

«Γερόντων ἔπαιρνε βουλὴ καὶ
(ἀνθρώπων μαθημένων,
ποῦ ἔχουνε πολὺ ψωμί καὶ ἄ-
(λάτι φαγώμενο».

«Μὴν κάμεις, μὴ σοῦ κάμουνε.
 λὴν πῆς γὰ μὴ σοῦ ποῦνε
 γὰ μὴν ὑβρίσης πουθενὰ
 ἂν θες γὰ σ' ἀγαποῦνε».

«Ὅποιος τὰ στερνὰ μετρά
πρὶν ἀπὸ κοντὰ σιωπῇ,
αὐτὸς δὲν ἠμπορεῖ ποτὲ
νὰ ὑστερομετανιώσει».

«Παραγγελιά σ' ἀφίνω. γιέ
πάντα τὰ πίσω μέτρα
μὴ δαίρεις τὸ κορμάκι σου
ἅπτερα μὲ τὴ πέτρα».

(Τὸ ξένο σύμβολο στὸ Παρθενῶνα)

ὦ, σὺ θεά, ποῦ ἀπὸ τὰ βάθη τῶν αἰώνων
ποτέ ἀπ' τὸ νοῦ, τὴν πόλιν δὲν ἀφίνεις
τῇ δικῇ Σου

Σὺ ποὺ οἱ θεοὶ σοῦ τρέμουνε τὴ δύναμη, τὸ πνεῦμα.
ὦ, Σὺ ποὺ μεθ' ὀλιμμένο βῆμα παρὰστεικίς
τοῦ τέμπλου Σου ποὺ μολώντα ὄχτροι Σου.
Σὲ βλέπω Θεά μέ τ' οὐράνῳ Σου τὸ γαλάζιου χρώμας
πασιζέικε νὰ σκεπασθῇ τὴν κηλίδᾳ
ποὺ βάλαν βάρβαροι σφραγίδᾳ
στο Νὰό Σου.

Μὴν κλαῖς Θεά. Τὸ πνεῦμα, ἡ δύναμις Σου
κορῶνα στέκει πάντα τὸν αἰῶνα
Βάστα καλά, μὲ πίστη
Στὸ Λόγῳ Σου.

ΡΗΓΑΣ ΡΗΓΟΠΟΥΛΟΣ

(Ἀπὸ τὸ βιβλίο «Βωμὸς»
ὁ Ἀγῶνας τῆς σκλαβιάς)

*Ο Πέτρος καὶ ὁ Κώστας,
 δυὸ συμμαθηταί, ἀρξάντες νὰ
 πᾶν στὸ σχολεῖο. Μπαίνοντας
 λοιπὸν στὴ τάξη ρωτᾷ ὁ δά-
 σκαλος πρῶτα τὸν Πέτρο. Πού
 ἦταν καὶ ὁ ἀγαπημένος του
 μαθητής. Γιατὶ δὲν ἦρουν στὴν

ἀπὸ τὸ Σύνταγμα στὴν Ὁμό-
 νοια;
 Ὁ Τάσος ἀπαντᾷ βαρυ-
 στήμιος: ὁ ὧρες!
 — Τί λές, ὁρὲ Τάσος, που-
 λὶ ἐσεῖσι· τ' ἀπαντᾷ μὲ βαυ-
 χαλισμὸ καὶ τεμπέλεια.

ώρα σου Πέτρο·
—Καὶ δὲ φωνάζει κύριε καὶ ἔ-
δραπα στον ἴππον μου πῶς ἔ-
φυγα γιὰ τὴν Ἀμερική. Ὁ-
ταν λοιπὸν ἀκούσα τὸ κουδού-
νι τοῦ σχολείου νόμισα πῶς
ἦταν τὸ κουδούνι τοῦ Σαπο-
ριά.

Ἔνας φαντασμένος κύριος
λέει στον ὑπὲρ τὸν: Ἀκου-
σε Γιάννη, ἀπόψε πού ἔχω κα-
λεσμένον στο τραπέζι θὰ σέ
φωανάω Ζάν. Ἀκούσες;

Ο δάσκαλος ευχαριστήθηκε
 μέ την έμπυση απάντησι του α
 γιτημένου του μαθητή κα
 γυρνώντας αχρυσίζον στὸν
 ἄλλο, περίεμενε ν' ἀκούσῃ τὴν
 δικαιολογία του. Ἐσὺ, Για-
 τί ἀρνήσῃ;

— Πολύ καλὰ ἀφέντη, ἐγώ
 — ὁρᾷ σὰς φανῶν;
 — Βλακὰ!
 — Βλακὰ! Πολύ καλὰ ἀ-
 φέντη.

★

ΑΝ ΜΠΟΡΕΙΤΕ ΕΠΑΝΑΛΑ-

— Έγώ κ. καθηγητά ήμου στην προκίμια για ν' ...αποχαιρετήσω τόν Πέτρο καί περίμενα τό τόν δώ να φύγῃ.

Δυὸ μεγάλοι τεμπέληδες εἶ-
νε ἑαπηλωμένοι στὰ παγκάκια
τοῦ Ζαππείου καὶ ἀπαλαυθα-
νοῦν τὸ ὥραio φεγγάρι. Σὲ
μιά στιγμή γυρίζει ὁ ἕνας
τεμπέλης καὶ λέει στὸν ἄλ-
λο, τεταρτοταυλόπαγκο.

Ἡ μυγδαλία μου ἡ τσιγδα-
λιά μου, ἡ μυγδοτσιγκοκκα-
λιά μου κάνει μυγδαλῖδια, τσι-
γαλῖδια, μυγδοτσιγκοκκα-
λῖδια.

— Δὲ μοῦ λὲς ὁρὲ Τάσσο Τὸ κουνουποσκινόδυγκο τῆς
πέσσην ὥρα θέλεις γιὰ νὰ πᾶς σκνίπας τὸ κνισάρι.

ΜΑΓΙΚΗ
ΕΙΚΩΝ

Ἔχασε ὁ κύρ
Γιάννος τὴν Πα-
γώνα του Μὲ λίγη
προσπάθεια ἴσως
κατορθώσετε νὰ τὴν
εὔρετε σείς. Ψάξτε
καλὰ στὴν εἰκόνα.

ANTI ΓΙΑ ΔΙΗΓΗΜΑ

== TO TIMHMA

ΤΗΣ ΛΕΥΤΕΡΙΑΣ

12 Ὀκτωβρίου τοῦ 1944.
Ξασηκωμένη ὅλη ἡ Ἀθήνα.
Οἱ Γερμανοὶ φεύγουν! Ἐρ-
χονται οἱ Σύμμαχοι! Ἐργε-
ται ὁ Ἑλληνικὸς στρατὸς!
Πρώτη ἐξυθίχη στοὺς δρό-
μους ἡ νεολαία. Τόσα χρό-
νια, τὰ ἐλληνόπουλα ἦταν
ἐκεῖνα ποὺ μοίραζαν τίς μυ-
στικὲς ἐφημερίδες, ποὺ τοὺς
χοκολλοῦσαν προκηρύξεις
ποὺ ἔγραφαν στοὺς τοίχους
ἐθνικὰ συνθήματα, ποὺ ἔυ-
παιναν μπροστὰ στὶς διαδη-
λώσεις, ποὺ ἀψηφοῦσαν τὸν
Ἰταλὸ καὶ τὸ Γερμανό καὶ
θυσιάσαν καὶ τὴ ζωὴ τους
γιά τὴ πατρίδα. Σ' αὐτὰ
λοιπὸν ἄξιζε ναὶ πρωτογιορ-
τάσουν καὶ τὴ Λευτερίαν.

Μιά διάδοση ἤρθε πῶς
στὰ Μέναρα εἶχαν πέσει
Ἕλληνες καὶ Ἀγγλοὶ ὅλε-
ξεῖς πιστάς. Μιά ἄλλη, πρὶν
στὸ Χασάν ξεγονάτην συμ-
μαχικά ἀεροπλάνα. Τὰ πει-
διά τοῦ Παλαιοῦ Φαλήρου
ξεσηκώθηκαν. Αὐτὰ πρῶτα
θὰ ὑπόδεχονταν τοὺς ἐλευθε-
ρωτὲς. Τὰ ἀγρία ἔτρεχαν
νὰ εἰδοποιήσουν τοὺς φί-
λους τους. Τὰ κορίτσια, τίς
φιλενάδες τους. Καὶ ψυχὴν
τῶν κορισιῶν ἦταν ἡ "Ἥθερ"
Ἀθανασίαδ, μιὰ κοπέ-
λα 16 χρόνων, ὅλη φλόνα,
πίστη κι' ἐνθουσιασμό. Ποι-
δὲ μοίραζε τίς περισσότερες
ἐξομερίδες; Ἡ "Ἥθερ. Ποιὸς
ἔβαζε τίς προκήρυξεις στὸ
γέρι τῶν περαστικῶν. ἐνῶ
ἀπὸ πλάι περνοῦσε ὁ Γερμα-
νός; Πάλι ἡ "Ἥθερ. Ποιὸς
φύλαγε θάρδη στὴ γωνιά,
τὴν ὥρα ποὺ τ' ἀνόριε ἔνοχα
φών: «Νὰ ζήσει ἡ Ἑλλάδα
μας»; Ἡ "Ἥθερ, πάντα ἡ "Ἥ-
θερ.

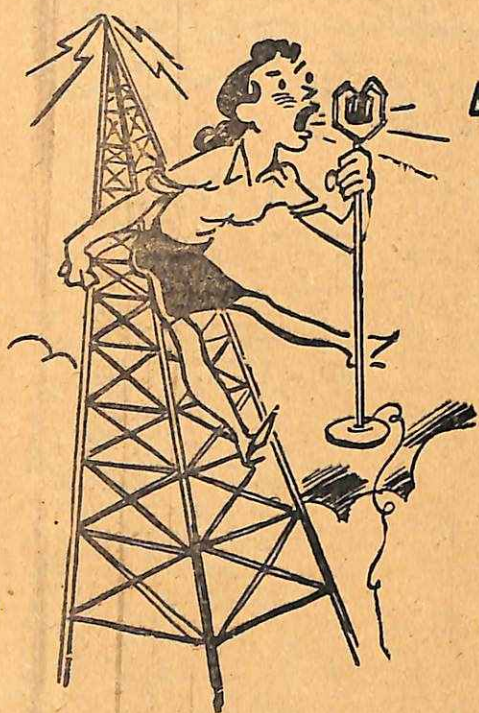
Ἔτσι καὶ τώρα ἡ Ἥθη ἔ-
τρεξε πρώτη νὰ μαζέψῃ τὰ
κορίτσια.

— Παιδιά ! Είμαστε ελεύθεροι ! Οί Γερμανοί έφυγαν. Έλάτε, έλάτε ! Πάμε στη παραλία να γράψουμε !

— Τὴ νὰ γράψουμε: Ποῦ;
— Νὰ, κάτω στὴν ἄσφα-
το ἀπ' ὅπου θὰ περάσουν οἱ
δικοί μας. Νὰ γράψουμε:
Καλῶς ἦλθατε! Ζήτω οἱ ἐ-
λευθερωτοί μας! Ζήτω οἱ
Σύμμαχοι! Χαίρε, ὦ χαίρε
ἐλευθεριά!

Ἐνὰ κορίτσι ὥρτησε τὴν
Ἥδην, κατ' ἔφερις πῶς εἶνε
ἀκούη Γερμανοὶ στὸ Φάλη-
ρο: Ὅλη νύχτα ἀνατίναζαν
τὰ κτήρια τῶν ἀεροδρομίων.
Δὲν μποροῦσε νὰ κλείσου-
με μάτι. Ἀκούα θοινοῦσαν
οἱ φωτιές. Ἡ Ἥδην τῆς ἀπὸ-
τῆσε: Μὴ ροῦδᾶσαι, ὅλοι ἔ-
θουναν. Μονάχα ἕνας ἔνε-
μεινε. Μ' αὐτὸς εἶναι γιὰ-
τότε. Τὸν εἶδα, γυρίζει καί
ἔνα ποδήλατο καὶ μετ' αὐτοῦ
ἐρρεῖ. Σταυρὸς στὸ γέρι. Δὲν

«ΕΛΛΗ ΑΘΗΝΑΙ»—Σελίς 36

Δ. ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗ

‘Η σάτυρα...

ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΩΣ

ΕΔΩ ΛΟΝΔΙΝΟΝ. — Είδαμε με θλίψη μας πολλή
Τόν Γιάννη Σοφιανόπουλο και πάλι να όμιλῃ
‘Ηρθε γεμάτος όρεξη και άρχισε να βοίζη.
Και λέει και λέει συνεχώς, χωρίς κομμωτιών οίτια
‘Απ’ τὸ κοκό του τὸ πολύ τ’ άχειλι του μουρίζει
Γιά τις διώξεις τις πολλές και την τρομοκρατία!...

Δεν τὸ άρέσει τίποτα
Τά βρίσκει όλα ξεσάπιστα
Τά βρίσκει όλα φασάλα
(Πώς ήρθε: Δεν τὸ εξήγησε. Ποιός τούδωσε τὰ ναύλα;)

ΕΔΩ ΛΟΝΔΙΝΟΝ. — Λέγεται ὅτι τὸν έπεσκέφθησαν
‘Ανώτεροι υπάλληλοι ἐδῶ τοῦ ΦΟΡΕ-Ι-Ν ΟΦΦΙΣ
Και θέσι τοῦ προσέφεραν, διότι απλῶς έσκεφθησαν
Πώς δὲν ὑπάρχει σάν κι’ αὐτὸν πῶς τοῦδωσε ὁ φ ι ρ !...

ΕΔΩ ΠΑΡΙΣΙ — ‘Εφθασεν ἡ αντιπροσωπεία
Τῶν πέντ’ ‘Ελλήνων ἀρχηγῶν, οίσις, ἡ ὁποία
Τὰ δίκαια τὰ ‘Ελληνικά και πάλι θά τὰ πῇ
Και οἱ Μεγάλοι θά κρυφτοῦν εὐθὺς ἀπὸ ντροπῇ!...
Τὰ πράγματα θά πᾶν καλά. Στὸν κύριο Πιγιάντε
‘Ο Ζέρβας τοῦ έφώνασε με τρόπο: Καλὲ ἄντε...
‘Ο κύριος Κοινελλόπουλος πάντα φιλομενίδης
‘Ο κ. Ρέντης βλοσυρός. Τσαλδάρης εἰσπραδής,
‘Ο Βενιζέλος Σαφοκλής, σάν μπριτζιστής πολυτείρος
‘Ισως στὸν Χότζα τὸν ‘Εμβέρ ὡς λέγουν νὰ προτείνῃ
‘Αν θέλῃ νὰ παιχθῇ σὲ μπριτζ ἡ Βόρειος ἡ ‘Ηπειρος
‘Οπότε θά κερδίσωμε κι’ ‘Ελληνική θά γίνῃ!...

ΕΔΩ ΒΑΤΟΥΜ. — Θά μάθετε πολὺ σπουδαῖο νέον
‘Εφθασ’ ἡ πρώτη ἀποστολὴ ἐδῶ τῶν ‘Αρμεναιῶν.
‘Απ’ τὴν ‘Αθήνα έφυγαν ἀπ’ τὸν συνοικισμό τους
Νὰ ἔλθουν στὸν Παράδεισο αὐτὸν τῆς Σοβιετίας
Μὰ μόλις ἤρθαν χάσανε τὸν ἐνθουσιασμό τους
Και πάλι νὰ γυρίσουν
Χωρὶς ν’ ἀγοπορήσουνε.

ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙ. — Πρὸς Θεοῦ!... ‘Εμεῖς δὲν τὸ ποθοῦμε.
Είδαμε δὰ και πάθαμε νὰ τοὺς ξεφορτωθοῦμε!...

Ο ΣΠΗΚΕΡ

ΕΡΩΤΙΚΟ ΠΑΡΑΠΟΝΟ

‘Αφοῦ δὲν θέλεις νὰ πιστῆς
Κι’ οὔτε παιδί μου, στέργεις
Νά ‘μαι ὁ γλυκός σου ὁ έραστής
‘Ηθελα νὰ ‘μαι δικαστής
‘Εγὼ τῆς Νυρεμβέργης
Νὰ σὲ δικάσω μυστικά
Ποῦ δὲν μ’ ἔχεις κυττάξει,
Και νὰ φορᾷς κι’ ἀκουστικά
Γιὰ νὰ μ’ ἀκούς ἐν τάξει!...

Νά ‘μουν ὁ Λῶρενς δηλαδὴ
‘Οπότε παραχρήμα
Νὰ σ’ ἀρχινῶ στὰ ‘έπειδῃ
Και νὰ στὰ λέω γύμνα!...

Ναί!... ‘Επειδὴ θρὲ σουρλουλού
Σοῦ χῶ ζητήσει πρὸ πολλοῦ

‘Ενα ταγκὸ νοττοῦρνο
Σὺ, με κορδέλλες μερικῆς
Καταγινώσκουν νὰ με καίς
στοῦ ‘Αουσβιτς τὸ φούρνο!...

Τὸ ἔγκλημά σου προφανὲς
Μπροστά σου, ἀθῶος ὁ φὸν ‘Ε:
Κι’ ὁ Ρόζεμπεργκ κι’ οἱ ἄλλοι
‘Εγκληματοῦσες με χαρὰ
Και μ’ ἔκαψες τὸ φουκαρά
Και λίγο ἦταν πάλι

‘Αφοῦ σὲ τσάκωσα σκαστῇ
Νὰ μοῦ ‘χες ἄλλον έραστῇ
Νὰ μὴ σὲ κανονίσω;
Νὰ ‘χες ἐμένα δικαστῇ
Νὰ μάθῃς ἄντρας τί ἐστὶ
Και νὰ σ’ ἀπαγχονίσω!...

...τῆς ἑβδομάδος

ΑΘΗΝΑΪΚΑ

ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙ. — Μία φωνὴ ἀκούστηκε και πάλι
Ποῦ κάθε χρόνο ἀκούγεται παρόμοια και πιστὰ
Τὴν ξεφωνίζουν μιὰ φουφού μαζί μ’ ἓνα τσουβάλι
Λέγονται: Κάστανα ξεστά!...
‘Εδῆκανε τὰ κάστανα. Προσίμια τοῦ χειμῶνα
Διότι ὅπως φέρνουνε τὰ χειδόνια ‘Ανοίξι
Τὰ κάστανα και μόνα
Συνήθως χιόνια κουβαλοῦν και τὴν κρασσοκατάνυξι!...

‘Οκτώβριος ἀγαπητοὶ και φίλοι συμπολίται
Χειμῶνας ἀπειλεῖται
Κι’ ἂν ἔρθῃ ὅπως έρχεται, συνήθως ἐν ‘Αθήναις
Θέλει καπέλλα και παλτά, γαλότσες, καμπαρνίνες
Και, ὅπερ σπουδαιότερον, γιὰ γυναικεῖους πόδας
Θέλει και κάλτσες νὰ ἰ λ ο ν ποὺ εἶναι και τῆς μόδας!...
Λοιπὸν σὲ βλέπω σύζυγε!... Στὸ κρῦδ ξελιγώσω
Παλτὸ δὲ θά φορέσῃς
Διότι πρέπει νάβῃς νὰ βάλῃ ἡ σύζυγός σου
Κι’ ἂν θέλῃς κάμε ἀντίστασι. ‘Αν θέλῃς κι’ ἂν μπορέσῃς!...

ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙ. — ‘Ανοίξαν λοιπὸν τὰ σινεμά
Τρέχουν κι’ ἡ κόρη κι’ ἡ μαμὰ
Νὰ δοῦν τὸν Μπῳγκάρτ στὸ πανί, τὸν Γκάγκνεϋ και τοὺς ἄλλους
‘Αστέρας ‘Αμερικανούς
Τώρα δὲν ξετρελλαίνονται, σάν ἄλλοτε με Γάλλους
Και Πιέρ Μπλανσαρ και Σεβαλιὲ δὲν τοὺς τραβᾷ ὁ νοῦς!

‘Αμερικάνοι!... Γυναικῶν τρελλαίνονται ἑκατόμβες
‘Η κόρη ξελιγώνεται!... Και ἡ μαμὰ; Κι’ ἐκείνη
Εἶνε οἱ ματιές σας, φαίνεται, σωστὲς ἀτομοδόμβες
Κι’ οἱ ‘Αθηναῖες θύματα και στόχοι τοῦ Μπικίνι!...

ΑΠΟΚΡΥΨΙΣ ΤΡΟΦΙΜΩΝ

Μικροῦλα μου δὲν ντρέπεσαι;
Μόλις δροσούλα έπεσε
Τί μοῦ ‘κρυψες τὰ κάλλη σο
Ποῦ ἦτανε σάν τὸν ἄφρο.
Και τριγυρνᾷ τὸ δράδυ,
Μὲ μαντωδάκι ἐλαφρό;
Μιμείσαι τὸ μπακάλη σου
Ποῦ ἀπέκρυψε τὸ λάδι;

Μοῦ κρύβεις πιά τὰ στέρνα σοι
Και πᾶς νὰ τὰ καλύψῃς...
Τί έφταιγε κι’ ἡ φτέρνα σου
Ποῦ πῆγες νὰ τὴν κρύψῃς
Μὲ τὸ γοβάκι τὸ κλειστό,
‘Ενῶ τὸ ‘χα μεράκι
Νὰ βλέπω ἐκεῖνο τὸ γινῶσι
Μικρὸ παραδυράκι;

Τὰ ἔμορφα σου μπράτσα
Γιὰτί νὰ μοῦ τὰ κρύψῃς

Σάν βγαίνεις μέσ’ τὴν πιάτσα
Δὲν ἔχεις τώρα τύψεις
Ποῦτε ψυχὴ δὲν θά βρεθῇ
Νὰ δῇ, νὰ παρηγορηθῇ
Και οἱ ἐλπίδες του ὅλες
Νὰ ποῦνε με γλυκεῖα φωνή
—Ρὲ τὸ ἀλεῦρι ἀφθονεῖ
...Κυκλοφοροῦν φραντζόλες!...

Τὸ θεῖο πόδι τὸ αἶλαν
Τί πῆγες νὰ τὸ κρύψῃς
Και με μιὰ κάλτσα νὰ ἰ λ ο ν
Κι’ αὐτὸ νὰ τὸ καλύψῃς
Τώρα τὸ αἰσθάνομαι κι’ ἐγὼ
Και δίχως νὰ πολυλογῶ
Μπουτάκι ἂν θέλω ἀγάπη μου
Τὴν ἐποχὴ μας τοῦτη
Θ’ ἀκούσω ἀπ’ τὸ χασμάπη μου
Πῶς... κρύφτηκε τὸ μπουτί!...

...ΚΑΙ Ο ΒΑΓΓΟΣ

ΜΑΪΣΤΡΟΣ

Μανιώ μου πέτυχα δουλειὰ
Θ’ ἀφήσω πιά τὴ τεμπελιά
Και σῶπα και μὴ λὲς μιλιὰ
Γιατί στὰ λέω ἐν τάξει.
Δουλειὰ καλὴ νὰ σὲ χαρῶ
Ποῦ ὅλοι θά με καμάρω—
Και θά ‘μαι σάν τρεῖς—καρρὸ
Μὴ βρέξει και μὴ στάξει!

‘Ακόμη τὸ ‘χω γιὰ κρυφό:
Μαῖστρος τοῦ Ραδιοφῶ—
Εἶναι ἐπάγγελμα σοφό:
Τὰ χέρια θά κουνᾷ
Και θά κρατᾷ τὸ χαβᾷ
Μὴ με περάσῃς γιὰ χαλᾷ
Και θά πλερώνομαι ἀκριβᾷ
Και φῖνα θά περνᾷ!

Οἱ ξένοι ποῦ ‘χουνε νιονῖ
Φτιόνουν δουλειές με τὸ στατιῶ
‘Ετσι λοιπὸν κι’ ἐγὼ Μανιώ
Κορίτσι μου πιστὸ μου
Θὰ πάω, μαῖστρος νὰ γενῶ
‘Εχω χερουκέες νὰ κουνῶ
Και εἰς τὸ τέλος τοῦ ὑπνῶ—
Θὰ ‘χω και τὸ μιστό μου!

Ο ΒΑΓΓΟΣ

Η ΜΑΝΙΩ...

ΠΡΟΣΟΝΤΑ...

‘Ετσι νομίζεις θρὲ χαλᾷ
Πῶς όλα γίνονται ζαβᾷ
‘Ετσι θαρρεῖς θρὲ κουτσαβᾷ—
‘Οτι θά ξέρεις όλα;

‘Αφοῦ ‘σαι, τζὲς δοῦρς—γλυκὸς
Φάλλτς τῆς ὥρας τῆς κακῆς
‘Εχεις ἰδέαν μουζικῆς
Μὲ... ντορεμιφασόλα;

Βρὲ πῶς τὸ θέλεις δηλαδὴ;
‘Εσύ ‘σαι σκάρτο κουμουδι
Πῆγες ποτέ σου σὲ ‘Ωδεῖ—
Μὲ νότες νὰ σπουδάσῃς;

‘Ετσι τὸ πέρασες μωρέ;
Ξέρεις τὸ ντό; Ξέρεις τὸ ρὲ
Βρὲ δὲν πηγαίνεις νὰ κουρέ—
Μήπως και ἡσυχάσῃς;

‘Επειδὴ ξέρεις μπαγκαμά
Μοῦ ἄρχισες τὰ μοῦ και μὰ
Και τρῶς κι’ ἐμὲ με τὰ λιμὰ
‘Οτι σὲ πιάνει οἰστρός.

Και πῶς νὰ γίνῃς με τὸ ζό—
Σακελλαρί— Γιαννίδης— Ζῶ...
‘Αντε ρὲ μὴ σὲ καρπαζῶ—
Ποῦ ἔγινες μαῖστρος!

ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΕΣ ΣΙΛΟΥΕΤΤΕΣ

Π. Σ.

‘Εχει μόρφωσι σπανία
‘Ολα τὰ στραβὰ τὰ βλέπει
Και στὴ Ραδιοφωνία
Θά κρατήσῃ τὰ ἡνία
‘Οσο πρέπει κι’ ὅπως πρέπει.

Φαλακρός, χωρίς μαλλιά
Κι’ ὅμως εἶναι μάλλον νέος
Λίγο χιούμορ σὲ μιλιὰ
Και στὰ μάτια του γυαλιά:
‘Ενας εἶναι: ‘Ο Σιφναῖος!

Σ. Μ.

Λεπτὸς στοὺς τρόπους και λεπτὸς
Σ’ όλα τὰ αἰσθηματά του.
Ξέρει τὸ πᾶν, κατολεπτῶς
Και δείχνει ὁ λόγος του ὁ γραπτὸς
Κάθε λεπτότητά του!

‘Ο,τι κι’ ἂν πῇ θά ‘ναι σωστὸ
Και θέλουν ὅλ’ οἱ φίλοι
Νὰ βλέπουν πάντα γελοιστὸ
Γῆς Μυτιλήνης τὸν βλαστᾷ
Στασιὰ τὸν Μυριόβηλη!

Β. Κ.

Στὸ βιολί του; Εἶναι γίγας!
Κατοκτῆσεις; Οὐκ ὀλίγας
‘Αλλὰ κάθε μιὰ καλὴ του
Μετ’ ἀγάπης ἀπελύτου
Τὴν λατρεύει... σάν βιολί του!

‘Αν διευθύνῃ τις ὀρχήστρες
Μετ’ ἐπιτυχίας πάσης
Τὸν διευθύνουν οἱ τσακίστρες
Κι’ οἱ ματιές οἱ ξεμυαλιστρες:
Εἶναι ὁ Βύρων ὁ Κολόσης!

ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΕΣ ΣΙΛΟΥΕΤΤΕΣ

Α. Α.

Σπῆκερ εἶναι. ‘Ολο χάρι
Δὲν τὸ ἀγνοεῖ κανεῖς.
‘Αλλοτε ἦτανε καμάρι
Τῆς ‘Ελληνικῆς σκηνῆς
Μὲ τὸ δῶρο μιᾶς φωνῆς.

Καί... τραγοῦδῃσε πολὺ
Τὸ ἀηδονόγαλο κανάρι.
Τώρα μόνον ὁ μ ι λ ε ῖ
‘Η γλυκεῖά μας, ἡ καλὴ
‘Αφροδίτη Λαουτάση.

Κ. Σ.

‘Αλλος σπῆκερ. Μιὰ φωνὴ
Θετικὴ και ζωντανή
Ξέρει πῶς νὰ χρωματίζῃ
Κάθε τί πῶς νὰ τονίζῃ
Και νὰ τὸ υπογραμμίζῃ

Μιὰ κουβέντα σοβαρὴ
‘Υφος; Ἐλαφρῶς βαρὺ
‘Ι’ ἂν τὸν πῶ στοὺς ἀναγνώστας
Θὰ τὸν ξέρουν, δὲν μπορεῖ:
ὁ Σταυρόπουλος ὁ Κώστας.

Σ. Β.

‘Η κοντράλτα μας Μιὰ μόνη
Ποῦ κρατᾷ τὸ τιμόνι
Σ’ ἓνα θίασο μουσικὸ
‘Εχει χάρι σάν θυμῶνει
Μ’ ἓναν κάποιον κομμικὸ!...

Στὸ τραγοῦδι τῆς: Μεγάλῃ
Και ποῖος τάχα θ’ ἀμφιβάλλῃ
‘Αν τὴν πῶμε ἀπὸ συμφῶνον
Ρήγισσα τοῦ μικροφῶνου;
Εἶν’ ἡ Βέμπο! Δὲν εἶν’ ἄλλῃ!...

ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙ — Σελ 37

ΟΙ ΔΥΟ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ ΜΑΣ

ΜΟΥΣΙΚΟΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ προτιμήσεως τῶν ἀναγνωστῶν τοῦ περιοδικοῦ «ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙ»

Α' ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ:

- 1)
- 2)
- 3)
- 4)
- 5)
- 6)
- 7)
- 8)
- 9)
- 10)

Β'. ΕΚΤΕΛΕΣΤΑΙ

- 1)
- 2)
- 3)
- 4)
- 5)
- 6)

ΑΠΟΣΤΟΛΕΥΣ

"Εχετε καλή φωνή;

ΘΑ ΘΕΛΑΤΕ ΝΑ ΦΘΑΣΕΤΕ ΣΤΟ ΜΙΚΡΟΦΩΝΟ ΤΟΥ ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΟΥ ΜΑΣ ΣΤΑΘΜΟΥ;

Κάθε Νέος ή Νέα που μπορεί να απαντήσει αδιάτακτως ΝΑΙ εις αυτές τις δύο ερωτήσεις, ως λάθη μέρος εις αυτόν τον διαγωνισμό, ο οποίος άλλως δε δεν είναι περιπλοκος, ούτε καν απαιτεί κανενός είδους κόπους και τρεχάματα, όπως θα σας πείσουν οι αμέσως κατωτέρω λεπτομέρειες της διεξαγωγής του.

1ον) Κάθε Νέος ή Νέα που θέλει να μετέσχη του διαγωνισμού, θα κάμει απλώς τον κόπον να κόψει και να κρατήσει το εις το κάτω μέρος της σελίδος παρατιθέμενον ΔΕΛΤΙΟΝ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ.

2ον) Η διάρκεια του διαγωνισμού είναι δίμηνη, διά να δοθή εις όλους και όλες καιρός να λάθουν μέρος. Θα δημοσιευθούν συνεπώς από σήμερα μέχρι της 29 Νοεμβρίου ΔΕΚΑ ΔΕΛΤΙΑ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ.

3ον) Από της 29 Νοεμβρίου μέχρι της 15 Δεκεμβρίου πρέπει να μάς σταλούν τα ΔΕΚΑ αυτότα Δελτία, εκ των οποίων το έν συμπληρωμένον με το νοματεπώνυμον του διαγωνιζομένου κλπ. Όσοι δεν θέλουν να χαλάσουν το περιοδικόν των με την αποκοπήν του Δελτίου, μπορούν ΝΑ ΣΤΕΙΛΟΥΝ ΤΑ ΔΕΚΑ ΦΥΛΛΑ ΔΙ' ΑΠΛΗΝ ΣΦΡΑΓΙΣΙΝ εις τα γραφεία μας Λεωφόρους 6. Εύνοητον είναι, ότι η μοναδική αυτή διαδικασία τίθεται διά να περιορισθῇ ο διαγωνισμός μόνον μεταξύ των ἀναγνωστῶν καὶ τῶν ἀναγνῶν

«ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙ»—Σελ. 38

Σας χαρίζουμε μισή ώρα...

Το περιοδικόν «ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙ» καλεί τους ἀναγνώστας του καὶ ὅλους τοὺς ἀκροατὰς τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ Ἀθηνῶν νὰ κάμουν ἕνα μουσικὸν προγράμμα ἡμισείας ὥρας τοῦ γούστου τῶν.

Τὸ πρόγραμμα πού θὰ καταρτίσετε δὲν πρέπει νὰ περιλαμβάνη περισσότερα ἀπὸ δέκα ἐλληνικὰ τραγουδάκια, σύγχρονα, παλαιότερα καὶ δημόδια, διὰ νὰ ὑπάρχη ἡ ποικιλία.

Σημειώσατε ἐπίσης τοὺς καλλιτέχνας πού προτιμάτε ὡς ἐκτελεστὰς τοῦ προγράμματός σας καὶ ἀποστείλατέ μας συμπληρωμένον τὸ σχετικὸν Δελτίον, πού παραθέτομεν εἰδικῶς διὰ τὴν ἐρευνάν μας αὐτὴν παραπλευρῶς.

Περιμένομεν τὰ Δελτία σας μέχρι τῆς 31 Οκτωβρίου.

Ἐπιτροπὴ ἐκ συνεργατῶν τοῦ «ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙ» ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τὴν Διεύθυνσιν Προγράμματος τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ θὰ καταρτίσῃ βάσει τῶν συγκεντρωθησομένων Δελτίων ἕνα πρόγραμμα, τὸ ὁποῖον θὰ περιλαμβάνῃ δέκα τραγουδιὰ, ἐκ τῶν ὁποίων θὰ ἔχη προτιμῇ μεγαλεῖτος ἀριθμὸς ἀναγνωστῶν μας.

Ἡ ἐκτέλεσις πάλιν τοῦ προγράμματος αὐτοῦ θὰ ἀνατεθῇ εἰς τοὺς καλλιτέχνας ἐκείνους, οἱ ὅποιοι θὰ ἔχουν τὴν ἐξουσίαν νὰ ἀποδείξουν ὅτι ἔχουν πράγματι τὸ φωνητικὸν ταλέντο πού ἀναζητοῦμεν. ΘΑ ΕΧΟΥΝ ΠΛΕΟΝ ΑΝΟΙΞΕΙ ΤΟΝ ΔΡΟΜΟΝ ΠΡΟΣ ΤΟ ΜΙΚΡΟΦΩΝΟΝ.

Όσοι καὶ ὅσες ἔχετε καλὴν φωνήν, βοηθήσατέ μας. Μὴ διατάσσετε νὰ λάβετε μέρος εἰς τὸν διαγωνισμόν. Τὸ Μικρόφωνόν σας περιμένει πρόθυμον νὰ κάμῃ γνωστήν τὴν φωνήν σας εἰς ὅλην τὴν Ἑλλάδα.

συγκεντρώσει μεγαλεῖτερον ἀριθμὸν προτεινόντων ἀναγνωστῶν τοῦ «ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙ». Τὸ πρόγραμμα θὰ μετὰδοθῇ ἀπὸ τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ Ἀθηνῶν εἰς ἡμέραν, ἡ ὁποία θὰ ἀναγγελῇ μετὰ τὴν συγκεντρωσιν τῶν ἀποτελεσμάτων τοῦ πρωτοτύπου αὐτοῦ διαγωνισμοῦ, πάντως δὲ ἐντός τοῦ Νοεμβρίου. Συμπληρώσατε ἀμέσως τὸ Δελτίον πού παραθέτομεν καὶ ἀποστείλατέ το εἰς τὰ γραφεῖά μας: ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ «ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙ», ΟΔΟΣ ΛΕΩΧΑΡΟΥ 6, ΑΘΗΝΑΙ, γράφοντες καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἀποστολέως.

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ: Μέχρι τῆς Πέμπτης ἐπύραμε δελτία ἀπὸ τοὺς ἐξῆς ἀναγνώστας: Βασ. Τσιγατζίδης, Ἐλένη Λαυριτίου, Ἀσημίνα Χριστοδούλου (Κορώπι), δεκανεὺς Ἀλ. Γραμματικόπουλος, Γεώργ. Σωτηρίου, Δ. Παρθενοῦ, Ἰάκ. Ταμβάκης, Δημ. Ξένος, Ἀγγ. Ἀγγέλου.

Ἐπύραμε ἀκόμη 42 δελτία ἀπὸ ἀναγνώστες οἱ ὁποῖοι δὲν ἀναφέρουν τὸ ὄνομά των, πρᾶγμα πού εἶναι ἀπαραίτητον.

τὰ Ἐπιστημονικὰ
μας ἐργαστήρια

Χρησιμοποιοῦν
ΛΥΧΝΙΑΣ RCA
ἘΞΑΡΤΗΜΑΤΑ

ΕΛ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ 51 ΤΗΛ. 30.169
ΠΛΑΤ. ΟΜΟΝΟΙΑΣ 9 ΤΗΛ. 52.784

ΑΔΗΛΑ

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΦΩΝΗΤΙΚΩΝ ΤΑΛΕΝΤΩΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ

Όνοματεπώνυμον:

Διεύθυνσις:

Συμπληρωματικὰ πληροφορίαι (κατὰ βούλησιν τοῦ ἀποστολέως):

Υπογραφή

ΓΑΛΛΟΣ ΣΤΙΧΟΣ

Τὸ τραγοῦδι τῆς βρύσης

Τῆς Νερομάνας τὸ στοιχεῖο
Σὰν παλληκάρι βγαίνει.
Βγαίνει στὸν ἥλιο νὰ λιαστῇ
Νὰ παίξῃ καὶ νὰ χτενιστῇ
Μὲ τ' ἀσημένιο χτένι.
Στῆς Νερομάνας τὴν πορτὰ
Ὠμορφονιά διαβαίνει.
Καὶ τὸ στοιχεῖο πού νίβεται
Τὴν βλέπει καὶ εὐτὺς κρύβεται
Κι' ἀλχημονάει τὸ χτένι.
Μέσ' στὰ καθάρια τὰ νερά
Ξανταῖγ' ἡ νιὰ τὸ χτένι.
Μαζὶ τὸ παίρνει καὶ περὰ
Καὶ μὲ τραπὴ κρυφὰ χαρά
Γιὰ τὸ χωριὸ παίζει.
Τῆς Νερομάνας τὸ στοιχεῖο
Βγαίνει νὰ βρῇ τὸ χτένι.
Ὅμως τοῦ κακοῦ γύριψε.
Κι' ὄχι, τότε ἡ Μάνα στρέψε.
Στάλα νερὸ δὲ μένει.
Καὶ τὸ στοιχεῖο μὲ τὸ νερὸ
Μέσ' σ'τὴ γῆς ἐμπάνει.
Μπαίνει καὶ πάει γοργὰ γοργὰ
Τῆς νιᾶς τὰ πόδια ὅπου νογὰ.
Πάει γιὰ νὰ βρῇ τὸ χτένι.
Γρούκισε ἀπόγειο τὸ βουητὸ
Βοσκὸς στὸ ρηματοκλήσι.
Καὶ μὲ τὴ γαλίσσα χτύπησε
Κ' ἐδῶ πού ἡ γῆς ἐτρέπτε,
Ἀνάβρυσεν ἡ βρύση.
Ἀπὸ τὴν Γκόλφω

ΚΩΣΤΑΣ ΚΡΥΣΤΑΛΛΗΣ

ΕΘΝΙΚΗ ΛΥΡΙΚΗ ΣΚΗΝΗ

ΩΔΕΙΟΝ ΗΡΩΔΟΥ ΑΤΤΙΚΟΥ

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 12 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ ΚΑΙ
ΚΥΡΙΑΚΗ 13 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ
ΔΥΟ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ
CHR. W. GLUCK

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ ΕΝ ΤΑΥΡΟΙΣ

ΛΥΡΙΚΗ ΤΡΑΓΩΔΙΑ ΕΙΣ ΔΥΟ
ΜΕΡΗ.

ΣΥΓΧΡΟΝΟΙ ΣΥΝΘΕΤΑΙ

Ο ΘΕΟΦΑΝΙΔΗΣ

Όταν εἰς τὰ 1940 ἀνεβιβάσθη εἰς τὸ θέατρον «Σαμαρτζή» τὸ «Τσιγγάνικο Ρωμάντζο», τοῦ Μελεῖου Θεοφανίδη, οἱ εἰδικὲς ἐκτιμῶσαι τὸν νέον συνθέτην ὡς πραγματικὴν ἀποκαλύψιν. Καὶ δὲν εἶχαν καθόλου ἄδικον. Ὁ νέος καλλιτέχνης παρουσί-ασε στὸ ἔργον του αὐτὸ μίαν ἐργασίαν πού ἐξέφυγε ἀπὸ τὰ συνήθη σμῆνα καὶ εἶχε τὴν σφραγίδα τῆς δημιουργίας. Τὸ «Τσιγγάνικο Ρωμάντζο», ἔκαμε πολλὰς παραστάσεις, εἰδικὰ γιὰ τὴν ὑπέρκοψον μουσικὴν τοῦ δὲν ἔλεγε

κὴ του. Τὸ λιμπρέτο τοῦ πολλὰ πράγματα.

Ἐστὶς θριαμβευτικῶς ἔκαμε τὴν πρώτην του ἐπίσημον ἐμφάνισιν εἰς τὸ μουσικὸν θέατρον ὁ Θεοφανίδης. Ἡ ἀναγνώρισίς του ὑπῆρξεν ἀνεπιφύλακτος.

Ὁ Θεοφανίδης εἶχε δέδωκεν κλίσιν πρὸς τὴν μουσικὴν ἀπὸ τὰ παιδικὰ του χρόνια. Δὲν εἶχαν ὅμως σκεφθῇ ποτὲ σοβαρῶς ν' ἀφοσιωθῇ σ' αὐτήν. Ὁ πατέρας του, Ἐφορος Ἀρχαιοτήτων εἰς τὴν Σάμον, τὸν προώριζε διὰ τὸν ἀρχαιολογικὸν κλάδον. Όταν ἐτελείωσε τὸ Γυμνάσιον, εἰς τὴν Σάμον, ἦλθεν ἐδῶ καὶ ἐνεγράφη εἰς τὴν Φιλοσοφικὴν Σχολὴν τοῦ Πανεπιστημίου. Πῆρε τὸ δίπλωμά του καὶ ὑπηρετήσῃ μερικὰ χρόνια εἰς τὸ Ἀρχαιολογικὸν Μουσεῖον. Φυσικὰ σ' ὅλο αὐτὸ τὸ διάστημα, ἔκαμε καὶ μουσικὰς σπουδὰς.

Μίαν ὥραιον πρῶταν ὁ Θεοφανίδης ἐγ καταλείπει τὰς ἀρχαιολογικὰς ἀσχολίας του καὶ φεύγει στὸ Κάιρο, ὅπου ἐργάζεται μετὰ μιᾶς συγγραφικῆς ὀρχήστρας. Ἐκεῖ τότε ἐπαίξεν ἡ ὀρχήστρα τοῦ διαστήμου Οὐγγρου διολίστα Λάγιος Μπέλα, ὁ ὁποῖος εἶναι γνωστότατος καὶ στὸ δικό μας κοινὸν ἀπὸ πολλὰ κινηματογραφικὰ ἔργα. Ὁ πιανίστας τοῦ Λάγιος Μπέλα, πεθαίνει ἀφνιδίως ἀπὸ συγκοπήν καὶ εἰς τὴν θέσιν του προσλαμβάνεται ὁ Θεοφανίδης. Ἐστὶς τοῦ δίδεται ἡ εὐκαιρία νὰ συνεργασθῇ μετὰ ἑνὸς μεγάλου μαέστρου.

Εἰς τὰ 1937 διευθύνει τὴν ὀρχήστρα τοῦ θιάσου Φιλίππιδος — ἀδελφῶν Καλοῦ τὰ — Μαυρία εἰς τὴν τουρνὲ Αἰγύπτου—Σουδάν. Ἀπὸ τότε πηγαίνει πολλὰς φορὰς εἰς τὴν Αἴγυπτον μετὰ διαφόρους θιάσους.

Ὁ Θεοφανίδης ἔχει γράψει πολλὰ ἔργα. Καὶ τὰ περισσότερα — ἂν ὄχι ὅλα — ἀπετέλεσαν «ἐπιτυχίας». Ἀπὸ τὴν ἐργασίαν του τῶν τελευταίων ἐτῶν, μποροῦμε ν' ἀναφέρωμεν «Τὸ ἔλλο βγῆκε ἀπ' τὸν Παράδεισον», τοὺς «Κατοσκόπους ἐν δράσει» καὶ τὴν «Πρώτη νύκτα τοῦ γάμου». Πολλὰ ἐπίσης τραγοῦδια του, ὅπως τὸ «Ματάκια κλωμῆται», «Βραδυάει», «Σὺ τὸ λέγε», «Ἀγάπα ὅσο μπόρεις», «Πάμε στὸ ἀγνώστον», ἔκαμαν τὸν γύρον τῆς Ἑλλάδος. Τὸ τελευταῖον τραγοῦδι ἡδὲ εἰς τὴν «Ἀρτέμιναν», ἡ Γαλλία καλλιτέχνις Ἰρὲν Τρεμπέρ.

Ἀλλὰ ὁ Θεοφανίδης δὲν εἶναι μόνον ἕνας ἐκλεκτὸς συνθέτης. Εἶναι καὶ ἕνας περίφημος διευθυντὴς ὀρχήστρας, ἀπὸ τοὺς ὀλίγους πού δίδεται σήμερὰ τὸ μουσικὸν μας θέατρον.

Μιλοῦμε μετὰ τὸν μαέστρο διὰ τὴν περίφημον οἰκονομικὴν κρίσιν, ἡ ὁποία ἐξεδηλώθη τελευταίως εἰς τὸ μουσικὸν μας

Κουτσομπολιὸ τῆς ὁθόνης

Ἐνῶ κ' ἕνα ἔστω θηλυκὸ, σὲ τοῦτο τὸν θεωροῦμε οἱ ἄνδρες ἐμεῖς... κινδύνον σο- (καίρο) (ἐσάρο) βλέπομεν ἀμετανόητο τὸν ΣΚΟΥΡΑ νὰ ἐο- (δεύρ) καὶ ΔΥΟ ΧΙΛΙΑΔΕΣ (μέσ' τὸ ΡΕΞ) ΓΥ- (ΝΑΙΚΕΣ νὰ μαζεύη)

Κινίνα ὀροκυάνια χρησιμοποιοῦν οἱ πιὸ ἄλλοι, οἰκονομικότεροι, ρίχνονταί ἀπ' τὴν (πολλοί, ἡμέραν) γιὰ εἶδαν στὸ ΑΤΤΙΚΟΝ, μετὰ τὴν καρδιά (σφραγίδα) τὴν ἀπομένει ἀπὸ μίαν ΑΓΑΠΗ ΚΟΛΑΣΜΕ. (ΝΗ)

Τὸν Ρόμμελ, τὸν περίφημον «Στρατάρχην (τῶν Ἀετῶν)» πού ἡ ἥττα του ἦταν δλεθρὸς τῶν... μας (ραγορίτων) (Βάστα γιὰτὶ χαθήκαμε! τοῦ γράφει μίαν (ἡμέραν) ΚΑΤΑΣΚΟΠΟΙ ΤΟΥ ΑΛΑΜΕ'ΙΝ στὸ ΠΑΝ- (ΘΕΟΝ τὸν φέρει)

Καὶ τῆς «μαριδάς» πού ἀγαπᾷ τοὺς γκάγκ- (στερς καὶ κάου μπῶ, κ' ἔχει εἶδωλο τὸν ΚΑΓΚΝΕ'Υ — μετὰ τὸ (κοντὸ τὸ μπῶ) — διδάσκουν, στὴν ΤΙΤΑΝΙΑ, ΤΟΥ ΥΠΟΚΟ. (ΣΜΟΥ ΙΠΠΟΤΑΙ)

Στὰ ΓΟΥΩΡΝΙΕΡ ΦΟΛΛΙΣ — τὴν ρεῦθ, (πού ὁ ΟΡΦΕΥΣ προβάλλει) τί κεραμίδες τούρχονται τοῦ Κάντορ στὸ (κεφάλι) Ἐκεῖ τοῦ ἀστεία ἔλεγε «διὰ μικρὰ παιδία» τὸν κλείνουν σὲ κλινικὴ... μετὰ τὸ ζουρλο- (μανδύα)

Πάντα σερέτης μετελάλης, παντοῦ φωτιές (ἀνάστων) καὶ ἀπαντῶν στὰ θηλυκὰ... διὰ μονοσυλλάβ. (ῶαν) στὸν ΚΡΟΝΟ ἦρθε ΕΚΔΙΚΗΤΗΣ ὁ Μπαγ- (καρτ — καὶ ἀράσας) ἐξεδικεῖτο τὸ κοινόν... ὁλόκληρη ἐξδοῦδα! ΜΕΝΕΣΤΡΕΛ

θέατρον. Ὁ μαέστρος δὲν συμφωνεῖ ὅτι ὑπάρχει τέτοια κρίσις.

— Ἡ κάποια ἀποχὴ τοῦ κοινοῦ — λέγει — ἡ ὁποία παρατηρεῖται τελευταίως, εἶναι ἕνα εἶδος διαμαρτυρίας διὰ τὰς προχειρότητας πού τὸν σεβόμαστε. Πρῶτοι ὑπεύθυνοι γι' αὐτὸ εἶναι οἱ ἐπιχειρηματίαι καὶ ἔπειτα ὅλοι ἡμεῖς οἱ ἄλλοι, πού ἀπὸ κακὴν συνήθειαν ἀφίνομε τὰ πράγματα νὰ τραβοῦν ἕναν στραδὸ δρόμο, χωρὶς νὰ καταβάλλωμε καμμίαν προσπάθεια γιὰ τὸ σωστὸ ἀνέκασμα τῶν ἔργων.

— Ὅσες φορὰς — συνεχίζει ὁ μαέστρος — ἔγιναν εἰς τὸ ἐλεύθερον θέατρον προσπάθειες ἐπιμελοῦς ἀναβιβάσεως ἔργων, ἀπέδωσαν. Παραδείγματα ὑπάρχουν ἄφθονα: Οἱ μουσικαὶ κωμῳδίαι τοῦ «ΡΕΞ», τὸ ἀνέκδομα τῆς «Γκόλφως» τοῦ Βιτάλη μετὰ μὲγαν ὀρχήστρα, τὸ «Τσιγγάνικο Αἷμα» τοῦ Σακελλαρίδου στὸ «Κεντρικόν» καὶ ἄλλα. Αἱ παραστάσεις τῆς Λυρικῆς Σκηνῆς οφείλουν τὴν ἐπιτυχίαν των εἰς τὸ ἐπιμελημένον ἀνέκασμα τῶν ἔργων.

— Στὸ ἐλεύθερον θέατρον ὑπάρχουν τὰ κατὰλληλα στελέχη: — Ὑπάρχουν καλοὶ καρατερίστες, δυναμικοὶ κωμικοὶ καὶ συμπρέττες. Μὰ λείπουν νεότροι, πριμαντόνες. Μὲ λίγη ὅμως καλὴ διάθεσις μποροῦμε νὰ βροῦμε. Εἰς τὰ ὠδεῖα ὑπάρχουν περίφημοι φωνεῖς. Ἀκόμα καὶ ἀπὸ τὴν χορωδία τῆς Λυρικῆς Σκηνῆς μποροῦμε νὰ πάρωμε ὀρισμένα κατὰλληλα στελέχη. Ἀρκεῖ ν' ἀναφέρω ὅτι στὴ χορωδία τῆς Λυρικῆς ὑπάρχει μία Ζωγράφου, ἡ ὁποία κατέπληξε μετὰ τὴν πρώτην τῆς ἐμφάνισιν στὸ «Βαφτιστικόν».

Καὶ καταλήγει ὁ μαέστρος: — Εἶναι ἀνάγκη νὰ γίνῃ συμπληρωστικῶν καλλιτεχνῶν τοῦ ἐλεύθερου θεάτρου μετὰ νέα φωνητικὰ στελέχη. ΑΘ. ΣΑΡΑΦΗΣ

ΣΤΗ Δ'ΑΘΕΣΙ ΣΑΣ Ο ΓΙΑΤΡΟΣ ΤΟΥ "ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙ" ΖΗΤΗΣΑΤΕ ΤΑΣ ΣΥΜΒΟΥΛΑΣ ΤΟΥ

Το περιοδικόν μας καθιέρωσε τακτικήν και την Στήλην του "Γιατρού, την οποίαν ανέλαβεν ο διακεκριμένος επισημίων άρχιστρος Ε.Α. Κ. Κώστας Δελακοβιάς. Οι αναγνώσται μας θα ήμπορούν από σήμερον να άπευθύνωνται στο "ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙ" και να ζητούν τας συμβούλας του δι' οιοδήποτε ζήτημα υγιεινής τους άσασχολεί. Θά έχουν την άπάντησιν εις το άμέσως επόμενον φύλλον.

Ελάβαμε άπιστολάς άναγνωστών του "ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙ", δια τών οποίων μάς ζητούν ιατρικάς συμβούλας επί διαφόρων περιπτώσεών των.

Δυστυχώς όλαι σχεδόν ήσαν άσασφαις, έλλειπεις και άόριστοι, πράγμα που καθιστά άδύνατον την διάγνωσιν.

Θά μου επιτρέψουν λοιπόν οι άγαπητοί άναγνώσται του "ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙ" να τούς κάνω άρισμέναις αστάσεις όσον άφορά την σύνταξιν των επιστολών και τας πληροφορίας που πρέπει να μου διδούν άποραιτήτως δια την όσον τδ δυνατόν άκριβέστεραν διαγνώσιν των περιπτώσεών των.

Οφείλω να όμολογήσω ότι το λάθος δεν είναι δικό τους, αλλά δική μου παράλειψις.

Επρεπε, βέβαια, από το πρώτο φύλλο να δώσω τις άποραιτήτες αυτές οδηγίες, την παράλειψιν δε αυτήν άς μου συγχωρήσουν οι άγαπητοί άναγνώσται.

Θά τούς παρακαλέσω, λοιπόν, όταν μου κάνουν την τιμήν να ζητούν τας συμβούλας μου δια περιπτώσιν που άφορά την υγείαν τους, να μου διδούν, έκτος της άκριβούς έξιστορήσεως των συμπτωμάτων, και τα ακόλουθα στοιχεία:

α) Την πραγματικήν τους ηλικίαν, στοιχείον άσασραίτητον εις άρισμέναις μελλίστα περιπτώσεσι, όπως επί παραδείγματι εις διαταραχάς της κ λ ημικτηρίου άποχής, το

στοιχείον τούτο είναι έκ τών ουκ άνευ.

β) Την κληρονομικήν τους κατάστασιν, δηλαδή εάν ζούν οι γονεΐς τους, ποία ή υγιεινή τους κατάστασις, εάν άπέθανον, από ποίαν άσθένειαν απέθανον και γενικά εάν έπασχον από ποίαν χρονίαν νόσον. Τα ίδια ισχύουν και δια τούς άδελφούς και πλησιέστερους συγγενείς.

γ) Το άτομικόν ιστορικόν, δηλαδή ποίαις νόσοις έπέεσσαν καθ' όλην τους την ζωήν.

δ) Εάν κάνουν χρήςιν ή κατάχρησιν καπνού, οίνου, πνεύματος κλπ.

ε) Όταν πρόκειται περί νευρικών ή ψυχικών έκδηλώσεων με λίγα λόγια περιγραφών του χαρακτήρος τους, των συνηθειών τους και κάθε παρατηρούμενην σχετικώς μεταβολήν των από της έμφανίσεως των σημερινών συμπτωμάτων και (στ) να άναφέρουν κάθε βοηθητικόν στοιχείον που τυχόν άτά είχαν, δηλαδή άποτέλεσμα άκτινολογήσεως, έξετάσεως ούρων, αίματος κλπ.

Η γενική αυτή σύστασις άφορά φυσικά και έκείνους, οι οποίοι μου έκαμαν την τιμήν να ζητήσουν την γνώμην μου και οι οποίοι θά κάμωσιν τον κόπον να μάς έναγοράφουν, συμπληρώνοντες την έπιστολήν τους σύμφωνα με τας υποδείξεις μάς.

Κ. ΔΕΛΑΚΟΒΙΑΣ
Γεν. Άρχιστρος Ε. Α.

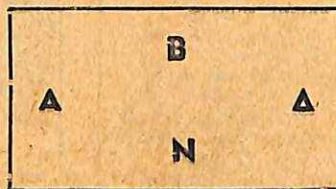
Η ΣΤΗΛΗ ΤΟΥ ΜΠΡΙΤΖ

Το «ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙ», έν τη έπιθυμία του να προσφέρη όσον τδ δυνατόν περισσότεραν ένδιαφέρουσιν ύλην εις τούς άναγνώσταις του, έγκαινιάζει από σήμερον την στήλην αυτήν, εις την οποίαν θά δημοσιεύεται κάθε έβδομάδα ένα πρόβλημα και έν γένει κάθε πληροφορία περί μπριτζιστικών μεθόδων, διαγωνισμών κλπ. Έπι πλέον από σήμερον άρχίζει το πρώτον μάθημα δια τούς μη γνωρίζοντας το ώραιό αυτό παιγνίδι.

Την στήλην αυτήν άναλαμβάνει εις έκ τών καλλιτέρων Έλλήνων παικτών, ο όποιος δά άπαντώς ευχαρίστως εις κάθε άπορίαν ή αίτησιν σχετικής πληροφορίας.

ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΠΡΩΤΟΝ

Μπ. 10
Κπ. Ν.10.9.8.
Κρ. Ν.4.8.2.
Σπ. Φ.9.8.7.

Μπ. Α.Ν.4.3.
Κπ. Α.4.3.
Κρ. Ρ.Φ.10.
Σπ. Ρ.10.5.

Μπ. Φ.8.7.6.
Κπ. 2.
Κρ. 9.8.7.6.
Σπ. 6.4.8.2.

Μπ. Ρ.9.5.2.
Κπ. Ρ.Φ.7.6.5.
Κρ. Α.5.
Σπ. Α.Ν.

ΑΤΟΥ : ΚΟΥΠΑ.

Η Άνατολή έπιτίθεται δια τού 3 καύπα. Ο Νότος έκτελει 4 καύπες, τας όποιας και πραγματοποιεί έναντίον οίασδήποτε όμνυσης.

(Η λύσις εις το φύλλον της προσεχούς έβδομάδας). ΣΗΜ.—Τά όνόματα τών άποστελλόντων όρθας λύσεις θά δημοσιεύωνται εις την προσεχόν στήλην.

ΜΑΘΗΜΑ ΠΡΩΤΟΝ (Δι' άρχαρίους)

Το Μπριτζ παίζεται με 52 χαρτιά, τα όποια μοιράζονται άνά 13 εις 4 παίκτας, άποτελούντας 2 όμάδας (άνά 2 σύντροφοι).

Η διεξαγωγή του παιγνιδίου διαιρείται εις την άγοράν — ή πλειοδοσίαν — και την έκτέλεσιν (το παίξιμο του χαρτιού).

Η σειρά της δύναμειος των χρωμάτων είναι ή εξής :

Πίκρα.
Κούπα.
Καρρό.
Σπαθί.

Σοφά λόγια

Δεν ύπάρχει άνθρωπος που να μην έχη την γενναιότητα να ύποφέρει με ύπομονή τις δυστυχίες τών... άλλων.

Περισσότερο αξίζει ή ήδονή του να δίνης παρά να λαμβάνης. Την ένθυμείσαι και την αλσθάνεσαι περισσότερο.

Το πρόσωπο και ή ζωή της υπέρτας είναι τα δύο καλύτερα θεία για τα παιδιά.

Οι γυναίκες είναι φιλαλήβεις όταν δεν λένε ψέματα χωρίς ανάγκη.

Το πρώτο συστατικό του έρωτος είναι το ψέμμα. Το δεύτερον είναι ο έγωϊσμός. Άλλα συστατικά δεν ύπάρχουν.

Ο μόνος τρόπος να μη μάθης κανείς τίποτα είναι να μάθης όλα δια μιάς.

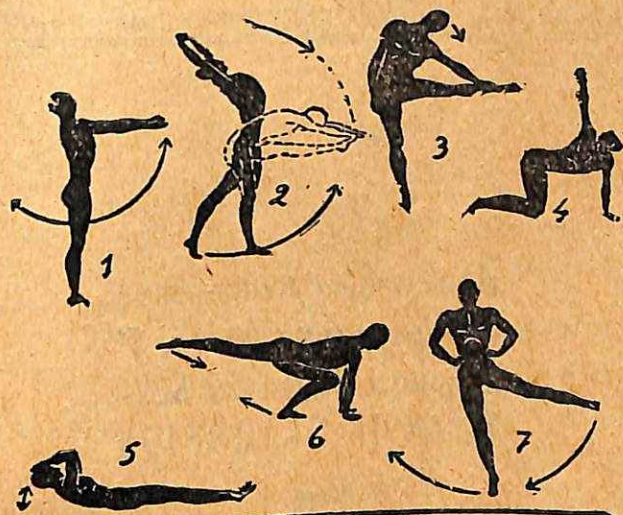
Όταν άγαπάμε, έχουμε τον πειρασμό στο σώμα και το Θεό στη ψυχή.

ΥΓΕΙΑ, ΟΜΟΡΦΙΑ, ΚΑΛΟ ΣΩΜΑ

Η πρωϊνή γυμναστική

ΜΕ ΤΟ ΡΑΔΙΟΦΩΝΟ

ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΟΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΒΔΟΜΑΔΑ 14—19 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

Το παρόν πρέπει να έχετε ύπ' όψιν κατά την Γυμναστικήν σας.

ΕΠΕΞΗΓΗΣΕΙΣ ΑΣΚΗΣΕΩΝ

1 Παραμένομεν εις άκροστασίαν και κάμνομεν πρόσασιν και τασιν τών χειρών όπίσω (συνεχώς).

2 Στήριζομεν το άριστερό πόδι στα δάκτυλα προς τα πίσω (σε δύο πόδια απόστασι) και με άνάσιν (τα δάκτυλα σταυρωμένα) κάμνομεν έκτασιν του κορμού (2 φορές βραδέως) όπισω.

3 Κατόπιν τινάζομεν το πόδι προς τα εμπρός και προς τα δεξιά, ώστε με τα δάκτυλα τών χειρών να φθάσωμεν τα δάκτυλα του ποσώμεν. Επαναλαμβάνομεν τα ίδια με το δεξιό πόδι.

4 Εκ της προσοχής: Τινάζομεν το πόδι και κάμνομεν τον κορμόν άριστερά και δεξιά.

5 Στήριζομεν στα γόνατα και στα γέρια και τινάζομεν το χέρι προς τα πλάγια και πίσω, στρέφοντες και τον κορμόν άριστερά και δεξιά.

6 Από την ύπτίαν κατάκλιση (άνοσκελα) με τα δάκτυλα σταυρωμένα στο μέτωπο, σπρώχνομεν τον κορμόν προς τα εμπρός, όχι τελείως έπάνω.

7 Στήριζομεθα στα χέρια και στα πόδια που πατούν κάτω άπ' τη κοιλία και σηκώνομε το πόδι προς τα πίσω και έπάνω.

8 Από την άκροστασία και μεσολαβή ηηδόμεν 2 φορές στα δάκτυλα του ενός ποδίου, τινάζοντες το άλλο πλάγιως και συνεχίζομεν με άλλας τών ποδιών.

9 ΣΗΜ.—Όσοι θέλουν να ισχυροποιήσουν τούς μύς τών μηρών, της λεκάνης και της κοιλίας και να άφαιρέσουν τά λίπη τών μερών τούτων—έφόσον ή άντοχη των τδ επιτρέπει — πρέπει να επαναλαμβάνουν τας ύπ' αριθ. 5 και 6 άσκήσεις από 10 φορές έκαστην (βραδέως), καθώς και την ύπ' αριθ. 7.

Υπό Δ. Α. ΔΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ Καθηγητού Γυμναστικής

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ ΡΑΔΙΟΦΩΝΩΝ ΤΑΚΗ ΜΙΧΟΠΟΥΛΟΥ

Ύαλκοκονδύλη 39. Τηλέφ. 55122. Ραδιο—ηλεκτρονικά έργασια σε άνώτερο τεχνικό πεδίο.

Εγκαταστάσεις Μεγαφώνων δια συγκεντρώσεις με νοίκι, και σε μέρη ακόμα που δεν ύπάρχει ήλεκτροκό.

Η Ρυθμική

Υπό της κ. ΕΛΛΗΣ ΖΟΥΡΟΥΔΗ

Η καθηγέτρια της Ρυθμικής κ. Έλλη Ζουρούδη παρέχει και σήμερον οδηγίας ρυθμικών άσκήσεων κατά της παχυσαρκίας :

ΜΑΘΗΜΑ 11ον

Γύμνασμα για την κοιλία σε 4 ρυθμούς.

Θέσις σώματος ως ή εικών Ρ. 1—2. Σηκώνομεν και τα δύο πόδια τεντωμένα και τινάζομεν τας δύο φτέρνες στο πάτωμα προς τ' άριστερά.

Ρ. 2 Σηκώνομεν και τα δύο πόδια ένωμένα με λοξή κατεύθυνσι προς το σώμα.

Ρ. 3 Όπως τα πόδια βρίσκονται στον άέρα, τα διευθύνομεν δεξιά.

Ρ. 4 Κατεβάζομεν τα πόδια στο πάτωμα, γλιστρώντας τις φτέρνες και τα τοποθετούμε στην άρχική θέσι.

Το γύμνασμα αυτό επαναλαμβάνεται 12 φορές άρχίζοντας από δεξιά.

ΜΑΘΗΜΑ 12ον

Εδώ είναι άπασραίτητο να

ζουμε τα πόδια μας 12 φορές). Αυτό επαναλαμβάνεται δύο φορές.

ΜΑΘΗΜΑ 14ον

Γύμνασμα για την κοιλία σε 4 ρυθμούς.

Θέσις σώματος ως ή εικών Ρ. 1—2. Σηκώνομεν και τα δύο πόδια τεντωμένα και τινάζομεν τας δύο φτέρνες στο πάτωμα προς τ' άριστερά.

Ρ. 3—4. Επαναφέρομεν τα πόδια μας στην προτέρα τους θέσι.

Αυτό επαναλαμβάνεται 6 φορές.

ΜΑΘΗΜΑ 15ον

Γύμνασμα για την κοιλία σε 4 ρυθμούς.

Θέσις σώματος ως ή εικών με την διαφοράν ότι τα χέρια μένουν τεντωμένα σε παράλληλη θέσι με το κεφάλι.

Ρ. 1—2. Σηκώνομεν και τα δύο πόδια τεντωμένα από το πάτωμα και τα φέρνομε

επαναληφθθ το μάθημα «Εισπνοή—Έκπνοή», για το όποιο μιλήσαμε στο δεύτερο φύλλο του «ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙ».

ΜΑΘΗΜΑ 13ον

Γύμνασμα για την κοιλία σε 4 ρυθμούς.

Θέσις σώματος ως ή εικών Ρ. 1 Σηκώνομεν και τα δύο πόδια από το πάτωμα τεντωμένα, ώστε να σχηματισθθ όρθή γωνία με το πάτωμα.

Ρ. 1—2 Άνοίγομεν και κλείνομεν τα πόδια μας στον άέρα ρυθμικά, 12 φορές.

Ρ. 13—24 Άνεβοκατεβάζομεν έναλλάξ τα πόδια σε σχήμα μικρού ανοίγματος φάλλις με τέρμα το πάτωμα. (Ητοι άνεβοκατεβά-

με πίσω από το κεφάλι έως ν' άγγίξουν τα δάκτυλα τών ποδιών τις παλάμες οι όποιες είναι έστραμμένες προς τ' άπάνω.

Ρ. 3—4. Την ώρα που τα πόδια κατεβαίνουν για να πάρουν τη θέσι τους στο πάτωμα, το σώμα άνασηκώνεται από τη μέση κι' άπάνω κι' ακολουθεί την κίνησιν τών ποδιών. Έτσι το σώμα βρίσκεται σε τέτοια θέσι, ώστε τα χέρια ν' ακολουθούν στα γόνατα, οι δε βραχίονες την ώρα που το σώμα έρχεται προς τα εμπρός, μένουν κολλημένα στ' αυτιά.

Αυτό επαναλαμβάνεται 6 φορές.

ΕΛΛΗ ΖΟΥΡΟΥΔΗ

ΘΕΑΤΡΟΝ ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ

Κάθε μέρα ή παριζιάνικη κωμωδία

Ο Κ. ΦΑΛΕΝΤΟΡ

Με τόν ΔΗΜΗΤΡΗ ΧΟΡΝ

και τούς : Ντόραν Βολανάκη — Μπ. Μωράιτοπούλου — Λοκ. Καλλέργην και την ΕΛ. ΧΑΛΚΟΥΣΗ.

Μετάφρασις : ΔΙΟΝ. ΡΩΜΑ

Σκηνοθεσία : ΡΕΝ. ΜΟΡΝΤΟΥ

Σκηνογραφία - Κοστούμια : ΓΙΑΝ. ΤΣΑΡΟΥΧΗ Εισιτήρια εις το ταμείον του θεάτρου. Τηλ. 21.492. Τα μηχανήματα ψέξεως λειτουργούν κανονικώς.

ΓΡΗΓΟΡΑ ΣΤΟ ΤΗΛΕΦΩΝΟ...

Παντοτε θα εώς έξυπνηρήσωμε. Θα εώς σκεΐλωμε όλη ευχεκλή οέ ΓΛΥΚΑ-ΠΑΓΩΤΑ-ΜΕΖΕΔΕΣ ή καλοσερβιρισμένο φαΐ, και το πρόβλημα των καλεσμένων σας ελπίθθ θαυμασία. Άρκεί να μάς τηλεφωνήσείτε.

ΚΡΙΕΖ ΩΤΟΥ 1 • ΤΗΛ. 34'838

ΜΠΟΡΕΙΤΕ ΝΑ ΜΑΣ ΡΩΤΑΤΕ

Πόσες άπορίες δεν δημιουργούνται στην καθημερινή σας ζωή! Πόσα ερωτήματα στα οποία σας είναι δύσκολο να δώσετε μια απάντηση! Από τα κοινότερα έως τα πιο περίπλοκα. Πόσοι π. χ. θα μπορούσαν έτσι προχείρως να απαντήσουν εις το ερώτημα: Πότε έγινε η γέννηση του Προέδρου Τρούμαν; ή στο άλλο ερώτημα: Πώς θα ξεβάψουμε ένα φόρεμα; ή πώς μπορείτε να αντιμετωπίσετε μια δύσκολη περίπτωση της ζωής σας; Υπάρχουν ακόμη και άλλα ψυχολογικά ζητήματα που σας άφορουν και στα οποία είναι δύσκολο να δώσετε μια όρθη απάντηση, σύμφωνα με την όποιαν θα κανονίσετε τη ζωή σας.

Σ' όλα αυτά θα έχετε μια σωστή, θετική, συγκριμένη απάντηση από τη στήλη αυτή. Τις απαντήσεις

θα τις έχετε άμέσως. Θα σας τις δίδει ο «Άγνωστος Χ...» που είναι σε θέση να απαντά σε κάθε σας άπορία και να λύει κάθε σας πρόβλημα. Μη διστάσετε λοιπόν να μας γράψετε και μη περιοριστείτε για κανένα σας θέμα, άκόμα και το μυστικό σας, αφού μπορείτε να γράψετε και με ψευδώνυμο. Κάθε εβδομάδα η στήλη αυτή θα περιέχει τις απαντήσεις στα ερωτήματα και τις άπορίες σας. Είναι μια πρωτοτυπία που πρώτα φορά εγκαινιάζεται σε ελληνικό περιοδικό και που πρόκειται να εξυπηρετήσει τον κόσμο, κάθε κοινωνικής τάξεως, μικρούς και μεγάλους. Θα μας γράψετε εις την διεύθυνσιν μας (Περιοδικόν «Εδω Αθήναι», Λεωφόρου 6) και θα έχετε στο επόμενο φύλλο την απάντησιν, σαφή, καταληπτή.

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ :

Γ. Άνδρεάκον. Ναύπλιον. — Ο σταθμός των 75 χιλιοστών αποτελεί τμήμα μεσεγγυήσεως περιουσίας, η οποία θα περιέλθω εις το Κράτος Δυστυχώς η όλη διαδικασία θα απαιτήσει ακόμη χρόνον έως ότου λυθεί οριστικώς το ζήτημα. Αι δηλώσεις των άρμοδιών επ' αυτής της βάσεως έστηρίζονται.

Ντίνο. — Στείλατε το γράμμα σας με την έξις διεύθυνσιν : Το δνομα του παραλήπτου και εν συνεχεία : Ναύτην του αντιτορπιλικού «Θεμιστοκλής», ύπουργείον Ναυτικών.

Μαύρον Ν. α. υ. τ. κ. δ. ν. Βαθ. Σαίου. — Έχετε απόλυτον δικαίον. Άλλά όλα αυτά έερωτώνται βλέπετε από την γενική διεθνή κατάστασιν και τας επιθυμίας των Μεγάλων.

Εόγγυ. Παπαθωμό. — Πουλόγ. Πειραιά. — Το έμελετήσαμεν το ζήτημα αλλά παρουσιάζει δυσκολίας. Η δημοσίευσιν των μαθημάτων Άγγλικής δύναται να γίνει κατά δύο τρόπους. Η με κλιση, πράγμα που κάνει το κείμενον δυσανάγνωστον, ή με λατινικούς χαρακτήρας με τους οποίους δεν είναι έφωτισμένον εν άφθονία το τυπογραφείον μας. Έκάμεν την σχετικήν παραγγελίαν ήδη.

Ρέναν Καρατζιώτη. — Η διεύθυνσις που ζητείτε είναι Άρχαΐως 61.

Γ. Γκιώνη. — Διεθιάσαμεν εις τον κ. Ρώμαν τας ένθουσιώδεις κρίσεις σας. Αι άπόψεις σας διά την άσκησιν της έθνικής προπαγάνδας είναι όρθαι και ένγιστοποιήσαν όπου δεί.

Κώνστας Ντίνο. — Η περίπτωση σας είναι πρώτον ζήτημα ίδιουσυγκρίσεως όπως και σεις γράφετε. Να σας δώσωμεν συμβουλήν : Όταν πρόκειται να πάτε εις την ποθητήν συνάντησιν μη μελετάτε εκείνο που θα ήπτε. Άρρίστε κατόπιν την φαντασίαν σας να λειτουργήση και το αίσθημά σας μη το συγκρατήτε. Θα βοηθή τότε τα λόγια σας.

Νταβέλην. — Εις ειδικήν

ΕΘΝΙΚΟΝ ΛΑΧΕΙΟΝ

Η Προέσμία Ανανεώσεως
των γραμματίων διά την Γ'
Κλήρωσιν λήγει την ΔΕΥ-
ΤΕΡΑΝ 14 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

Η Γ' Κλήρωσις θα γίνει την
ΤΕΤΑΡΤΗΝ
16 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

ΚΕΡΔΗ 1.490.000.000
ΠΡΩΤΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ
30.000.000
ΔΩΡΟΝ 60.000.000

Αυτή την εβδομάδα
στο μικρόφωνον

Η κ. Κούλα Νικολαΐδου, η οποία θα τραγουδήσῃ ελαφρά τραγούδια την Τρίτην.

Το Σεξιέτιο του Σταθμού

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 18—10—46

23.30—23.50: Το σεξιέτιο του Σταθμού. Περτέ, Σοΐμπερτ: Έπιλογή από την όπερέττα «Το σπίτι των τριών κοριτσιών». Μικέλλι: «Τριαντάφυλλα και πεταλούδες». Ζίνκλαϊρ: «Άνοιξις εις την Τσκόβαν». Νίτσε: «Παιδικά παιχνίδια». Λίνκε: «Λούνα», Βάλς.

ΚΡΟΝΟΣ

ΠΡΟΒΑΛΛΕΙ
ΜΕ ΚΑΤΑΠΛΗΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΥΧΙΑ
Την πρώτη μεταπολεμική ταινία του

TARZAN

(TZONNY ΒΑΪΣΜΥΛΛΕΡ)

Ο ΘΗΣΑΥΡΟΣ
ΤΟΥ TARZAN

Γυρισμένη μέσα στην μυστηριώδη Ζούγκλα της Άφρικης, ανάμεσα σε άγρια θηρία

ΕΛΕΦΑΝΤΕΣ — ΛΕΟΝΤΕΣ
ΚΡΟΚΟΔΕΙΛΟΙ — ΤΙΓΡΕΙΣ

Η μία περιπέτεια, διαδέχεται την άλλη.
Το ένα επεισόδιο δυνατώτερο από το άλλο.

Ραδ. Σταθμός ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Από 13-19 Οκτωβρίου

(Μήκος κύμ. μέτρ. 373,1 ή 804 χιλιάκ.)
Η έκπομπή αρχίζει εις τας 19.30 και τελειώνει εις τας 21.30, πλην της Κυριακής, όποτε υπάρχει και πρωινή έκπομπή διάρκειας 1½ ώρας, ήτοι από 10 — 11½ π. μ. Το πρόγραμμα των έραδων έκπομπών καθ' έκαστην έχει ως έξης:

19.30—20.15: Έκπομπή διά τον στρατιώτην με όμιλίαν, έθνικά σκέτς και ποικίλην μουσικήν προς ψυχαγωγίαν των ένόπλων δυνάμεων.
20.15—20.30: Δημοτική μουσική από δίσκους.
20.30—20.45: Διάφοροι ειδήσεις και ανακοινώσεις.
20.45—21.20: Μουσική από δίσκους και από διάφορα καλλιτεχνικά συγκροτήματα.
21.20—21.30: Συμφωνική μουσική από δίσκους.

Το πρόγραμμα της έκπομπης από 20.45—21.20 έχει ως έξης κατά την τρέχουσαν έβδομάδα:

Κυριακή: Αι τραγουδίστριαι αδελφαι Βάσω και Ζωζώ Σαπουντζάκη.

Δευτέρα: Τραγουδι συνοδεία κιθάρας από το συγκρότημα Ντεϋο Φούλ: Ντίνο.

Τρίτη: Τραγουδι συνοδεία κιθάρας από τον άσμαν'ον Θεός, Μωτίδην. Συνοδεύουν οι Κων. Γκρέτση (άκκορντεόν και Γέωργ. Καραμίκης βιολί).

Τετάρτη: Συγκρότημα ΤΕΜΠΕΛ (μανδολίνα, κιθάρες και μπάντζο). Πέμπτη: Άκκορντεόν 'Ηλία Δημητρουπούλου συνοδεία κλαρίνου, κιθάρας και βιολιού.

Παρασκευή: Ρεσιτάλ πιάνου από τας δίδας 'Αλίκη Καλομενίδου και Είση Μπάλια.

Σάββατο: Τραγουδι συνοδεία κιθάρας υπό του τενόρου Άργύρη Φωτιάδη.

Εις την πρωινήν έκπομπήν της Κυριακής περιλαμβάνεται και κήρυγμα έθνικο — θρησκευτικό — κοινωνικού περιεχομένου με τακτικόν όμιλην ήν τον άπτεκερ του Σταθμού καθηγητήν κ. Στατίδην. Εις τον Σταθμόν επίσης συνεργάζονται τακτικώς καθηγηταί, λογοτέχναι, καλλιτέχναι κλπ., όπως οι κκ. Ν. Γεωργιάδης, Γ. Δέλλας, Σ. Μεταλληνός, ό κ. και ή κ. Τραϊνού και διάφορα συγκροτήματα όπως του Συντάγματος 'Αναγνωρίσεως, της Χριστιανικής Φοιτητικής 'Ενώσεως, του καλλιτεχνικού Τμήματος του Πυρεδολικού και άλλων.

Διοτις άνογνώστας της
«ΦΑΝΤΑΣΤΙΚΗΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ»

Παραθέτομεν έδω την άρχήν της σημερινής συνεχέας του μυθιστορηματος μας «Φανταστική Συμφωνία», ή όποια, λόγω τυπογραφικής άδλειψας, παρελείφθη εκ της σελίδος 19, όπου δημοσιεύεται ή κανονική συνέχεια.

—Όραία. Και τώρα σου είπα: Στριβε, ξεκουμπίσου, ξεφορτώσου. Έχω να συνθέσω...

Άλλά καθώς έφευγε πειθήνιος ό δύστιχος Σορμποννέλ, ό «Μεφιστόφελ» τον σταμάτησε:

—Άκουσε! Έξασα να σου πώ. Να βρης λεπτά για ν' αγοράσωμε δυό θέρε...

Ο Σορμποννέλ έκοκκάλωσε:

Αυτή την εβδομάδα
στο μικρόφωνον

Η δ. Ρίτα Μπουμπουλίδου, της οποίας ρεσιτάλ πιάνου θα άκούσετε την Τετάρτην.

Γαλλική Όρα

ΤΟΥ ΣΤΑΘΜΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

(13—19 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ)

Την Κυριακήν από τας 17.15—17.45. Κάθε μέρα από τας 17.15—17.30.

ΚΥΡΙΑΚΗ: Ρεσιτάλ τραγουδιού από την κ. Κλειώ Καραντινού: Ραμώ, Λιλλύ, Σαιν Σάνς, Φωρέ.

ΔΕΥΤΕΡΑ: Ειδήσεις από την Γαλλίαν. Γαλλικά έπικάϊρα Κινηματογραφικόν χρονικόν: «Μία γυναίκα εξηφανίσθη...».

ΤΡΙΤΗ: Ειδήσεις από την Γαλλίαν: «Αι γυναίκες ένδιαφέρονται διά την πολιτικήν». Όμιλία Τετάρτη: Το πέτοστο των Νέων.

ΠΕΜΠΤΗ: Ειδήσεις από την Γαλλίαν. Λαϊκά τραγούδια από την γαλλικήν άπαρχίαν.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ: Ειδήσεις από την Γαλλίαν: Η «Όπερά Κωμική» θα έναυσιέη τας θύρας της. Το Παρισινό θέατρο. Μουσική έκπομπή.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ: Ειδήσεις από την Γαλλίαν. Μία εικόν από την έμπολέμον Ευρώπην.

ΣΧΟΛΗ ΜΕΤΑΞΑ

ΜΕΤΑ ΠΡΟΤΥΠΟΥ

ΟΙΚΟΤΡΟΦΕΙΟΥ

Πλατεία Ρηγούλας Τηλ 70-457

Περιλαμβάνει:

ΝΗΠΙΑΓΩΓΕΙΟΝ

ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ

ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ

ΜΟΝΟΤΑΞΙΟΝ

ΛΟΓΙΣΤΙΚΟΝ ΤΜΗΜΑ

ΚΑΙ ΠΡΟΤΥΠΟΝ

ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟΝ

Ι. ΟΤΡΟΦΕΙΟΝ

Κανονισμοί άποστέλλονται δωρεάν. Πληροφορίαί και έννομοί καθ' έκαστην: Λεωφ. Βασ. Σοφίας 33

ΤΗΛΕΦ 70—457

ΟΧΙ ΑΛΛΑ 10 ΕΓΙΝΑΝ ΤΑ ΣΠΙΤΙΑ ΤΩΝ ΤΥΧΗΡΩΝ ΤΟΥ ΛΑΧΕΙΟΥ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ

- 1ον.— 'Η τριώροφος οίκια επί της οδού Κύπρου αρ. 27
- 2ον.— Διαμέρισμα 4 κυρίων δωματίων της επί των οδών Σκουφά και Όμηρου πολυκατοικίας.
- 3ον.— Διαμέρισμα 3 κυρίων δωματίων της επί των οδών Ναυαρίνου και 'Ιπποκράτους πολυκατοικίας.
- 4ον.— Διαμέρισμα 3 κυρίων δωματίων της επί των οδών Φιλελλήνων και Κυδαθηναίων πολυκατοικίας.
- 5ον.— Διαμέρισμα 3 κυρίων δωματίων της επί των οδών Σωνιέρου και Μαιζώνος πολυκατοικίας.
- 6ον.— Διαμέρισμα 3 κυρίων δωματίων της επί των οδών 'Ακομινάτου και Αγ. Παύλου πολυκατοικίας.

ΝΕΟΙ ΛΑΧΝΟΙ

- 7ον.— Διαμέρισμα 3 κυρίων δωματίων (ρετιρέ) της επί της οδού Υψηλάντου 28 πολυκατοικίας.
- 8ον.— Διαμέρισμα 3 κυρίων δωματίων της επί της οδού Ρηγίλλης 25 πολυκατοικίας.
- 9ον.— Διαμέρισμα 2 κυρίων δωματίων της επί της οδού Σωκράτους 31 πολυκατοικίας.
- 10ον.— Διαμέρισμα 2 κυρίων δωματίων της επί της οδού Παρασίου 36 πολυκατοικίας.

Σύνολον κερδών εις ακίνητα καί μετρητά
750.000.000 ΔΡΧ.

ΜΗ ΑΗΣΜΟΝΗΤΕ, Η ΚΛΗΡΩΣΙΣ ΤΟΥ ΛΑΧΕΙΟΥ ΣΥΝΤΑΚΤΩ
ΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ 14 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

ΣΚΟΤΩΝΟΝΤΑΣ ΤΗΝ ΩΡΑ...

Της στιγμής
ΠΕΙΣΤΙΚΟΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑ

'Η κυρία στην ύπνρετρία:
— Πώς κτυπάς έτσι την γάτα; Σου είπα πολλές φορές πώς δεν πρέπει να τὰ κακομεταχειρίζονται τὰ ζώα... Μὲ εἶδες ποτὲ ἐμένα νὰ σὲ κτυπήσω;

Ο ΦΟΒΟΣ

'Η φίλη πού βλέπει ἑαφνὶ καὶ τὴν φίλη της λίγες ἡμέρες μετὰ τὸν θάνατον τοῦ συζύγου της.
'Η φίλη: Χριστὸς καὶ Παναγία. Γιατὶ μὲ μαθὰρ;
'Η χήρα (φοβισμένη): Δὲν μοῦ πᾶνε:

ΑΝΗΣΥΧΙΑ

'Ε-κ-ε-ἴ-ν-ο-ς.—Γιὰ χόρι σου, γιὰ τὸν ἑρώτά σου εἶμαι ἔτοιμος νὰ θυσιάσω τὰ πάντα. Πλούτη, δόξες, τιμές.
'Ε-κ-ε-ἴ-ν-η.—Καὶ τότε τί θὰ μοῦ μείνῃ;

ΜΕΤΑΞΥ ΣΥΖΥΓΩΝ

— Μιά φρόνιμη γυναίκα δὲν ρωτᾷ ποτὲ πού πάει ὁ ἄνδρας της.
— Ναι, ἀλλὰ οἱ φρόνιμοι ἄνδρες ρωτοῦν τίς γυναίκες τους.
— Μὲ συγχωρεῖς. Οἱ φρόνιμοι ἄνδρες δὲν ἔχουν γυναίκα!

ΛΑΘΟΣ

— Δὲν ἔπρεπε νὰ μὲ πῆς θλάκα μπροστά σὲ τόσοις ἀνθρώπους.
— Μὲ συγχωρεῖς. Μόνον ἐγὼ δὲν σὲ εἶπα.

ΓΙΝΕΘΕ ΣΚΙΤΣΟΓΡΑΦΟΙ

'Αμα μαυρίσετε μὲ μελάνι ἢ μολύβι τὰ σημεῖα πού σημειώνονται μὲ χονδρὲς τελείες, θὰ ἀποκτήσετε ἕνα ὥραῖο σκίτσο τοῦ "Ερρόλ Φλύν."

Αἶνιγμα

Μονὸ ἀνθίξω
μοσχομυρίζω
διπλὸ ἀφρίζω
καὶ κυματίζω.

2) 'Ενὼ πρὶν σὲ θάβω
ἀν χάσω ἕνα γράμμι.
σὲ γνύνω σὲ ράβω
σὲ δένω συνόμμα.

3) ΠΡΟΒΛΗΜΑ

Α	Γ
1-2	3-4
5-6	7-8
8-10	11-12
13-14	15-16
Β	Δ

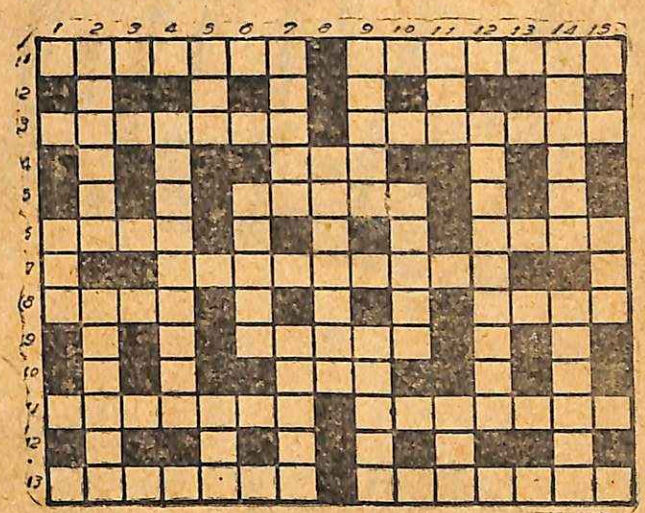
Οἱ ἀριθμοὶ 1-16 πού ὑπάρχουν μέσα εἰς τὰ μικρὰ τετράγωνα νὰ τοποθετηθοῦν μὲ τέτοιο τρόπο ὥστε τὸ ἄθροισμα τῶν τεσσάρων κάθε σειρᾶς ὀριζοντίως καὶ κάθε τῶς, ὡς καὶ τῶν τεσσάρων ἀριθμῶν ἑκάστου μεγάλου τετραγώνου, α, β, γ καὶ δ, νὰ εἶναι 34.

4) ΤΑ ΠΕΝΤΕ Ω

.. Ω ..
.. Ω Ω Ω ..
.. Ω Ω Ω Ω ..
.. Ω Ω Ω Ω Ω ..
.. Ω ..

Συμπληρώσατε τὰς ἐξελείξεις, ὥστε τὰ ἀρχικά τῶν νὰ δίνουν μίαν μεγάλην πῶλιν τῆς 'Ελλάδος.

Σταυρόλεξον ὑπ' ἀριθ. 3

ΑΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

- 1 'Ο περιφημότερος τῶν ἡρώων τῆς 'Ελληνικῆς Μυθολογίας — Τὸ σύμβολον τοῦ Χριστιανισμοῦ
- 2 Τίτλος γυναικὸς τῆς ἀρχαίας ἐποχῆς, ἀνηκούσης εἰς ἐπιπικὸν τάγμα. — Βασίλειος τῆς Τροίας γνωστός κατὰ τὸν πόλεμον.
- 4 Κατάφασσις.
- 5 Αὐτὸς πρωτοπαρουσίησε τὰ καθαρῶματα τοῦ 1821
- 6 'Εκεῖ φυλάκιζε ὁ Αἰόλος τοὺς ἀνέμους (ἑπημοτ) — Καλοκαιρινὰ ρούχα
- 7 Μία ἀπὸ τὰς ἐννέα Μούσας
- 8 Μ' αὐτὴν ἀσχολοῦνται οἱ νοποῦλες στὰ χωριά. — Ποσοτικὸ ἐπίρρημα
- 9 'Εμεινε σάν... στήλη & λατοσί!
- 10 Ποσοτικὸ ἐπίρρημα
- 11 Βασιλεὺς τῶν Οὐννων, γνωστός διὰ τὰς θηριωδίας του. — 'Εκείνος πού ἔδωκε τὴ ζωὴ του γιὰ τοὺς ἀνθρώπους
- 13 Σὺγγενος τοῦ Περικλέους — Γνωστός 'Ελληὴν φιλόλογος καὶ καθηγητὴς τῆς

Λοτικῆς εἰς τὸ Πανεπιστήμιον.

ΚΑΘΕΤΩΣ

- 1 Αὐτὸς μᾶς δίδει τὴ ζωὴ.
- 2 Γεωμετρικὸν σχῆμα — φαίνεται διὰ γυμνοῦ ὁφθαλμοῦ
- 4 Μεγάλοι φιλέλληνες, ἱδρυταὶ ὁμωνύμου σχολῆς.
- 5 Τὸ ἀντίθετον τοῦ δέλωμαι — Ποταμὸς τῆς Γαλλίας καὶ τοῦ Βελγίου, γνωστός κατὰ τὸν Παγκόσμιον πόλεμον, ὅπου ἐγίναν πολλὰς μάχες
- 6 Αὐτὸ πού παίρνει κάθε ἡθοποιός
- 7 'Εκεῖ βάζουν τὰ... πρόβατα! — Ὀπερα.
- 8 Χωρικός
- 9 Ἐστὶ γίνονται τὰ φρούτα στὰν παραρωμασσοῦν. — Στρατιωτικὴ μονάδα.
- 10 Δὲν εἶναι... εὐρύχωρη!
- 11 Πάντοτε — Θεὰ τοῦ 'Ολύμπου
- 12 Κατὰ τὴν μυθολογίαν, θεὸς τῆς 'Ιατρικῆς.
- 14 'Αργαῖον νόμισμα (αἰτ) — Υπόσχει παντοῦ στό τραγοῦδι
- 15 Πρόθεσις.

A. M.

Λύσεις τοῦ Σταυρολέξου ὑπ' ἀριθ. 2

'Οριζοντίως: 1 ΚΕΡΜΑ — ΚΑΠΡΙ, 3 ΝΥΚΤΑ — ΤΕΡΜΑ, 5 ΑΗΣΤΗΣ — ΙΡΑΚ, 7 ΥΨΟΣ — ΚΤΗΣΙΣ, 9 ΩΡΑΙΑ — ΠΑΡΚΕ, 11 ΤΑΧΥΣ — ΣΠΑΘΙ.
Καθῆτος: 1 ΚΟΝΑΛΛΥ, 2 ΦΑΡΙΑ, 3 ΡΑΚΟΣ, 4 ΤΑΣ, 5 ΣΙΝΗ, 6 ΑΝΑΦΗ, 7 ΣΙΚ, 8 ΤΥΠΟΣ, 9 ΑΜΕΡΙΚΗ, 10 ΡΑΜΠΑ, 11 ΚΑΣΤΕΛΙ.

Αἱ λύσεις ὧν προβλημάτων

Αἱ λύσεις τῶν προβλημάτων τοῦ προηγουμένου μᾶς φέλλου, εἶναι αἱ ἑξῆς:
Αἶνιγμα 1ον: 'Ο σιδηρόδρογος
Αἶνιγμα 2ον: Μελί-σσα.
3) Κρυπτογράφημα: Δια.
Βάζεται ἀνάποδα: Τερπινὸν ἀνθρώποις ἔφικεν κακὸν γυνὴ
4) Ἑρώτηση: Κατὰ 362, 880 τρέτους
5) Κυβόλεξον: ΛΑΒΗ, ΑΡΗΣ, ΒΗΜΑ, ΗΣΑΥ

ΕΔΟ ΑΘΗΝΑΙ

Με το πρόγραμμα
των Ραδιοφωνι-
κών Σταθμών

ΑΘΗΝΩΝ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΥ κλπ.

Άναμενόμενον αυτοκίνητιστι-
κόν.. εὐτύχημα

3